እንጂ፣ ለወንጌል ሙሉ መስጠት የነበራቸው ደፋር፣ ቆራጥ፣ ለሕይወታቸው ያልሳሱ ብዙ ክርስቲያኖች በዘመናት ደማቸውን እንደ ውሃ አፍስሰው፣ ወንጌልን እየተቀባበሉ ለእኛ ያደረሱልን መሆናቸውን ብዙ ጊዜ እንዘነጋለን። ብዙዎች ከፍተኛ ዋጋ የከፈሉበትን፣ ሕይወታቸውን ያጡበት ወንጌል ከእኛ እጅ ሲደርስ፣ እኛም በተራችን ዋጋ ከፍለን ለሌሎች በማስተላለፍ ፈንታ፣ መጠቀሚያ፣ መክበሪያ፣ መበልጸጊያ እናደርገው ይሆን? ብዬ እፈራለሁ።

ከክርስትና ሕይወት ውስጥ መስቀልን ለማስወጣት የሚሞክሩ በአሁኑ ጊዜ ብዙዎች ናቸው። በማልቀስ ፈንታ ሳቅን፣ በማጣት ፈንታ ብልጽግናን፣ ዝቅ በማለት ፈንታ ክብርን፣ በመሰደድ ፈንታ ይቀድሙኛል ብለው የሚያስቡትን ማሳደድን፣ ወንጌልን ይዞ በረሃ ለበረሃ በመንከራተት ፈንታ፣ በየከተማው ያማረ፣ ዋጋው ውድ የሆነ ልብስ ለብሶ የወንጌል ሰባኪ መምሰል የበዛበት ዘመን ነው። በሕይወታቸው ተወራርደው፣ ደማቸውን አፍስሰው፣ ከቦታ ቦታ ተንከራተተው፣ አገራቸውን፣ ምቾታቸውን ጥለው ወንጌልን ያቀበሉን የእኛን የዘምኑን ክርስቲያኖች ሕይወት በአሁኑ ጊዜ ቢያዩ ምን ያህል ልባቸው ይሰበር ይሆን? ይህን መጽሐፍ አዘጋጅቼ ለማቅረብ የመረጥኩበት ዋና ዓላማ፣ የክርስትናን እምነት ርካሽ ጸጋ፣ ዋጋ የማያስከፍል አድርገን እንዳናየው፣ በእምነታችን ምክንያት ለሚያጋጥመን መከራ፣ ችግርና ስደት የበለጠ እንዲያዘጋጀን ነው።

4

በመስቀሉ፥ ሙሉ መስጠታችን ይመዝናል

"ክርስቶስንና የትንሣኤውን ኃይል እንዳውቅ፣ በሥቃዩ ተካፋይ እንድሆንና በሞቱም እርሱን እንድመስል እመኛለሁ"

(ፊልጵ. 3፥10)

የማንኛውም ሰው እውነተኛ ገጸ-ባሕሪ ተለይቶ የሚታወቀው ሁሉ ነገር ሰላም በሆነበት ወቅት ላይ ሳይሆን፣ በፈተናና በትግል ውስጥ በሚያልፍበት ጊዜ ነው። ደቀ መዛሙርቱ በመከራና በችግር ውስጥ ሲያልፉ ያየናቸው፣ መንፈሳዊ ውበት እንዳላቸው ሆነው ሳይሆን ተጨናቂዎች፣ ፈሪዎች፣ ላመኑበት ነገር ጸንተው የማይቆሙ፣ በቀላሉ የሚበረግጉ ሆነው ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ከሁኔታዎች ጋር የሚለዋወጥ ባሕሪ የሌለው በመሆኑ፣ በመልካም ጊዜ ብቻ ሳይሆን፣ በፈተናም ሆነ በመከራ ውስጥ ሲያልፍ ሁልጊዜ ማንነቱ ሳይለዋወጥና፣ ውበቱ ሳይሸፈን ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ በስቃይና በመከራ፣ እንዲሁም በመናቅና በመገፋት ሕይወት ውስጥ ያለፈው እንደ ድንገት ወይም እንዳጋጣሚ ሳይሆን፣ ከብዙ ዓመት በፊት የተለያዩ ነብያት በተነበዩት ትንቢት መሠረት ነው።

ይህ ትንቢት የግድ መፈጸም ነበረበት። መገፋት ወይም ችላ መባል ከመከራ ውስጥ አንዱ ይሁን እንጂ፣ በሁለቱ መካከል ልዩነት እንዳለ ግልጽ ነው። ኢየሱስ መገፋትን ያላካተተ መከራ ውስጥ ብቻ የሚያልፍ ቢሆን ኖሮ፣ የኢየሱስን መሲህነት ብዙዎች በደስታ በተቀበሉት ነበር። የዓለም አድናቆትም ባለው ፍቅሩ ላይ ያተኮረ ይሆን ነበር። ነገር ግን ኢየሱስ የተገፋ፣ በብዙዎች ዘንድ ያልተፈለገ መሲህ ነበር። ያልተፈለገ መሲህ በመሆኑ፣ የሚገባውን ክብሩንና ማዕረጉን ያጣ ሆነ። ስለዚህ የክርስቶስ መስቀል ስቃይና መከራ ብቻ ሳይሆን መገፋትን፣ ችላ መባልን፣ መናቅንና ተቀባይነት ማጣትንም ያጠቃለለ ነው። በብዙዎች ዘንድ ችላ መባሉ፣ የሚገባውን ክብር ያጣ መሆኑን ያሳየናል። ይህንን ሁሉ ታግሶ ማለፉ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ለመጣበት ዓላማ ምን ያህል የተሰጠ እንደሆነ እናያለን።

1. ሙሉ መሰጠት ምን ማለት ነው?

ሙሉ መሰጠት (commitment) ምን ማለት እንደሆነ ትክክለኛ መረዳት እንዲኖረን ያስፈልጋል። ሙሉ መሰጠት ማለት ራሳችንን፣ ፍላጎታችንን፣ ፍርሃታችንና ተስፋ መቁረጣችንን መልቀቅ ወይም መተው ማለት ነው። ሙሉ መሰጠት (commitment) የሚለው ቃል በዕብራይስጥ ሲተረጎም "መንከባለል" ማለት ነው። ሸክማችንን ወደ ጌታ መንከባለል እንዳለበት ይገልጻል።[5] በጀርባችን የተሸከምነውን ሸክም በክርስቶስ ትከሻ ላይ ለመጣል ወይም ለማንከባለል እኔና እናንተ እንታመንበት ወይም እናምነው ይሆን? ሐዋርያው ጳውሎስ

- *"...ያመንሁትን እርሱን ስለማውቅ አላፍርበትም፤ የሰጠሁትንም ዐደራ እስከዚያች ቀን ድረስ መጠበቅ እንደሚችል ተረድቻለሁ" ይላል (2 ጢሞ. 1፡12)።*

[5] Lloyd John Ogilvie. Conversation with God, Harvest House Publishers, Eugene, Oregon, 1992.

ክርስቶስ ሲጠራን *"ለእኛነታችን እንድንሞትና"* ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ ራሳችንን እንድናስረክብ ወይም ሙሉ መሰጠት እንዲኖረን ነው።

- ኢየሱስ *"...በኋላዬ ሊመጣ የሚፈልግ ማንም ቢኖር ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም በየዕለቱ ተሸክሞ ይከተለኝ፤ ምክንያቱም ነፍሱን ሊያድናት የሚፈልግ ሁሉ ያጠፋታል፤ ነፍሱን ስለ እኔ ብሎ የሚያጠፋት ግን ያድናታል" ይላል (ሉቃ. 9፡23-24)።*

በዓለም አስተሳሰብ ወይም አመለካከት *"ተከተሉኝ"* ብሎ ጥሪ ሲያደርግ፣ ከመጠን በላይ ግልጽ የሆነ ይመስላል። አንድ ሰው ሌላውን እንዲከተለው ሲጠራ፣ እርሱን በመከተሉ የሚያገኘውን ጥቅም በመንገር ለማሳብ እንደሚሞክር የታወቀ ነው። ኢየሱስ ግን እውነቱን ደብቆ፣ የሚያስከፍለውን ዋጋ፣ የሚጠይቀውን ሙሉ መሰጠት ሳይናገር፣ *"እኔን ብትከተሉኝ፣ ሁሉ ነገር በጎ ይሆንላችኋል"* አላለም። ኢየሱስ ያለው፣

- *"ሊከተለኝ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ..." ነው ያለው (ማር. 8፡34)።*

መካድ ያለብን የዓለምን በጎ ነገር፣ ምቾቱን፣ ቁሳቁሳዊ የሆነውን ነገር ብቻ ሳይሆን፣ ራሳችንንም ጭምር መካድ አለብን። በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ ለዕድገታችን ትልቅ እንቅፋት የሚሆንብን ነገር፣ ሌላ ሰው ሳይሆን፣ እኛው ራሳችን መሆናችንን ብዙዎቻችን አልተረዳነውም። አሸናፊ የሆነ የክርስትና ሕይወት መኖር የምንችለው፣ ምኞታችንን ወይም ሥጋዊ ፍላጎታችንን መግደል፣ እንዲሁም የራሳችንን ዕቅድና ምኞት መተው ስንችል ነው። የሞተ ሰው ተርቦ ምግብ እንደማይፈልግ፣ እንዲሁም ለምድራዊ ደስታ ስሜቱ እንደማይቀሰቀስ ግልጽ ነው። ከዚህ በፊት ይስበው የነበረው ነገር ከሞተ በኋላ ለእነዚያ ነገሮች አይሳብም። ይሁን እንጂ፣ በመሞት ውስጥ አዲስ ሕይወት እንዳለ ማወቅ አለብን። ይኸውም፣ ለሥጋዊ ነገር ስንሞት፣ ለመንፈሳዊ ነገር መኖር እንጀምራለን። ያለአንዳች ማመንታት ሕይወታችን ሙሉ በሙሉ ለክርስቶስ የተሰጠ ከሆነ፣ አዲስ ፍጥረት እንሆናለን። አዲስ ፍጥረት ስንሆንም፣ ሕይወታችን ለእርሱ ሙሉ በሙሉ የተሰጠ እንጂ የራሳችን አይሆንም።

ለአሮጌው ሕይወታችን ሞተን፣ በአዲስ ሕይወት ውስጥ መኖር እንጀምራለን።

2. ሙሉ መሰጠት ራስን በመካድ ይጀምራል

ኢየሱስ *"እኔን መከተል የሚፈልግ ራሱን ይካድ፣ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ" (ማቴ. 16፡24)* ይላል። መስቀሉን ለመሸከም በቅድሚያ ራሱን መካድ እንዳለበት ይናገራል። ሙሉ በሙሉ ራሳችንን ስንክድ፣ ያኔ ስለ ስሙ መስቀሉን ለመሸከም ጉልበት (አቅም) ይኖረናል። እራሳችንን ክደን እርሱን ብቻ ስናስቀድም፣ በተሸከምነው መስቀል ምክንያት የሚደርስብን ስቃይ አይሰማንም። ኢየሱስ በጸጋው አስቀድሞ ካላዘጋጀን በስተቀር፣ በመስቀሉ ምክንያት የሚደርስብንን መከራ መታገስ ከአቅማችን በላይ ይሆንብናል። በመስቀሉ ውስጥ ያለውን መከራ መታገስ፣ ለኢየሱስ ክርስቶስ ያለንን የታማኝነት ፍሬ ማፍራታችንን ያሳያል። በመስቀል ሕይወት ውስጥ ማለፍ እንዳጋጣሚ የሚደርስ ሳይሆን፣ ማንኛውም አማኝ የሚያልፍበት አስቀድሞ የተወሰነ የሕይወት ልምምድ ነው። ኢየሱስ በጌቴሴማኔ ውስጥ የቀመሰውን መራራ ጽዋ መረዳት ባንችልም፣ ፍጹም ኃጢአት የሌለበት ኢየሱስ ስለ ሰው "ኃጢአት" የተሰቃየ መሆኑን ግን እናውቃለን።

በመስቀል ላይ መሞት፣ በሰዎች ተንቆና ችላ ተብሎ የሞትን ጽዋ መቅመስ ነው። ኢየሱስ ተንቆና ተሰቃይቶ እንዲሞት አስቀድሞ የተወሰነ በመሆኑ፣ ይሄ እንዳይሆን መከላከል፣ የእግዚአብሔር ዓላማ ምን እንደሆነ አለመረዳት ነው። መከራውንና ሥቃዩን፣ እንዲሁም መገፋቱን መከላከል፣ ክርስቶስን መሲህ እንዳይሆን መከልከል ይሆናል። የቤተ ክርስቲያን ድንጋይ (አለት) የተባለው ጴጥሮስ፣ *"አንተ መሲሁ ነህ"* ብሎ ካለው በኋላ፣ ኢየሱስ ስለ መከራውና ስለ ስቃዩ ሲናገር፣ *"ይህ በአንተ ላይ አይድረስ"* ብሎ በመናገሩ ክርስቶስን ምን ያህል እንዳስቆጣው እናውቃለን። በዚህ ዓይነት ገና ከመጀመሪያው፣ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ መስቀል የሌለበት ክርስትና ለመኖር ሙከራ ይደረግ እንደነበረ እንረዳለን። ጴጥሮስ

ኢየሱስን *"ይህ በአንተ ላይ አይድረስ"* ሲለው፣ ኢየሱስ በመስቀል ሕይወት ውስጥ እንዳያልፍ መከልከሉ፣ የክርስትና ሃይማኖት መስቀል የሌለበት ሃይማኖት እንዲሆን ማድረጉ እንደሆነ የተረዳው አይመስለንም።

ክርስቶስ እውነተኛ መሲሀነቱ ተለይቶ የሚታወቀው የተገፋ፣ በመከራና በስቃይ ውስጥ አልፎ የመስቀልን ሞት በመሞቱ ነው። ኢየሱስ ራሱ ብቻ ሳይሆን፣ ደቀ መዛሙርቱም እርሱን ለመከተል ወይም ላለመከተል፣ እንዲሁም በመከራ ውስጥ እርሱ የቀመሰውን ለመቅመስ፣ እርሱ የጠጣውን መራራ ጽዋ ጠጥተው ማለፍ ምርጫው የራሳቸው እንደሆነ ገልጾላቸው ነበር። በፍቅር ይጠራል እንጂ ማንንም "ተከተሉኝ" ብሎ አያስገድድም። ማንም በፍቅሩ ተስቦ እንጂ ተገዶ እንዲከተለው አይፈልግም። ደቀ መዛሙርቱም የእርሱ ተከታዮች መሆን የሚችሉት በመከራው፣ በመስቀል ሞቱና በመገፋቱ እርሱን እንዲመስሉት አስቀድሞ ስለተነገራቸው በደንብ አውቀውታል።

ክርስቶስ ዙፋኑን ትቶ ወደ ዓለም የመጣው ሕይወቱን አሳልፎ በመስጠት ዓለምን ለመቤዠት ስለሆነ፣ የመጣበትን ዓላማ ማንም እንዲያደናቅፍበት አይፈልግም ነበር። ደቀ መዛሙርቱ ጥሪው ደርሷቸው ግማሽ መንገድ ድረስ ከሄዱ በኋላ፣ ሌላ መስቀልያ መንገድ ላይ ደረሱ። መስቀልያው መንገድ ላይ ሌላ ምርጫ መምረጥ ነበረባቸው። "እኔን መከተል የሚፈልግ ቢኖር፣ ራሱን ይካድ" የሚል ጥሪ አደረገላቸው። ጴጥሮስ ኢየሱስን ሲክድ፣ "ይህን ሰው ፈጽሞ አላውቀውም" እንዳለ፣ የተቀሩትም ይህንኑ ብለው ሊክዱት ይችላሉ። ኢየሱስ *"ራሱን ይካድ"* ሲል ምን ማለቱ ይሆን? *ራስን መካድ ማለት ሥጋን መግደል ወይም አንድ ሥፍራ ተገልሎ መቀመጥ፣ ወይም የራስን ሕይወት በገዛ እጅ ማጥፋት (መግደል) ማለት አይደለም። ራሳችንን መካድ ማለት፣ ስለ ራሳችን ማሰብና መጨነቅን ትተን ከፊታችን ቀድሞ የሚሄደውን ኢየሱስን ማሰብና መከተል ማለት ነው።*

3. ክርስቲያን መሆን ሙሉ መሰጠትን ይጠይቃል

የክርስትና ሕይወት ደስታና ሰላም የሞላበት ሕይወት ነው። ይሁን እንጂ፣ ምቾት ያለበት፣ የአበባ ምንጣፍ የተዘረጋበት፣ ሁልጊዜ ፈንጠዝያ ያለበት ሕይወት ነው ማለት አይደለም። *"ጌታን እንደ ግል መድኃኒታችሁ አድርጋችሁ ብትቀበሉትና ክርስቲያን ብትሆኑ ሁሉ ነገር ይሰምርላችኋል፣ የምትፈልጉትን ነገር ሁሉ ታገኛላችሁ፤ ፈተና፣ ችግርና መከራ ፈጽሞ አይደርስባችሁም"* ብላችሁ፣ ዋሽኋችሁ እንጂ እውነቱን አልነገርኳችሁም። ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛችን አድርገን ከተቀበልንበት ቀን ጀምሮ፣ በዚህ ዓለም የተወሰነልንን ዘመን ጨርሰን እስከምንሄድበት ጊዜ ድረስ የማያቋርጥ ጦርነት ይኖርብናል። *"የክርስትና ሕይወት ትግል፣ እንዲሁም ጦርነት ያለበት ሕይወት ከሆነ፣ ታዲያ በዚህ ዓይነት ኑሮ ውስጥ ለማለፍ ለምን እንመርጣለን?"* ብላችሁ መጠየቃችሁ አይቀርም። በኃጢአት ዓለም ውስጥ ለጊዜው ደስ ብሎን መጨረሻ ላይ ለዘላለም በሲዖል ውስጥ ከምንሰቃይ፣ ለጊዜው አስቸጋሪና ፈተና በበዛበት ሕይወት ውስጥ አልፈን መጨረሻ ላይ ከክርስቶስ ጋር ለዘላለም በመንግሥተ ሰማይ ደስ ብሎን መኖር ስለሚሻለን ነው ይህንን መንገድ የመረጥነው።

አንዳንዶቻችን ወደ ጌታ ስንመጣ ቀደም ሲል የነበረን ችግር ሁሉ ይቃለላል ብለን እናስብ ይሆናል። ይሁን እንጂ፣ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ብዙ ወደ ፊት ሳንገፋ ሁኔታዎች ሁሉ እንደጠበቅናቸው ሆነው አናገኛቸውም። መንፈሳዊ ሕይወት ፈተና፣ መደናገጥና ስጋት የሞላበት ሕይወት ሆኖ እናገኘዋለን። "ታዲያ ክርስቲያን መሆንን ለምን እንመርጣለን?" ብለን መጠየቃችን አይቀርም። እርግጥ ነው የክርስትና ሕይወት ሰላምና ደስታ ያለበት ነው። ይሁን እንጂ ከፈተና፣ ከችግር፣ ከስጋትና ከጦርነት ሁሉ ነጻ ሆነን እንኖራለን ማለት አይደለም። ክርስትናም የራሱ የሆነ ትግል አለበት። በቅድስናና እንዲሁም በእግዚአብሔር ፈቃድ ሥር ሆኖ እስከ መጨረሻው ለመዝለቅ፣ መስቀሉን ተሸክመን ክርስቶስን ለመከተል፣ የተሰጠ ሕይወት (commitment) መኖር አለብን። ሙሉ መሰጠት በሂደት እንጂ በአጭር ጊዜ ውስጥ ተምረን የምንደርስበት የሕይወት ደረጃ አይደለም።

ኢየሱስ በአንድ ወቅት ደቀ መዛሙርቱን *"ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ አለብኝ፣ እዚያም ከሽማግሌዎች፣ ከካህናት አለቆችና ከሙሴ ሕግ መምህራን መከራ እቀበላለሁ፣ ከሞትሁም በኋላ በሦስተኛው ቀን እነሳለሁ" (ማቴ 16፡22)* ሲላቸው፣ "ጴጥሮስ ኢየሱስን ለብቻ ገለል አድርጎ *ጌታ ሆይ! ከቶ አይሆንም! ይህ ነገር በአንተ ላይ አይድረስብህ' እያለ ይከለክለው ጀመር" (ማቴ. 16፡23)።* በዚህ ጊዜ ኢየሱስ ጴጥሮስን፣ *"ከእኔ ወዲያ ሂድ ሰይጣን! አንተ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን ነገር ስለማታስብ መሰናከል ትሆንብኛለህ" አለው (ማቴ. 16፡23)።* ጴጥሮስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማወቅ ውስጥ ገና ብዙ ማደግ እንደነበረበት እናያለን። ኢየሱስ *"ከእኔ ወዲያ ሂድ ሰይጣን!"* ያለውን ጴጥሮስ፣ በወቅቱ የነበረበትን ደካማ ሕይወት ብቻ ሳይሆን፣ በሂደት ወደፊት መሆን የሚችለውንም ስላወቀ ነው በተደጋጋሚ ይቅርታውን የሰጠው። ኢየሱስ ጴጥሮስን ያየው፣ በወቅቱ ሆኖ የተገኘውን ሳይሆን፣ ወደ ፊት በሂደት ውስጥ ሊኖረው የሚችለውን "ሙሉ መሰጠትን" ነው።

4. ሙሉ መሰጠት፣ ሕይወትን አሳልፎ መስጠትን ይጠይቃል

ኢየሱስ *"...ስለ እኔና ስለ ወንጌል ሕይወቱን አሳልፎ የሚሰጥ ግን ያድናታል" ይላል (ማር. 8፡35)።* የሰው ሕይወት አንድ ቦታ አይቆምም። ቶሎ ያልፋል። ደቂቃ ወይም ሰከንድ ባለፈ ቁጥር፣ ወደ መጨረሻው እየተጠጋን ወይም እየተቃረብን መሆናችንን እናውቃለን። ደቂቃውን፣ ሰከንዱን አጠራቅመን ማስቀመጥ፣ ጊዜው እንዳይሄድ ማድረግ አንችልም። ማድረግ የምንችለው ጊዜያችንን ዘላለማዊ በሆነው ነገር ላይ ማሳለፍ ብቻ ነው። ሰማዕት ሆኖ የሞተው አሜሪካዊው ጂም ኤልየት

- *"ሊያጣው የማይችለውን ነገር ለማትረፍ፣ ይዞ ሊያቆየው የማይችለውን የሚሰጥ፣ ሞኝ ሰው አይደለም"* አለ።[6]

---

[6] Harold E. Bauman. From the Mennonite Pulpit, Herald Press, Scottdale, PA. 1965.

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ስለ እርሱና ስለ ወንጌሉ ሲሉ ሕይወታቸውን አሳልፈው መስጠት እንዳለባቸው ነግሯቸዋል። ጀምስ ካልቨርት የተባለው ሚስዮናዊ እርሱና ሌሎች ሚስዮናውያን ወደ ፊጂ ደሴቶች ለመጓዝ ወደ መርከብ ሲገቡ፣ የመርከቡ ካፒቴን የጀምስ ካልቨርትን ሀሳብ ለማስለወጥ፣

- *"እነዚያ አረመኔዎች ዘንድ ሄደህ ሕይወትህንና አብረውህ ያሉትን ሰዎች ሕይወት ታጣለህ"* አለው። ጀምስ ካልቨርትም *"ገና ወደዚህ ስፍራ ከመምጣታችን በፊት ሞተናል"* አለው።

በሕይወቱ የመጀመሪያውን ስፍራ የማይሰጥ፣ ታማኝነቱን ለክርስቶስ የማይገልጥ፣ ክርስቶስን መከተል አይችልም። የአገራቸውን ዳር ድንበር ለማስከበር፣ ነጻነታቸውን ለማስጠበቅ፣ የውጪ ወራሪዎችን ለመከላከል ብዙዎች ሕይወታቸውን ይሰጣሉ። ኢየሱስም ከዚያ የበለጠ እንጂ ያነሰ ነገር ከእኛ ከደቀ መዛሙርቱ አይጠብቅም። ምኞታችንን፣ ክብራችንን፣ ማዕረጋችንንና ዝናችንን ሙሉ በሙሉ ለእርሱ ማስረከብ አለብን።

5. ሙሉ መስጠት ሲኖረን፣ በእርሱና በቃሉ አናፍርም

ኢየሱስ *"በእኔና በቃሉ የሚያፍር ሁሉ፣ የሰው ልጅ በአባቱ ክብር ከቅዱሳን መላእክት ጋር ሲመጣ በእርሱ ያፍርበታል" ይላል (ማር. 8፡38)።* ለጌታው ሙሉ መሰጠት ያለው አማኝ በጌታው አያፍርም። በክርስቶስ በኩል ስላገኘው ሕይወትና ስለ ክርስቶስ ከመመስከር ወደ ኋላ አይልም። በዓለም ውስጥ ታላቁን ጌታ የሚወክል ወይም የእርሱ አምባሳደር መሆኑን ስለሚያውቅ፣ ስለ እርሱ ለመናገር አያፍርም ወይም ወደ ኋላ አይልም። በ1945 ዓ.ም. ማርቲን ኒሞለር ከጀርመን እስር ቤት ሲወጣ፣ ጋዜጠኞች ትኩስ ዜና ከእርሱ ለማግኘት ይተናነቁ ነበር። የሰሙት እነርሱ የፈለጉትንና የጠበቁትን ዓይነት ዜና ሳይሆን፣ ስለ ክርስቶስ ነበር። በተለይ አንድ ጋዜጠኛ በጣም ተበሳጭቶ፣

- *"ስድስት ዓመት ሙሉ ናዚ ወህኒ ቤት ቆይቶ የሚያወራው ስለ ክርስቶስ ብቻ መሆኑ ያስደንቃል"* አለ።

የክርስቶስ ተከታዮች ለጌታቸው የተሰጠ ሕይወት ስላላቸው በእርሱና በቃሉ የማያፍሩ አለመሆናቸው ብቻ ሳይሆን፣ እርሱን በማስቀደማቸው ይቅርታ መጠየቅ እንደሌለባቸውም ያውቃሉ።

6. ሙሉ መሰጠት ያለው ክርስቲያን ከክርስቶስ ጋር የተሰቀለ ነው፥

ጳውሎስ *"ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ"* ሲል ምን ማለቱ እንደሆነ ደጋግመን ገልጸናል። ክርስቶስ የመስቀል ሞት ለምን እንደሞተ እናውቃለን። የሰው ልጅ በሰማይና በምድር መካከል የተሰቀለው ኃጢአት ሠርቶ ሳይሆን፣ ስለ ሰዎች ኃጢአት ሲል እንደሆነ እናውቃለን። በመስቀሉ ላይ ተንጠልጥሎ ስቃዩ ሲበዛበት *"አምላኬ! አምላኬ ለምን ተውከኝ?"* በማለት የጣር ድምጽ ጮኸ። በመጨረሻም *"ተፈጸመ!"* በማለት ራሱን ዝቅ፣ እንገቱን ስብር አድርጎ ለእግዚአብሔር አብ ሕይወቱን አሳልፎ ሰጠ። አዎን! የመስቀል ሞት ለክርስቶስ ምን እንደሆነ እናውቃለን። ጳውሎስ *"ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ"* ብሎ ሲል ምን ማለቱ እንደሆነ በመጠኑም ቢሆን ገብቶናል። ጳውሎስ ክርስቶስ ሲሰቀል፣ አልነበረም፤ በመስቀል ላይ አልተንጠለጠለም፤ ታዲያ "ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ" ሲል ምን ማለቱ ነው? ወደ ፊት ስለሚቀምሰው መከራ መናገሩ ነው ወይ?" ብለን መጠየቃችን አይቀርም።

ጳውሎስ *"ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ"* ሲል ለማለት ያሀል የተናገረው አይደለም። ትልቅ ምስጢር መግለጹ ነው። ጳውሎስ *"ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ"* ከማለት ደረጃ የደረሰው በአንድ ቀን ወይም በአጭር ጊዜ ውስጥ አልነበረም። ይሄ የመስቀል መንገድ ረጅምና አስቸጋሪ በመሆኑ ብዙዎቻችንን ያስፈራናል። በተለይ በአሁኑ ዘመን የምንኖር ክርስቲያኖች እንደ ጳውሎስ በድፍረት *"ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ"* ከማለት

ደረጃ እንደርስ ይሆን? ልባችን፣ ምላሳችን፣ እግሮቻችን፣ እጆቻችን፣ ዓይኖቻችን፣ ጆሮቻችን ገና ያልተሰቀሉ በመሆናቸው "የተሰቀልን ክርስ ቲያኖች" ነን ብለን መናገር ብዙዎቻችንን ያሳፍረናል። "ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ" ማለት የሚችል ክርስቲያን የሚጓጓለትና የሚመኘው ምድ ራዊ ነገር ስለሌለው፣ ከማንም ጋር ስለ ሥልጣን፣ ወይም ስለ ቆሳቁሳዊ ነገር ብሎ አይታገልም።

መስቀልን ሁልጊዜ የምናያይዘው ከሞት ጋር ነው?

> *"ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ" የሚል ክርስቲያን ለኃጢአት፣ ለአሮጌው ሕይወቱ፣ ለስጋዊ ፍላጎቱና እንዲሁም ምኞቱ "ሞቼአለሁ" ማለቱ ነው።*

ራሱን ከክርስቶስ ወገን በማድረግ፣ ኃጢአተኛውን ዓለምንና በውስጧ የያዘቻቸውን ሁሉ "ከእንግዲህ በእኔ ሕይወት ስፍራ የለሽም፤ ለአንቺ ሞቻለሁ" ማለቱ ነው።

በዓለም ውስጥ እጅግ በጣም ብዙ ክርስቲያኖች እያሉ ለምንድነው ዓለምን መለወጥ ያልቻሉበት ምክንያት ምን ይሆን? ከምክንያቶቹ መካከል አንደኛውና ትልቁ፣ ክርስቲያኖች ኢየሱስን መምሰል ስላቃተን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ *"የእግዚአብሔርን ልብ ማን ሊያውቀው ይችላል? ሊመክረውስ የሚችል ማን ነው? ተብሎ እንደተጻፈው ነው። እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን" ይላል (1 ቆር. 2፥16)።* ሕጻን ልጅ ሆኜ ነው ወላጅ አባቴ የሞተው። አባቴ ከሞተ በኋላ አባቴን የሚያውቁት ሰዎች "አንተ የወት ልጅ ነህ?" ብለው ይጠይቁኝ ነበር። አባቴን ስለምመስል አባቴን የሚያውቁት ሁሉ በቀላሉ የወት ልጅ መሆኔን ያውቃሉ። ከአባቴ ጋር ኖሬ የእርሱን ጠባይ እያየሁ ባላድግም፣ ከእርሱ በመወለዴ፣ መልኬ ብቻ ሳይሆን ጠባዬም እርሱን እየመሰለ መጣ። እኔ ደግሞ የራሴ ልጆች ሲኖሩኝ፣ እኔነቴን በልጆቼ ላይ ማየት ጀመርኩ። በራሴ ሕይወት ውስጥ የማየው ባሕሪ ሁሉም የምወደው አይደለም። ስለዚህ የምወደውን እኔነቴን ልጆቼ እንዲኖራቸው እፈልጋለሁ። የሚወደደውን ባሕሪዬን ልጆቼ

መያዝ ሲያቅታቸው ቅር ይለኛል። ጳውሎስ *"እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን"* ሲል፣ ክርስቶስን የሚመስል ባሕሪ አለን ማለቱ ነው።

- *አንድ ሚሲዮናዊ፣ "በሕይወቴ ፈጽሞ የማልረሳው፣ በቅርብ ጊዜ የቡዳ ሃይማኖት ተከታይ የሆነ ወጣት፣ 'ክርስቶስን ማመን እፈልግ ነበር፣ ነገር ግን በእርሱ አምናለሁ ከሚሉት ሰዎች መካከል አንድም እርሱን የሚመስል ሰው አላገኘሁም' ያለኝ ነው" አለ።*[7]

አማኝ ምንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍለውም፣ በሙላት ኢየሱስን መምሰል አለበት። የመንፈስ ቅዱስ አንደኛው አገልግሎቱ፣ አማኞችን ክርስቶስን እንዲመስሉ ማድረግ ነው። ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች "እግዚአብሔር ሆይ! በመንፈስ ቅዱስ ሙላኝ" ብለው ሲጸልዩ እንሰማለን። ለምን ይሆን መንፈስ ቅዱስ እንዲሞላባቸው የሚጸልዩት? ጳውሎስ ለገላትያ ክርስቲያኖች *"የምወዳችሁ ልጆቼ ሆይ! ክርስቶስ በውስጣችሁ እስኪሳል ድረስ ስለ እናንተ እንደገና ምጥ ይዞኛል" ሲል ጻፈላቸው (ገላት. 4፥19)።* እግዚአብሔር ጸሎታችንን ሰምቶ በመንፈስ ቅዱስ ቢሞላን ክርስቶስ በውስጣችን መኖሩን እርግጠኞች እንሆን ይሆን? ጳውሎስ *"እናንተ ግን የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችሁ የሚኖር ከሆነ፣ በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ ናችሁ። ማንም የክርስቶስ መንፈስ ከሌለው፣ እርሱ የክርስቶስ አይደለም። ነገር ግን ክርስቶስ በውስጣችሁ ካለ፣ ሰውነታችሁ ከኃጢአት የተነሣ የሞተ ቢሆንም፣ መንፈሳችሁ ከጽድቅ የተነሣ ሕያው ነው" ይላል (ሮሜ 8፥9-10)።*

7. ሙሉ መሰጠት እስከ ሞት ድረስ ነው

ሞት ለእኔና ለእናንተ ይህን ያህል አዲስ ነገር አይደለም። ከተወለድንበትና ነፍስ ካወቅንበት ጊዜ ጀምሮ ስለ ሞት መስማት

[7] Unknown Christian. How to Live the Victories Life, Zondervan Publishing House, Gran Rapids, Michigan.

ጆሯችን ሰልችቶታል። በቅርብ የምናውቃቸው፥ ከጎረቤታችን፣ ከቅርብም ሆነ ከሩቅ ሰዎች ሲሞቱ፥ እንዲሁም እናት፥ አባት፥ እህት፥ ወንድም ወይም የቅርብ ዘመዶች በሞት ከእኛ ተለይተውን ሲሄዱ አይተናል። በዚህ ምክንያት ልባችን በሀዘን ተሰብሮ ብዙ ዕንባ ያፈሰስንባቸው ጊዜያት ብዙ ናቸው። ለዚህ ነው "ሞት ለብዙዎቻችን እንግዳ ነገር አይደለም" ያልነው። በታሪክም ቢሆን የታላላቅ ሰዎችን አሟሟት እንገበናል። ለመፈጸም በተነሱበት ትልቅ ዓላማ ምክንያት ሕይወታቸውን በድፍረትና በቆራጥነት የሰጡ ወይም የሞቱ እንዳሉ እናውቃለን። ማርቲን ሉተር ኪንግ ጁኒየር፥ ለጥቁሮች እኩልነት ሲታገል ሕይወቱን እንዳጣ፥ እንዲሁም ማህተመ ጋንዲ ለሕንድ ነጻነት ሲታገል በሚጠሉት ሰዎች ጥይት ተመትቶ ሕይወቱ እንዳለፈ፥ እንዲሁም የእኛው የጥንት አባቶቻችን ለአገራቸው ነጻነት፥ አገራቸውን በጠላት ላለማስደፈር፥ የአገራቸውን ድንበር ላለማስነካት፥ ደማቸው እንደፈሰሰ፥ አጥንታቸው እንደተከሰከሰ እናውቃለን። ድፍረታቸውንና ቆራጥነታቸውን እናደንቃለን። ይሁን እንጂ፥ የከፈሉት መስዋዕት ከእኛ ደህንነት ጋር የተያያዘ አይደለም። ለደህንነታችን ሲል የመስቀል ሞት በመሞት ዕዳችንን የከፈለልን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው።

ስለ ኢየሱስ ልደት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጻፈው በሁለቱ ወንጌሎች ብቻ ሲሆን፥ ስለ መስቀል ሞቱና ትንሳኤው ግን አራቱም ወንጌሎች ላይ፥ ይኸውም፥ በማቴዎስ፥ በማርቆስ፥ በሉቃስና በዮሐንስ ወንጌል ላይ ተጽፏል። ወደ ሞት እንዴት እንደሄደ፥ በምን ዓይነት መከራና ስቃይ ውስጥ እንዳለፈ ጥቃቅኑ ታሪክ ሁሉ ተጽፏል። ውስን በሆነው በእኔና በእናንተ አዕምሮ የሚመላለሱ ብዙ የማይገቡን፥ ጥያቄ የሆኑብን ብዙ ነገሮች አሉ። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው፥ ፍጹምና እንከን የሌለበት ኢየሱስ ክርስቶስ፥ ዓለምንና በውስጧ ያሉትን ሁሉ የፈጠረው አምላክ በሰው እጅ እንዴት ይሞቷል? እውነተኛ የሆነው "መሲህ"፥ ራሱ አምላክ (እግዚአብሔር) የሆነው በሰው እጅ እንዴት መራራ የሆነ የመስቀል ሞት ይሞታል? ሰውን ለማዳን እግዚአብሔር የራሱን ልጅ መስዋዕት በማድረግ ፈንታ ሌላ መንገድ ለምን አልተ

ጠቀመም? መሞቱ አስፈላጊ ከሆነ፥ አሰቃቂና ጭካኔ በሞላበት የመስቀል ሞት ለምን ይሞታል? ሁሉን ማድረግ የሚችለው ጌታ "ደም ሳይፈስ ስርየት የለም" ለምን አለ? ወገኖቼ! ምስጢሩ ይሄ ነው። እግዚአብሔር በእጁ ለሠራው ሰው ያለውን ከፍተኛ ፍቅር መግለጽ የሚችለው ትልቅ ስጦታ በመስጠት እንደሆነ ስለሚያውቅ ነው። እንደ ዓይኑ ብሌን የሚወደውን ልጁን አሳልፎ ከመስጠት የበለጠ፥ ሌላ የፍቅር መግለጫ ከየት ይገኛል? ለዚህ ነው በእኛ ምትክ እንዲሞት እግዚአብሔር ልጁን የሰጠን።

በስምንተኛው የክርስቲያኖች ስደት ዘመን፣ የቤተ ክርስቲያን ጠላቶች፣ ለሰው አዕምሮ የሚዘገንኑ ጭካኔዎችን በክርስቲያኖች ላይ ይፈጽሙ ነበር። ይሁን እንጂ፣ ለጌታቸው በነበራቸው ሙሉ መሰጠት ክርስቲያኖች የሚደርስባቸው መከራ የተቀበሉት በሙሉ ጽናት ነው፥

- *ኡቲካ በሚባለው ጠቅላይ ግዛት ውስጥ ሦስት መቶ ክርስቲያኖች የክርስቶስ ተከታዮች በመሆናቸው ተይዘው፣ ከአንድ ትልቅ የሸክላ (ጡብ) መጥበሻ ከሆነው የእሳት ጉድጓድ ዙሪያ እንዲቆሙ አደረጓቸው። ለጣዖታቸው መስዋዕት ለማቅረብ ዕጣንና ከሰል አዘጋጁ፤ በጉድጓዱ ዙሪያ ያቆሟቸውን 3 መቶ ክርስቲያኖች "ጁፒተር" ለተባለው ጣዖታቸው የዕጣን መስዋዕት እንዲያቀርቡ አዘዟቸው። "እምቢ!" ቢሉ ግን እዚያ ትልቅ የእሳት ጉድጓድ ውስጥ እንደሚከተቱ ተነገራቸው። የሚያስደንቀው አንዳቸውም ሳያወላውሉ፣ ሁሉም "ለጣዖታችሁ መስዋዕት አናቀርብም" በማለታቸው፣ ከእሳት ጉድጓድ ውስጥ ሳይሞቱ ከነሕይወታቸው ተጥለው በእሳት ተቃጥለው ሞቱ። ይህን ሲያደርጉ፣ እያዘኑ፣ እያለቀሱ፣ እየተጸጸቱ ሳይሆን፣ ጌታቸውን እያከበሩና እያመሰገኑ ነበር።*

በዚህ ዓይነት ክርስትና ርካሽ የሆነ ሃይማኖት ሳይሆን፣ ዋጋ የሚያስከፍል እንደሆነ እንረዳለን። ምናልባት የእኔና የእናንተ እምነት

በዚህ ዓይነት አይፈተንም ይሆናል። እነርሱ የተሸከሙትን ዓይነት ትልቅ መስቀል አንሸከምም ይሆናል። ይሁን እንጂ፣ ሁላችንም የራሳችን የሆነ፣ አቅማችንን መዝኖ የሚያውቀው ጌታ በሚፈቅደው መጠን የተሰጠንን የራሳችንን መስቀል ለመሸከም ዝግጁዎች መሆን አለብን። በቅድስናና በመታዘዝ ሕይወት ውስጥ ሁልጊዜ መስቀል አለ። በክርስትና ሕይወታችሁ በጣም ተመችቷችሁ አንድም ጊዜ መስቀል መሸከማችሁ ካልተሰማችሁ፣ እውነተኛ ክርስቲያኖች መሆናችሁ ያጠራጥራልና ራሳችሁን መርምሩ።

በተለያዩ የሮማ ግዛት ውስጥ፣ በተለያዩ የሮማ ንጉሠ ነገሥት አነሳሽነት የተካሄዱት አስር ታላላቅ የክርስቲያኖች ስደቶች ውስጥ፣ ዘጠነኛው የተፈጸመው፣ ከ270 እስከ 275 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) ባለው ጊዜ ውስጥ ነው። በዚህ ዘመን በሮም የነገሠው ንጉሥ፣ በጭካኔው ተወዳዳሪ ያልነበረው አውሮሊያን የተባለው ንጉሥ ነበር። ግዛቱን አስፋፍቶ፣ እንግሊዝን፣ ጎልን (ፈረንሳይን)፣ ስፔይን፣ ሲሪያንና ግብጽን ይገዛ ነበር።

በእነዚህ አምስት ዓመታት ውስጥ መጀመሪያ በሰማዕትነት ሕይወቱ ያለፈው ፍሊክስ የተባለው ሮም ውስጥ ለምትገኘው ቤተ ክርስቲያን መሪ የነበረው ነው። ይኸው የቤተ ክርስቲያን መሪ በ274 ዓ.ም (እ.ኤ.አ.) ራሱ በሰይፍ ታርዶ ሞተ። በዚህ በስደት ዘመን ክርስቲያኖችን ለሕይወታቸው ሳይሳሱ በእምነታቸው ጸንተው በመቆማቸው ወደ ክርስቶስ እምነት ስበ የሚያመጣው፣ ድሆችንና ምስኪኖችን ብቻ ሳይሆን፣ በጣም የታወቁ ሀብታሞችንም ጭምር ነበር።

- *ከሮም 30 ማይልስ ያህል ራቅ ብሎ በሚገኝ አንድ ከተማ ወስጥ በጣም ሀብታም የነበረ፣ አጋፒተስ የተባለው ሰው፣ ያለውን ሀብትና ንብረት በሙሉ ሸጠ ለድሆች በማከፋፈሉ፣ ክርስቲያን ሳይሆን አይቀርም በማለት አንገቱ በሰይፍ ተቆርጦ ሞተ። ብዙም ሳይቆይ አውሮሊያን በራሱ ወታደሮች ተገደለ። ከእርሱ በኋላ የተለያዩ ንጉሦች አገሪቱን ተቆጣጠሯት። በዚህ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ከስደቷ ለጥቂትም ጊዜ ቢሆን "እፎይ!" አለች።*

በተለያዩ የሮማ ግዛቶች ውስጥ፣ በተለያዩ የሮማ ንጉሠ ነገሥት አነሳሽነት የተካሄዱት አስር ታላላቅ የክርስቲያኖች ስደቶች ውስጥ፣ አስረኛውና የመጨረሻው የተፈጸመው፣ ከ284 እስከ 305 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) ባለው ጊዜ ውስጥ ነው። በዚህ ዘመን ስደቱን ያንቀሳቅስ የነበረው ዲዮክሊቲያን የተባለው ንጉሥ ነበር። ይሄኛው የስደት ዘመን በእስከ ፊንቱ፣ ከዚህ በፊት የነበሩት ስደቶች ለዚህኛው ስደት መንደርደሪያ ናቸው ቢባል ትክክል ነው። ይኼኛው ከምንጊዜም የበለጠ በጣም የከፋ ስደት በክርስቲያኖች ላይ የተፈጸመበት ጊዜ ነው። *የዲዮክሊቲያን ዋና* ዓላማና ትልቁ ፍላጎት ቀደም ሲል ሮም ግዛት ውስጥ የነበረውን የጣዖት አምልኮት መልሶ ለማምጣት ነበር። ዲዮክሊቲያን በግዛቱ መጀመሪያ ላይ ለክርስቲያኖች ጥሩ አመለካከት ያለው ይመስል ነበር። ይሁን እንጂ፣ ብዙም ሳይቆይ ክርስቲያኖችን ማሰቃየት ጀመረ።

- *ሮም ከተማ ውስጥ ማርከስና ማርሲሊያነስ የተባሉ መንትዮች "ክርስቲያኖች ናቸው" ተብለው በአስተማሪያቸው አማካኝነት ተከሰው ቀረቡ። ወላጆቻቸው ጣዖት አምላኪዎች እንጂ፣ አማኞች አልነበሩም። እምነታቸውን ለማስለወጥና ጣዖት አምላኪዎች እንዲሆኑ ሲከራከሯቸው፣ ቤተሰቦቻቸው ሁሉ ወደ ክርስትና ሕይወት መምጣት ቻሉ። በእምነታቸው ምክንያት የሞት ፍርድ ከፈረዱባቸው በኋላ፣ እጆቻቸውን አስረው ከፍ አድርገው ቋሚ እንጨት ላይ አንጠለጠሏቸው። እንዲሁም እግሮቻቸውን ከቋሚ እንጨት ላይ በሚስማር አጣበቋቸው። በዚህ ዓይነት አንድ ቀንና አንድ ሌሊት ሙሉ ሰቅለው አቆዩዋቸው። በስቅላት ላይ እያሉ ጦር ወርውረው ይወጓቸው ነበር።*

ይህንን በመሰለ ስቃይና መከራ ውስጥ ቢያልፉም እነዚህ ሁለት ወጣቶች በእምነታቸው ጽኑ ሆነው በመቆማቸው፣

- *ይህንን ያየች የወህኒ ቤቱ አሳቃ ሚስት ልቧ ተንክቶ ጊዜው አደገኛ መሆኑን ብታውቅም፣ ክርስቶስን ተቀብላ ክርስቲያን መሆኗን በድፍረት አወጀች። እርሷም ወዲያው ተይዛ ዛፍ ላይ*

ካንጠለጠሏት በኋላ ከሥር እሳት አነደዱባት፣ ከእሳት የተረፈውን ሰውነቷን በቅርብ ከነበረው ወንዝ ውስጥ ወረወሩት።

- *በ287 ዓ.ም. ሮም ውስጥ ኪንቲንና ሉሲያን የተባሉ ክርስቲያኖች፣ በዚህ ክርስቲያኖች እየታደኑ በሚሰቃዩበት ዘመን፣ ወንጌልን ለመስበክ ቆርጠው ተነሱ። እነዚህ ሥጋውያን በሆኑ ሰዎች ዕብዶች ቢያስመስላቸውም፣ የወንጌሉ ባለቤት ግን ከፍተኛ ዋጋ ይሰጣቸዋል። ለጥቂት ጊዜ አንድ ላይ ሆነው ወንጌል ሰበኩ። ትንሽ ቆይተው ግን ሉሲያን ሌላ ከተማ ሄዶ ሲሰብክ ተይዞ ወዲያው ተገደለ።*
- *ኪንቲን ደግሞ ወደ ፒካርዲ ከተማ ሄዶ በኃይልና በሥልጣን ወንጌልን በድፍረትና በቆራጥነት ይሰብክ ነበር። ብዙም ሳይቆይ እርሱም ተይዞ ክርስቲያን በመሆኑ በሞት እንዲቀጣ ተፈረደበት። አሟሟቱ በጣም የሚዘገንን ነበር። እጆቹንና እግሮቹን በገመድ ጥፍር አድርገው ካሠሩ በኋላ፣ ገመዱን በሚሽከረከር ከብ ብረት ላይ በማሳለፍ፣ የአጥንቶቹ መገጣጠሚያዎቹ እስኪላቀቁ ድረስ በግራና በቀኝ ጎተቱት፤ ቀጥሎ በሽቦ ገረፉት፤ የፈላ ዘይት በላዩ ላይ አፈሰሱበት፤ ብብቱን በእሳት ለበለቡት። በዚህ ዓይነት እስኪደክማቸው ድረስ ካሰቃዩት በኋላ እስር ቤት ጥለውት በቁስሉ ምክንያት ከጥቂት ቀናት በኋላ ሞተ። በመጨረሻ ትልቅ ድንጋይ በላዩ ላይ አሥረው ወንዝ ውስጥ ወረወሩት።*

በዚህኛው የስደት ዘመን ኒኮሚዲያ በሚባለው በሮማ ግዛት ውስጥ ክርስቲያኖች ሁሉ ታድነው ከተያዙ በኋላ፣ ወህኒ ቤት ተጣሉ። ክርስቲያኖች ከፍተኛ ቅጣት እንዲያገኙ ብሎ ጋላሪየስ ማንም ሳያየው ተደብቆ ቤተ መንግሥቱን በእሳት ካቃጠለ በኋላ፣ ይህን ወንጀል የፈጸሙት ክርስቲያኖች ናቸው ብሎ በሀሰት ከሰሳቸው። ከዚህ በኋላ ትልቅ ስደት በክርስቲያኖች ላይ ተቀሰቀሰ። ይህ ስደት ለአስር ዓመት ያህል ቆየ። በዚህ በአሥር ዓመት ጊዜ ውስጥ በሺ የሚቆጠሩ ክርስቲያኖች በእምነታ

ቸው ምክንያት በጭካኔ ተገደሉ። ሴት፣ ወንድ፣ ልጅ፣ ሽማግሌ ሳይሉ ሁሉንም ፈጇቸው። በዚያን ዘመን "ክርስቲያን" የሚል ስም በጣም የተጠላ ስለነበረ፣ ክርስቲያን መሆናቸው ከታወቀ፣ ምንም ዓይነት ምሕረት አይደረግላቸውም ነበር። ለሚደርሰው የተፈጥሮ አደጋ ሁሉ ምክንያት የሚያደርጉት ክርስቲያኖችን ነበር።

ክርስቲያኖችን የሚያሰቃዩበት የጭካኔ ሥራቸው ከሰው አዕምሮ በላይ ነበር። የብዙ ክርስቲያኖች ቤት በእሳት ይቃጠል ነበር። አምልጠው እንዳይወጡ በሩን በላያቸው ላይ ከቆለፉ በኋላ፣ ሕጻናትና ሽማግሌዎች ሳይቀሩ፣ ቤታቸው ላይ እሳት በመለኮስ ከነቤታቸው ያቃጥሏቸው ነበር። ከባድ ድንጋይ አንገታቸው ላይ በገመድ አንጠልጥለው፣ ክርስቲያኖቹን በአንድነት በገመድ አስረው ባሕር ውስጥ ይከቷቸው ነበር። ግርፋትን፣ እሳትን፣ ሰይፍን፣ መስቀልን፣ መርዝንና፣ ረሀብን ክርስቲያኖችን በብዛት ገድሎ ለመጨረስ ይጠቀሙበት ነበር። ፊርጊያ ተብሎ በሚጠራው ከተማ ውስጥ የነበሩ ሰዎች ሁሉ ክርስቲያኖች ስለነበሩ፣ ከተማዋም፣ ሕዝቡም በአንድ ጊዜ በእሳት እንዲወድሙ ተደረጉ።

በመጨረሻው ክርስቲያኖችን መግደል ሲሰለቻቸው የብዙ ጠቅላይ ግዛት አገረ ገገዎች ለንጉሡ ነገሥቱ በሮማ ግዛት ውስጥ ክርስቲያኖችን በዚህ ዓይነት መግደሉ ትክክል አይደለም በማለት አቤቱታ አቀረቡ። በዚህ ምክንያት ብዙ ክርስቲያኖች ከሞት አመለጡ። ይሁን እንጂ፣ በሚዘገንን ሁኔታ አካላዊ ጉድለት ያደርሱባቸው ነበር።

- *የብዙዎቹን ጆሮ ይቆርጡ፣ አፍንጫቸውን ይሰነጥቁ፣ ሁለቱን ወይም አንዱን ዓይኖቻቸውን ያወጡ ነበር። አጥንታቸውን ከሰኪቱ (ከመገናኛው) ማውጣት፣ የተለያየ የሰውነታቸውን ክፍል በእሳት ማቃጠል፣ ክርስቲያኖች ተለይተው የሚታወቁበት ምልክታቸው እንዲሆን አደረጉ። ከዚህ በላይ የዘረዘርናቸው የስደት ታሪኮች፣ ጥቂቶችን ምሳሌ እንዲሆኑን አቀረብናቸው እንጂ፣ በብዙ ሺ የሚቆጠሩ ክርስቲ*

ያኖች ምሕረት በሌለው፣ በጣም በሚዘገንን ሁኔታ አሰቃይተው እንደገደሏቸው ታሪክ ይመሰክራል።

* ሰባስቲያን የተባለ ክርስቲያን ሮም ከተማ ውስጥ የንጉሠ ነገሥቱ የዘብ ጠባቂ ነበር። ክርስቲያኖች በሚሰደዱበት ወቅት እምነቱን እንዲተው፣ ክርስቶስን ትቶ ጣዖትን እንዲያመልክ ተጠይቆ "እምቢ!" በማለቱ ንጉሡ ዲዮክልቲያን በቀስት ተወግቶ እንዲሞት ፈረደበት። ንጉሡ በሰጠው ትዕዛዝ መሠረት እስኪሞት ድረስ በቀስት ተወጋ። ክርስቲያኖች ሬሳውን ወስደው እንዲቀብሩ ፈቃድ ጠይቀው ከወደቀበት አንስተው ወሰዱት። ነገር ግን ገና ያልሞተ መሆኑን ምልክት ሲያዩ፣ አንድ ስውር ቦታ ይዘውት ሄዱ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ከደረሰበት ጉዳት ድኖ በአዲስ ሕይወት መኖር ጀመረ። ብዙም ሳይቆይ አንድ ቀን ንጉሡ ታጅቦ ሲሄድ መንገድ ላይ አግኝቶት ክርስቲያኖችን ጭካኔ በተሞላበት ሁኔታ በማሳደዱ ፊት ለፊት በድፍረት ወቀሰው። ንጉሡም ሞቷል ብሎ ያሰበው ሰባስቲያንን በሕይወት ማየቱ አስደንቆት ወዲያውኑ እንዲያዝ ትዕዛዝ አስተላለፈ። ተይዞ ከታሰረ በኋላ በዱላ ቀጥቅጠው ገደሉት። በዚህ ጊዜ ግን ሬሳውን ክርስቲያኖች እንዳያገኙት ቆሻሻ የሚተላለፍበት ቱቦ ውስጥ ጨመሩት። በዚህ ዓይነት የተጣለውን ሬሳ አንዲት ክርስቲያን እህት አግኝታ፣ ከዚያ አውጥታ፣ በካታኮምቡ ውስጥ ከሌሎች ሰማዕታት ሬሳ ጋር እንዲቀበር አደረገች።

* ቲሞቲ (ጢሞቲዎስ) የሮም ጠቅላይ ግዛት በነበረው በሞሪታኒያ ውስጥ በምትገኘዋ አንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዲያቆን ሆኖ የሚያገለግል ክርስቲያን ነበር። ሞራ የምትባለውን ክርስቲያን እህት ባገባ በጥቂት ሳምንት ውስጥ በክርስቲያኖች ላይ የተቀሰቀሰው ስደት ጀምሮ ቲሞቲ ክርስቲያን በመሆኑ ተይዞ ወህኒ ቤት ገባ። የሞሪታኒያ አገረ ገዢ የነበረው አርያኑስ የቤተ ክርስቲያኒቱን

ቅዱሳት መጻሕፍትን ጠባቂ መሆኑን ስላወቀ፣ እነዚህ ቅዱሳት መጻሕፍት እንዲቃጠሉ ሰብስቦ እንዲያመጣ ትዕዛዝ ሰጠው። ቲሞቲ ለተሰጠው ትዕዛዝ ምላሽ ሲሰጥ፣ "የእግዚአብሔር ቃል በእሳት እንዲቃጠል ከምሰጥህ፣ ልጅ ቢኖረኝ፣ ልጄን እንድትገድለው መስጠት ይቀለኝ ነበር" በማለት ትዕዛዙን የማይቀበል መሆኑን ገለጸ። ይሄ መልስ እጅግ በጣም ስላስቆጣው፣ ቲሞቲ ተይዞ በእሳት በጋለ ብረት ወግተው ሁለቱን ዓይኖቹን እንዲያወጡ አርያኑስ ትዕዛዝ ሰጠ። በትዕዛዙ መሠረት ተፈጸምበት ዓይኑ ስውር መሆኑን ሲያይ፣ "ዐይን ኖሮህ ማንበብ ስለማትችል፣ ከእንግዲህ በኋላ መጽሐፎቹ ዋጋ የላቸውም" አለው።

* ይሄም ሆኖ የቲሞቲ ቆራጥነቱና ድፍረቱ እጅግ በጣም ስላስቆጣው ተዘቅዝቆ እግሩ በገመድ እንዲንጠለጠል፣ ወደታች እንዲጫነው አንገቱ ላይ ክብደት ያለው ብረት እንዲታሠር፣ መናገር እንዳይችል አፉ ውስጥ ጨርቅ እንዲጠቀጠቅ ትዕዛዝ ሰጠ። ይህን ያደረገው መከራውና ጭንቀቱ ሲበዛበት ተሸንፎ እምነቱን ይተዋል፤ ጌታውን ይክዳል ብሎ በማሰብ ነበር። በቅርቡ ያገባት ሚስቱ ሞራ ይህን ሁሉ መከራ ሲቀበል ቆማ እንድታይ ተገዳ ነበር። ይህን ዓይነት ስቃይ ቆማ ከምታይ፣ ለእርሷ ሲል እምነቱን እንዲተው ለመኑችው። እርሷ ላቀረበችለት ልመና መልስ ይሰጣል ብለው በማሰብ አፉ ውስጥ የተጠቀጠቀውን ጨርቅ አስወጡለት። ይሁን እንጂ፣ ከሀሳቧ ጋር በመስማማት ፋንታ፣ ይህን በማለቷ ትልቅ ስሁተት እየሠራች መሆኑን ነገራት። እንዲሁም፣ ለክርስቶስና ለያዘው እምነት እስከ ሞት ድረስ ጸንቶ የሚቆም መሆኑን ግልጽ አድርጎ ነገራት። ይሄም ጥሩ ውጤት አስገኘ። ሚስቱ ሞራ የባሏን ድፍረትና ቆራጥነት አይታ በማወላወል ፋንታ፣ ከእርሱ ጋር በሞት አማካኝነት ወደ ሰማያዊ ክብር ለመሄድ ውሳኔዋን ገለጸች። እርሷንም፣

አገረ ገዢው አርያንስ ሀሳቧን ለማስለወጥ ብሎ በጣም እንዲ ያሰቃዩዋት ትዕዛዝ ሰጠ። ማሰቃየት የሚችሉትን ያህል ካሰ ቃዩዋቸው በኋላ አሳባቸውን ማስለወጥ እንደማይችሉ ሲረዱ፣ ሁሉቱንም ጎን ለጎን ሰቅለው ገደሏቸው።

እነዚህ የክርስቶስ ጠላቶች ትልቁ ዓላማቸው ቤተ ክርስቲያንን ከዓለም ጠርጎ ለማጥፋት ነበር። ይህንን ተግባራዊ ለማድረግ ከፍተኛ ስደ ቶችን በክርስቲያኖች ላይ ቢያነሳሱም ቤተ ክርስቲያንን ሊያጠፏት አልቻ ሉም። የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን እርሱ እንደ ገና መጥቶ እስኪወስዳት ድረስ በዓለም ውስጥ ጸንታ ትቆማለች። እግዚአብሔር የመከራን፣ የመስ ቀልን መንገድ ለምን እንደመረጠ፣ ውስን አዕምሮ ስላለን፣ ወይም ያለን መረዳት ትንሽ በመሆኑ፣ እኔና እናንተ ሙሉ በሙሉ ሊገባን አይችልም። ስለዚህ "እግዚአብሔር ሆይ! ክርስቲያኖች በዚህ ዓይነት እንዲሰቃዩ ለምን ትፈቅዳለህ? ለምን ዝም ትላለህ? ለምን አትበቀልላቸውም?" ብለን ብንጠ ይቅ፣ መልስ አናገኝም። በዚህ ዓይነት መንገድ እግዚአብሔርን የሞገ ተው ኢዮብ እንኳን ለጥያቄው የሚፈልገውን ዓይነት መልስ አላገኘም። ቢሆንም ቅሬታ በማሰማት ፈንታ፣ ራሱን ዝቅ አድርጎ *"እኔ እስከ አሁን ስለ አንተ የማውቀው ሰዎች የነገሩኝን በመስማት ብቻ ነበር፣ አሁን ግን በዐይኖቼ አየሁህ። ስለዚህ የተናገርሁት ነገር ሁሉ እኔኑ ራሴን አሳፍ ሮኛል፣ ከዚህም የተነሣ በመሬትና በትቢያ ላይ ተቀምጬ ንስሓ እገባለሁ"* አለ (ኢዮብ 42፥5-6)።

እኛም በዚህ ምዕራፍ መጨረሻ ላይ እንድንጠይቅ የምፈልገው ጥያቄ "እግዚአብሔር በዚህ ሁሉ መከራ ውስጥ ለምን ዝም አለ?" የሚለ ውን ሳይሆን፣ እነዚህ ራሳቸውን መስዋዕት አድርገው እንዲሰጡ ይህን የመሰለ ድፍረትና ቆራጥነትን ማግኘት የቻሉት እንዴት ነው? ሞትን፣ መከራንና ስቃይን እንዳይፈሩ ያደረጋቸው ምክንያት ምንድነው? የሚለ ውን ነው።

የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን ለማጥፋት ቆርጠው በተነሱ የወንጌል ጠላቶች እጅ ተሰቃይተው ከሞቱት ውስጥ አንደኛው፣ ሐዋርያው ጳው

ሎስ ነው። የመጨረሻውን የሞት ጽዋ ከመቅመሱ በፊት የተናገረውን ንግግር እንስማ። *"እኔ ግን መሥዋዕት ለመሆን ተቃርቤአለሁ፤ ከዚህ ዓለም ተለይቼ የምሄድበት ጊዜም ደርሶአል፤ ጦርነትን በመልካም ተዋግቻለሁ፤ ሩጫን እስከ መጨረሻው ሮጫለሁ፤ ሃይማኖቱን ጠብቄአለሁ። ከእንግዲህ ወዲህ የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶ ይጠብቀኛል፤ ይህንንም ለእኔ ብቻ ሳይ ሆን የእርሱን መገለጥ ለሚወድዱ ሁሉ ይሰጣቸዋል"* አለ (2 ጢሞ. 4፥6-8)። ቀደም ሲል ራሱ ከአሳዳጆች አንዱ የነበረው ጳውሎስ፣ በደማስቆስ መንገድ ጌታ ካገኘው ጊዜ ጀምሮ፣ ያሳድደው ለነበረው ወንጌልና ጌታ መሰደድ እንዳለበት ለመረዳት ጊዜ አልፈጀበትም።

መረዳት ብቻ ሳይሆን የተመደበለትን የመከራ ጽዋ እንደሚገባው ቀምሷል። ማንም ጳውሎስ የቀመሰውን ዓይነት የመከራ ጽዋ የቀመሰ የለም። ስላለፈበት የመከራ ሕይወት ሲናገር፣ *"...ብዙ ጊዜ በሥራ ደክሜ አለሁ፤ ብዙ ጊዜ ታስሬአለሁ ብዙ ጊዜ ተገርፌአለሁ ብዙ ጊዜ ለሞት ተቃርቤአለሁ። አይሁድ ለአርባ ጅራፍ አንድ የቀረው አምስት ጊዜ ገርፈ ውኛል። ሦስት ጊዜ በዱላ ተደብድቤአለሁ፤ አንድ ጊዜ በድንጋይ የወግሬ አለሁ፤ ሦስት ጊዜ የመርከብ አደጋ ደርሶብኛል፤ አንድ ሌሊትና ቀን በባሕር ላይ አድሬአለሁ፤ ብዙ ጊዜ በጉዞ ተንከራትቻለሁ፤ ደግሞም ለወ ንዝ ሙላት አደጋ ለወንበዴዎች አደጋ፣ ለገዛ ወገኖቼ አደጋ፣ ለአሕዛብ አደጋ፣ ለከተማ አደጋ፣ ለገጠር አደጋ፣ ለባሕር አደጋ እንዲሁም ለሐሰተ ኞች ወንድሞች አደጋ ተጋልጬ ነበር። ብዙ ጥሬአለሁ፤ ብዙ ደክሜአ ለሁ፤ ብዙ ጊዜ እንቅልፍ አጥቻለሁ፤ ተርቤአለሁ፤ ተጠምቻለሁ፤ ብዙ ጊዜ ምግብ ሳልቀምስ ኖሬአለሁ፤ በብርድና በራቁትነት ተቆራምጃለሁ። ሌላውን ነገር ሳልቆጥር ዕለት ዕለት የሚያስጨንቀኝ የአብያተ ክርስቲያ ናት ሁሉ ሐሳብ ነው"* ይላል (2 ቆሮ. 11፥23-28)።

8. መስቀል የሙሉ መሰጠት ምልክት ነው

የክርስቶስ ለመሆናችን ተለይተን የምንታወቅበት ምልክታችን ምን ይሆን? የተትረፈረፈ የብልጽግና ሕይወት፣ ምቾት የበዛበት ኑሮ በመኖ

ራችን ይሆን? የክርስትና ሕይወት ምልክት ይሄ እንደሆነ አድርገው ለማቅረብ (ለማሳየት) የሚሞክሩ አስተማሪዎች በአሁኑ ጊዜ፣ ከምንጊዜውም የበለጠ የበዙበት ዘመን ነው። እንደነዚህ ዓይነቶቹ ከሕይወታቸውና ከቤተ ክርስቲያናቸው መስቀልን ጨርሶ ለማጥፋት የሚሞክሩ ናቸው። የመስቀልን ሕይወት መለያ ምልክት አድርገው ከመቀበል ይልቅ፣ ብልጽግናንና ምቾትን የጥሩ ክርስቲያን ምልክት አድርገው ለመሳል የሚሞክሩ ናቸው። ያም ሆነ ይህ፣ ማንም ሊለውጠው የማይችለው አንድ መሠረታዊ የሆነ እውነት ማወቅ አለብን። ይኸውም፥

- *በጌታ ውስጥ እስከሆንን ድረስ፣ በቅድስና ሕይወታችንን ለመምራት ቁርጥ ውሳኔ እስካደረግን ድረስ፣ ከእርሱ ጋር በቅርብ እስከ ተራመድን ድረስ፣ እርሱ የቀመሰውን መከራና ስቃይ፣ እርሱ የጠጣውን መራራ ጽዋ፣ እርሱ የተሸከመውን ከባድ መስቀል መሸከም እንዳለብን ነው።*

ጠላታችን ዲያብሎስ ምስክርነታችን ተቀባይነት እንዳይኖረው፣ ያለንን ደስታ ገፍፎ ሕይወታችን በምሬት የተሞላ እንዲሆን ለማድረግ ምን ጊዜም ቢሆን የማይተኛልን መሆኑን ማወቅ አለብን። ይሄ የእኛን በጎነት የማይፈልገው ጠላት በመንፈሳዊ ሕይወቱ የሞተውን፣ ሙሉ በሙሉ በቁጥጥሩ ውስጥ ያስገባውን ሰው ለመታገል ጊዜውን እንደ ማያባክን እንወቅ። እንግዲህ እኔና እናንተ በኑሯችን ትግል ሲበዛብን፣ የክርስትና ሕይወት መኖር በጣም ከባድ፣ መንገዱም ጠባብ ሲሆንብን፣ በመከራ ስንታሽ ልባችን አይረበሽ፤ ቶሎ ተስፋ አንቁረጥ። የጌታ ለመሆናችን ምልክት (መለያ) መስቀላችን እንደ ሆነ አውቀን ደስ ይበለን። የአማኞች መለያችን፣ የመስቀል ሕይወት መኖራችን ስለሆነ፣ ምን ጊዜም ቢሆን በመስቀል ሕይወት እንፈር። ኢየሱስ *"መስቀሉን የማይዝ፣ በኋላዬም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም"* በማለት በግልጽ ነግሮናል።

ክርስቶስን የምንመስለው ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሲኖረን፣ እንዲሁም ሕይወታችን ሙሉ በሙሉ ለእርሱ የተሰጠ ሲሆን ነው።

እርሱን የምንመስለው እርሱ የተሸከመውን መስቀል በመሸከም ነው። ጳውሎስ *"...የትንሣኤውን ኃይል እንዳውቅ፣ በመከራውም እንድካፈል፣ ወደ ሙታንም ትንሣኤ ልደርስ ቢሆንልኝ፣ በሞቱ እንድመስለው እመኛለሁ" (ፊልጵ. 3፥11)* ያለው ለዚህ ነው። እርሱን መምሰል የምንችለው የተሰጠ ሕይወት ሲኖር ብቻ ነው። *የሙሉ መሰጠት (commitment)* ፍሬ ነገር ያለው በፍቅር ላይ ነው። ከወደድነው ራሳችንን ሙሉ በሙሉ መስጠት ወይም ማስረከብ ይህን ያህል አይከብደንም። ሁለት ወጣቶች ትዳር ለመመሥረት ወይም ባልና ሚስት ሆነው ለመኖር በካህኑ ፊት ቀርበው ቃል ኪዳን ሲለዋወጡ፣ *"ከዛሬ ጀምሮ ሕይወቴ ለአንተ/ለአንቺ የተሰጠ ነው። በሕይወቴ አንደኛ አንተ ነህ/አንቺ ነሽ፣ ከሞት በስተቀር የሚለየኝ ነገር የለም"* ማለታቸው ነው። ሙሉ መሰጠት በሂደት እየተ ፈተነ ይመጣል። እንዳቸው ለሌላው እውነተኛ የሆነ መሰጠት ከሌለው ጊዜ አልፎ ጊዜ ሲመጣ፣ የሚነፋፈቁ ፍቅረኞች ሊሰለቻቹ ይችላሉ።

ለእግዚአብሔርም ሙሉ መሰጠት ከሌለን፣ መስቀሉን ተሸክመን መሄድ አንችልም። ለእርሱ ሙሉ መሰጠት ካለን የሚያስከፍለንን ማንኛውንም ዓይነት ዋጋ ለመክፈል፣ እንዲሁም የመስቀሉን መራራ ጽዋ ለመ ጠጣት ወደ ኋላ አንልም። *"እግዚአብሔር ሆይ! ነፍሴ እስኪወጣ ድረስ እወድሃለሁ"* ማለት ብቻ በቂ አይደለም። መውደዳችን በተግባር መገለጽ አለበት። ኢየሱስ ይህንን እውነት ሲገልጽ፣

"የምትወዱኝ ከሆነ ትእዛዜን ትጠብቃላችሁ" (ዮሐ. 14፥15)፣

"ትዛዜን የሚቀበልና በሥራ ላይ የሚያውለው ይወደኛል" (ዮሐ. 14፥21)፣

"የሚወደኝ ቃሌን ይጠብቃል" (ዮሐ. 14፥25) ይላል።

ኢየሱስ የንጉሦች ንጉሥ፣ የጌቶች ጌታ፣ ዩኒቨርስን የሚቆጣጠር እያንዳንዱ ሰው እርሱን እንዲከተለው ያዛል እንጂ ማንንም ተከተሉኝ ብሎ አይለምንም፤ ወይም ምርጫ አይሰጥም። ስለዚህ ትዕዛዙ የሚያባብል ሳይሆን ፊት ለፊትና ቀጥተኛ ነው። ሌሎች እንዲከተሉት ብሎ የሚያስተላልፈውን ትምህርት ደረጃውን ዝቅ፣ ጠባቡን መንገድ ሰፊ እያ

ደርግም። "የሚያገለግለኝ ቢኖር ይከተለኝ፤ እኔም ባለሁበት አገልጋዬም በዚያ ይሆናል፤ የሚያገለግለኝንም አባቴ ያከብረዋል" ይላል (ዮሐ. 12፡26)።

"ተከተለኝ" የሚለውን ትዕዛዝ ተግባራዊ ለማድረግ ቀላል አይደ ለም። ለራስ መሞት ወይም ራስን መካድ ይጠይቃል። ክርስቶስ በሙሉ መሰጠት እንድናገለግለው ወይም እንድንከተለው ይፈልጋል እንጂ፣ ምክንያት እንድንሰጠው አይፈልግም። ለዚህ ነው ኢየሱስ፥

- "ዕርፍ ጨብጦ ወደ ኋላ የሚመለከት ሰው ለእግዚአብሔር መንግ ሥት የተገባ አይደለም" ያለው (ሉቃ. 9፡62)።
- ኢየሱስ ሲጠራው "መጀመሪያ አባቴን ልቅበር" ያለውን ሰው፣ "ሙታን ሙታናቸውን ይቅበሩ፤ አንተ ተከተለኝ" አለው (ማቴ. 8፡22)።

ኢየሱስ "ተከተሉኝ" ብሎ የጠራቸው ሰዎች ትዕዛዙን ተቀብለው ሲከተሉት፣ ማንንም ሲያመሰግን አንሰማም። ኢየሱስ መጀመሪያ ላይ ደቀ መዛሙርቱን ለአገልግሎት ሲመለምል፣ የጠራቸው ሁሉ፣ የዕለት ተግባራቸውን ጥለው ሙሉ በሙሉ ተከተሉት። ያዕቆብና ወንድሙ ዮሐ ንስ ከአባታቸው ከዘብዴዎስ ጋር በጀልባ ውስጥ ሆነው መረባቸውን ያበጁ ነበር። ኢየሱስ ሲጠራቸው፣ "ወዲያውኑ ጀልባቸውንም ሆነ አባታቸውን ትተው ተከተሉት" (ማቴ. 4፡22)። ለራስ መሞት፣ ወይም "ሙሉ መሰ ጠት" የሌለበት ክርስትና ተጨባጭነት የሌለው ፍልስፍና ብቻ፣ ወይም ክርስቶስ የሌለበት ሐይማኖት ይሆናል።

ሐዋርያው ጳውሎስ "ለራሱ የሞተ" መሆኑን ሲገልጽ፣ "ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ፤ ከእንግዲህ እኔ አልኖርም፤ ነገር ግን ክርስቶስ በውስጤ ይኖራል። አሁንም በሥጋ የምኖረው ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን አሳልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለኝ እምነት ነው" ይላል (ገላት. 2፡20-21)። እዚህ ላይ የሚያስደንቀውና እርስ በርሱ የሚቃረን የሚመስለው ነገር፣ ለራስ መሞት ትልቅ ነጻነትን የሚሰጥ መሆኑ ነው። "የሞተ ሰው" ስለ መብቱ አይጨነቅም፤ ወይም ሰዎች "ምን ይሉኝ

ይሆን?" ብሎ አይሰጋም። ከተሰቀለው ክርስቶስ ጋር ሲገናኝ፣ በዓለም ውስጥ እንደ ትልቅ ነገር የሚፈለጉ ነገሮች ይኸውም ሀብት፣ ብልጽግና፣ እንዲሁም ምድራዊ ክብር ሁሉ ትርጉም የለሽ ሆነው ይጠፋሉ። የዚህን ምክንያት ሐዋርያው ጳውሎስ ሲገልጽ፣ "የኢየሱስ ክርስቶስ የሆኑት ሰዎች ሥጋን ከፍትወቱና ከምኞቱ ጋር ሰቅለውታል" ይላል (ገላት. 5፡24)። መስቀሉን የተሸከመ፣ ከክርስቶስ ጋር የተሰቀለ ሰው፣ ስለ ነገው ወይም ስለ ወደፊቱ አይጨነቅም። ምክንያቱም የወደፊቱ በእግዚአብሔር እጅ እንደሆነ ስለሚያውቅ ነው። ለራሱ የሞተ ሰው ስለ እግዚአብሔር ክብር እንጂ፣ ስለ ራሱ ክብር አይጨነቅም።

"ለራሱ የሞተ" ሰው፣ ከራሱ የተላቀቀ ሰው በመሆኑ፣ የሚያደርገው ነገር ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር የሚውል ነው። ለጌታ ኢየሱስ ያለው ሙሉ መሰጠት፣ በሚወስናቸው ውሳኔዎች ሁሉ እግዚአብሔርን የሚያስ ደስትበትን ኃይልና ጸጋ ይሰጠዋል። ውሳኔው ሁሉ፣ የሚናገራቸው ቃላ ትና የሚያስባቸው ሀሳቦች ሁሉ ጤናማ መሆናቸው ብቻ ሳይሆን እግዚአ ብሔርን የሚያከብሩ ናቸው። ጳውሎስ "እንግዲህ ስትበሉም ሆነ ስት ጠጡ ወይም ማናቸውንም ነገር ስታደርጉ፣ ሁሉንም ነገር ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉ" ሲል ይመክረናል (1 ቆሮ. 10፡31)። "ለራሱ-መሞት" ከእግዚአብሔር ጋር ልዩ ፍቅር እንዲኖረን ነጻ ያደርገናል። "ለራሱ ያል ሞተ" ወይም ሙሉ መሰጠት የሌለው ሰው መስቀሉን መሸከም አይሆ ንለትም። መስቀሉን ካልተሸከመ ደግሞ የክርስቶስ ደቀ መዝሙር መሆን አይችልም። ፍሬያማ ክርስቲያን ለመሆን፣ መጀመሪያ ለራሱ መሞትን ይጠይቃል። ኢየሱስ ይህን እውነት በምሳሌ ሲያስረዳ፣ "እውነት፣ እው ነት እላችኋለሁ፣ የስንዴ ቅንጣት በመሬት ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀ ራለች፤ ከሞተች ግን ለዘላለም ሕይወት ይጠብቃታል" ይላል (ዮሐ. 12፡24)።

9. ራሱን የሰጠ ደቀ መዝሙር ደስተኛ ነው

ራሱን የሰጠ ደቀ መዝሙር ደስተኛ ነው። ራስን መስጠት ከመታዘዝ ጋር አብሮ የሚሄድ ነው። ለኃያሉና ሁሉን ማድረግ በሚችለው ታላቅ ጌታ ላይ መተማመን ነው። የዘመኑን ቴክኖሎጂ እንደሚገባው መጠቀም አልችልም። ጊዜ ወስጄ ለመማርና የሚገባውን ያህል መለማመድ ጊዜ ስለሚጠይቅ፣ "ጊዜዬን ይሻማብኛል" ብዬ በመፍራት፣ የዘመኑን ቴክኖሎጂ ለመጠቀም ችሎታዬ በጣም ውስን ነው። አለማወቄን ስለተቀበልኩት፣ የማውቅ መስዬ ለመታየት ምንም ጥረት አላደርግም። ይሄም የሆንኩትን ሆኜ ለመገኘት ሙሉ ነጻነት ሰጠኝ። ለምሳሌ፣ ኮምፒዩተሬን ለብዙ ዓመት ብጠቀምበት የሚገባውን ያህል ስለ ኮምፒዩተር አላውቅም። መሠረታዊ የሆነውን እንጂ፣ በሰፊው አላውቅም። አንድ ቦታ ችግር ቢያጋጥመኝ፣ ከእኔ የተሻለ ዕውቀት ያለው ሰው ካልረዳኝ፣ ቀጥ ብዬ እቆማለሁ። የእኔ ልጅ ሙሴ ከእኔ የተሻለ ዕውቀት ስላለው፣ የእርሱን ዕርዳታ ለመጠየቅ አላፍርም። እርሱ በኮምፒዩተር ዕውቀት ቢበልጠኝ፣ እኔ ደግሞ በሌላ አቅጣጫ ስለምበልጠው ዕርዳታ መጠየቅ አያሳፍረኝም።

ችግሬ ገብቶት ሊረዳኝ ሲመጣ፣ የማውቅ መስዬ ለመታየት ምንም ዓይነት ጥረት አላደርግም። አንዳንድ ሰዎች፣ ዕርዳታ እየፈለጉ እንኳን አለማወቃቸው እንዲታወቅባቸው አይፈልጉም። እኔ ይህን ዓይነት ችግር የለብኝም። "ስለ ኮምፒዩተር ደንቆሮ ነኝ፤ ብዙ አላውቅም" እለዋለሁ። እርሱም "ጊዜ ሰጥተህ ስላልተለማመድከው ነው እንጂ፣ እኔ ያወቅሁትን ማወቅ ያቅትሃል ብዬ አላምንም" ብሎ ያጽናናኛል። ሊረዳኝ ሲመጣ፣ ችግሬን ነግሬ ዝም በማለት ፈንታ፣ ይህንና ያንን እየነካሁ፣ "ይሄ እንዲህ ነው... እንዲያ ነው" እያልኩ፣ አዋቂ መስዬ ለመታየት ንግግር ባበዛበት፣ አባቱ ስለሆንኩ በአክብሮት ዝም ካላለኝ በስተቀር፣ ተናዶ "ችግሩን የምታውቅና መፍታት የምትችል ከሆነ ታዲያ ለምን ጠራኸኝ?" ማለቱ አይቀርም። ይህን እውነት በደንብ ስለማውቅ፣ ችግሩን ይፈታዋል ብዬ በማመን ለልጄ ለሙሴ ራሴን ሙሉ በሙሉ መስጠት አለብኝ። እራሴን ለሙሴ መስጠት (submit) ካልቻልኩ ዕርዳታ ማግኘት አልችልም።

የልጄን የሙሴን ዕርዳታ በማግኘቴ ደስ ብሎኝ፣ የሚሠራውን ለሚያውቀው ለልጄ ለሙሴ ራሴን እሰጣለሁ። ኢየሱስ እኔና እናንተን ደቀ መዝሙሩ እንድንሆን ሲጠራን በእርሱ ሙሉ እምነት ሊኖረን ይገባል። *"ሸክማችሁ የከበደባችሁ እናንተ ደካሞች ሁሉ ወደ እኔ ኑ! እኔም ዕረፍት እሰጣችኋለሁ። ቀንበሬን በጫንቃችሁ ተሸከሙ፤ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ የዋህና ትሑት ነኝ፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ። ቀንበሬ ልዝብ ነው፤ ሸክሜም ቀላል ነው" ይለናል (ማቴ. 11፥28-30)። "ቀንበሬን በጫንቃችሁ ተሸከሙ" ማለት፣ "ራሳችሁን ለእኔ አስገዙ"፣ ወይም "ራሳችሁን በእኔ ሥልጣን ሥር አድርጉ" ማለት ነው።*[8]

በመታዘዝና ራስን በመስጠት (submission) መካከል ልዩነት አለ። መኪናችንን ስናሽከረክር ከተወሰነው ፍጥነት በላይ እንዳንነዳ በጣም እንጠነቀቃለን። ሕጉ በሚፈቅደው መጠን የምንነዳው፣ ወይም ሕጉን የምንታዘዘው ብዙ ጊዜ ስለ ሕጉ ግድ ኖሮን ሳይሆን፣ ትራፊክ ፖሊስ አስቁሞ ትኬት ሰጥቶ ብዙ ብር እንዳይቀጣን ብለን ነው። ሕግ አስፈጻሚዎቹ ሕጉን አክብረን መታዘዛችንን እንጂ፣ ለምን እንደታዘዝን ምክንያታችንን ማወቅ አይፈልጉም፤ ግድ የላቸውም። መነሻ ምክንያታችንን (motive) ማወቅ አይፈልጉም። ክርስቶስ ግን የሚመለከተው ትዕዛዝ ማክበራችንን ብቻ አይደለም። ደቀ መዝሙሮቹ ከሆንን፣ ለእርሱ ራሳችንን የሰጠን እንድንሆን ይፈልጋል። ራሳችንን ለመስጠት ደግሞ በእርሱ ላይ የምንታመን መሆን አለብን። ራሳችንን ሙሉ በሙሉ ሳንሰጥ ልንታዘዝ እንችላለን። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆኑን ፈሪሳውያን ናቸው። የእግዚአብሔርን ሀሳብ ሳይረዱ፣ ትርጉሙ በትክክል ሳይገባቸው የሙሴን ሕግ ያከብራሉ፤ ለመታዘዝም ከፍተኛ ጥረት ያደርጋሉ። የተሰጠ ሕይወት ኖሯቸው የማይታዘዙ ሰዎች እንዳሉ መጽሐፍ ቅዱስ ላይ እናያለን። ለዚህ ጥሩ ምሳሌያችን ጴጥሮስና ዮሐንስ ናቸው።

ጴጥሮስና ዮሐንስ ሕይወታቸውን ለጌታ ሙሉ በሙሉ የሰጡ ደቀ መዛሙርት ናቸው። የሰው ሕግ ከእግዚአብሔር ሕግ ጋር የሚጋጭ

---

[8] Dr. Keith Phillips. The Making of a Disciple, Fleming H. Revell Co., Old Tappan, New Jersey, c1960.

ሲሆን፣ ለሰው ሕግ እንታዘዝም አሉ። ጴጥሮስና ዮሐንስ በክርስቶስ ስም ሽባውን በመፈወሳቸው ምክንያት በከተማ ትልቅ ሁከት ተነስቶ የአይሁድ ሃይማኖት መሪዎች አስጠሯቸውና፣ የኢየሱስን ስም በመጥራት ከቶ እንዳይናገሩ ወይም እንዳያስተምሩ በጥብቅ አዘዟቸው። *"ጴጥሮስና ዮሐንስ ግን እንዲህ ሲሉ መለሱላቸው፤ 'ለእግዚአብሔር ከመታዘዝ ይልቅ ለእናንተ መታዘዝ በእግዚአብሔር ፊት ተገቢ ነውን? እስቲ እናንተ ራሳችሁ ፍረዱ። እኛ ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር አንቆጠብም" በማለት ትዕዛዛቸውን አልተቀበሉም (የሐዋ. 4፡18-20)።* ይህንን ተናግረው ስለ ክርስቶስ መስብካቸውንና ማስተማራቸውን ቀጠሉ። እንዲያውም እግዚአብሔር ድፍረት እንዲሰጣቸው ጸለዩ። ለምድራዊ ባለሥልጣን እንታዘዝም ብለው ከሁሉ በላይ ሥልጣንና ኃይል ላለው እግዚአብሔር ራሳቸውን ሰጡ።

እዚህ ላይ መዘንጋት የሌለብን ነገር ቢኖር፣ ዮሐንስና ጴጥሮስ ሳይደበቁ፣ እግዚአብሔርን በመተማመን፣ አለመታዘዛቸው ዋጋ እንደሚያስከፍላቸውም ቢያውቁ ስለ ክርስቶስ ተናገሩ። ለዓለም ባለሥልጣናት ባለመታዘዛቸው ምክንያት የሚያስቀጣቸው ቢሆንም፣ የእነርሱ አለመታዘዝ ለእግዚአብሔር ክብር የሚያስገኝለት ከሆነ፣ ቅጣቱን ለመቀበል ዝግጁ ነበሩ። ስለ ክርስቶስ ሲሰብኩ አንድ ሰው ያየናል ብለው ከፈሩና የበደለኛነት ስሜት የሚሰማቸው ቢሆን ኖሮ፣ ለእግዚአብሔር ሙሉ መሰጠት የላቸውም እንል ነበር። ደቀመዛሙርቱ እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ሲሉ በግልጽ ምድራዊ ባለሥልጣናትን ባይታዘዙ፣ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መሆናቸው አያጠራጥርም። ዳንኤል ለተወሰነ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር መጸለይ የተከለከለ ቢሆንም፣ በመጸለዩ ምክንያት ምንም ዓይነት ቅጣት ቢደርስበትም፣ ዋጋ ለመክፈል ዝግጁ ነበር። *"ዳንኤል ዐዋጁ ተፈርሞበት እንደ ሰማ ባወቀ ጊዜ ወደሚኖርበት ሰገነት ወጣ፤ የሚኖርበትም ሰገነት በኢየሩሳሌም ትይዩ የተከፈቱ መስኮቶች ነበሩት፤ ከዚህ በፊት ያደርገው እንደነበር በጉልበቱ በመንበርከክ አምላኩን እያመሰገነ በቀን ሦስት ጊዜ ይጸልይ ነበር" (ዳን. 6፡10)።* እውነተኛ ደቀ መዝሙር ምንም ዓይነት ዋጋ ቢያስከፍለውም ጸንቶ ይቆማል።

10. የክርስቶስ ሥልጣን ተወዳዳሪ የለውም

ኢየሱስ፣ *"ወደ እኔ የሚመጣ ሁሉ አባቱንና እናቱን፣ ሚስቱንና ልጆቹን፣ ወንድሞቹንና እኅቶቹን፣ የራሱንም ሕይወት እንኳ ከእኔ አብልጦ የሚወድ ከሆነ የእኔ ደቀ መዝሙር ሊሆን አይችልም። የራሱን መስቀል ተሸክሞ የማይከተለኝ የእኔ ደቀ መዝሙር ሊሆን አይችልም" ይላል (ሉቃ. 14፡26-27)።* ለክርስቶስ ራሳችንን ስንሰጥ ወይም ስናስገዛ፣ ከምድራዊ ባለሥልጣናት ጋር መጋጨታችን አይቀርም። ለክርስቶስ ሥልጣን ሙሉ በሙሉ ራስን መስጠት የሚችለው፣ ክርስቶስን የሕይወቱ ጌታ ያደረገ ሰው ብቻ መሆን አለበት። እግዚአብሔርን መተማመን የሚለውን ሀሳብ ለመረዳት ብዙዎቻችን እንቸገራለን። ኢየሱስ *"ከእናንተ ያለውን ሁሉ ያልተወ ማንም ሰው የእኔ ደቀ መዝሙር መሆን አይችልም" ይላል (ሉቃ. 14፡33)።*

"ከእናንተ ያለውን ሁሉ ያልተወ" ሲል ምን ማለቱ ነው? የማንፈልገውን፣ የማንወደውን፣ የተረፈንን ሳይሆን፣ በጣም የምንወደውንና የምንሳሳለትን ነገር ሁሉ ያጠቃልላል። ሀብታችንን፣ እንደ ዐይናችን ብሌን የምንወዳቸውን ልጆቻችን ሁሉ መተው እንዳለብን ይናገራል። ለእግዚአብሔር ስንል መተው እንዳለብን ካላወቅን፣ አንዱን ለመውሰድ ቢፈልግ፣ ስብርብራችን ይወጣል። እግዚአብሔር ሥልጣንን ለሌሎች በመስጠት ወይም እንዲወክሉት በማድረግ ይገዛል። ደቀ መዛሙርቱን *"ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጥቶኛል፤ እንግዲህ ወደ ዓለም ሕዝብ ሁሉ ሂዱ፤ በአብና በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው" አላቸው (ማቴ. 28፡18-19)።* እንዲሁም ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን *"እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔንም የሚቀበል የላከኝን አብን ይቀበላል" ይላል (ማቴ. 10፡40)።* ሐዋርያው ጳውሎስ ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ስለ ሰጠው ሥልጣን ይናገራል። *"ጌታ ስለ ሰጠን በጣም ብመካም አላፍርበትም፤ ምክንያቱም ይህ ሥልጣን የተሰጠን እናንተን ለማነጽ እንጂ ለማፍረስ አይደለም" ይላል (2 ቆሮ. 10፡8)።* ጳውሎስ የተሰጠውን ሥልጣን ብዙ ጊዜ ሲጠቀምበት እናያለን። *"ወንድሞች ሆይ!*

ሥራ ፈት ከሆነውና ከእኛ በተቀበላችሁት ትምህርት መሠረት ከማይኖር ክርስቲያን ሁሉ እንድትለዩ እናዝዛችኃለን" ይላል (2 ተሰ. 3፡6)።

ሥልጣንን የምንቀበለው በመሰጠት (submission) ነው። ማንኛውም ሰው ሥልጣኑን የሚጠቀመው ለባለሥልጣን ራሱን በሰ ጠው መጠን ነው። ያ ሮማዊ መቶ አለቃ፣ ኢየሱስ ቃል ብቻ ቢናገር ሎሌው እንደሚፈወስ ያውቅ ነበር። እምነቱ በክርስቶስ ላይ ከፍ ያለበትን ምክንያት ሲገልጽ፣ *"እኔም ራሴ ወደ አንተ ለመምጣት የበቃሁ ሰው አይደ ለሁም። ስለዚህ አንተ እዚያው ሆነህ በቃልህ ብታዝዝ አገል ጋዬ ይድናል። እኔ ራሴ ለባለ ሥልጣኖች ታዛዥ ስሆን ከእኔ በታች የማዝዛቸው ወታደ ሮች አሉኝ። ስለዚህ አንዱን 'ሂድ' ስለው ይሄዳል፤ ሌላውን 'ና' ስለው ይመጣል፤ አገልጋዬንም 'ይህን አድርግ' ስለው ያደርጋል" አለው (ሉቃ. 7፡7-8)።* ይህ ሮማዊ ወታደር በባለሥልጣን የተወከለ ሰው ያለውን ኃይልና ሥልጣን ጠንቅቆ ያውቅ ነበር። መጀመሪያ እርሱ ራሱ ለባለ ሥልጣን የተሰጠ ከሆነ፣ የሚያስተላልፈው ትዕዛዝ ፍጻሜ ያገኛል። እር ሱን አለመታዘዝ ማለት የሮማን ንጉሠ ነገሥትን እንዳለመታዘዝ ይቆጠ ራል።

5

በመስቀሉ፥ የእምነታችን ጽኑነት ይለካል

"ወንድሞቼ ሆይ! ልዩ ልዩ መከራ ሲደርስባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቁጠሩት፤ ምክንያቱም የእምነታችሁ መፈተን ትዕግሥትን እንደሚያስገኝ ታውቃላችሁ"
(ያዕ. 1፡2)

በሰፊው ልንማረው የሚገባን፣ ገና ያልነካናቸው ብዙ መንፈሳዊ ትምህርቶች እያሉ፣ ደስታን የሚቀንሰውን፣ በሰው አዕምሮ ውስጥ ትልቅ ጥያቄ ሊፈጥር የሚችለውን፣ እንዲሁም ለመስማት የሚዘገንነውን የክርስ ቲያን ሰማዕታት ታሪክ ማቅረብ ለምን አስፈለገ? ምን ይጠቅማል? ደጣ ደጉን ብቻ ለምን አናወራም" በማለት አስተያየት የሚሰጡ አንዳንድ አማኞች እንደሚኖሩ እርግጠኞች ነን። በዘመናት ታላላቅ የሆኑ መንፈ ሳዊ መሪዎች፣ ተራ ምዕመናን፣ አስተማሪዎች፣ ሽማግሌዎችና አሮጊ ቶች፣ እንዲሁም ጎልማሶች በእምነታቸው ምክንያት በሰንሰለት ታስረው ከነነፍሳቸው በእሳት ውስጥ የተቃጠሉ፣ በስቃያቸውና በመከራቸው የሌ ሎች መደሰቻና መዝናኛ ለመሆን ራሳቸውን አሳልፈው ስለ ሰጡት ቆራጥ ክርስቲያኖች የተለያዩ ታሪክ ጸሀፊዎች ለትምህርታችን እንዲሆን ታሪካ ቸውን ተርከዋል።

እኔም ይህን መጽሐፍ አዘጋጅቼ ለማቅረብ ስሳነ ዋናው ዓላማዬ አንባቢዎቼን ያዝናናል ወይም ያስደስታል ብዬ ሳይሆን፣ የክርስትና እምነት ርካሽ ጸጋ፣ ያለዋጋ የመጣ ወይም መስቀል የሌለበት ሳይሆን፣ ሕይወትን እስከ መስጠት ድረስ ከፍተኛ ዋጋ የሚያስከፍል መሆኑን እንዳነዘነጋው ለማድረግና ለመስቀሉ ጉዞ ራሳችንን የበለጠ እንድናዘጋጅ ለመምከር ነው። 2 ጢሞ. 3፥12 ላይ *"በእርግጥም በክርስቶስ ኢየሱስ በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት መኖር የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ"* ካለ፣ በአሁኑ ጊዜ እንደ ጥንቱ ስለ እምነታቸው በመከራ፣ በስደትና በእስራት ውስጥ የሚያልፉ አማኞች የማይኖሩት ለምን ይሆን? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ክርስቶስ ዳግም እስኪመጣ ድረስ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን እንደ ምትሰደድና በመከራ ውስጥ እንደምታልፍ መጽሐፍ ቅዱስ ያረጋግጥልናል። እኛ በመከራ ውስጥ የማናልፍ ከሆነ፣ እግዚአብሔር በመከራ ውስጥ የሚያልፉትን እንድንደግፍ ዕድል እየሰጠን ስለሆነ፣ በሰጠን ዕድል ልንጠቀምበት ይገባል። በመከራና በስደት ውስጥ የሚያልፉት ክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆኑ እስራኤል ውስጥ የነበሩ የቀድሞ ነቢያትም በልዩ ልዩ ፈተናና መከራ ውስጥ ያልፉ እንደነበረ፣ የዕብራውያንን መልዕክት የጻፈው ሰው ገልጿታል። *"አንዳንዶቹ መዘባበቻ ሆኑ፤ ተገረፉ። ሌሎቹ ደግሞ ታስረው ወደ ወህኒ ተጣሉ፤ በድንጋይ ተወገሩ፤ በመጋዝ ለሁለት ተሰነጠቁ። በሰይፍ ተወግተው ሞቱ፤ እየተንከራተቱ፣ እየተሰደዱና እየተንገላቱ የበግና የፍየል ቆዳ ለብሰው ዞሩ። ዓለም ለእነርሱ አልተገባቻቸውምና በየበረሓውና በየተራራው፣ በየዋሻውና በየጉድጓዱ ተንከራተቱ"* ይላል (ዕብ. 11፥36-40)።

ይሄ እኛ ያለንበት ዘመን፣ *"ሰማዕትነት"*የሚለው ቃል ልዩ ትርጉም የያዘበት ዘመን ስለሆነ፣ እውነተኛውን፣ እውነተኛ ካልሆነው ለይተን ማወቅ ያስፈልገናል። *አሸባሪዎች (ቴሬሪስቶች)* መስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ.) ኒው ዮርክ ከተማ ውስጥ፣ አይሮፕላን በመጥለፍ *"ወርልድ ትሬድ ሰንተር"* ላይ ከፍተኛ አደጋ አድርሰው ከ3 ሺ ሕዝብ በላይ በአንድ ጊዜ ያጠፉት ወጣቶች፣ አጥፍተው በመጥፋታቸው ራሳቸውን የሚያዩት እንደ *"ሰማዕታት"*አድርገው እንደ ሆነ የታወቀ ነው። ይህ

ብቻ ሳይሆን በየጊዜው በሬዲዮና በጋዜጣ የምንሰማው ዜና *"አጥፍቶ ማጥፋት"* በሚለው ፍልስፍናቸው፣ ቦምብ እያፈነዱ ከብዙ ሕዝብ ጋር ራሳቸውን በማጥፋታቸው አሸባሪዎች ሳይሆን፣ *"ሰማዕታት"* ብለው ራሳቸውን እንደሚጠሩ የታወቀ ነው። እኛ ግን ሰማዕታት ስንል እንዲህ ዓይነቶቹን ማለታችን አይደለም።

1. ሰማዕት (Martyr) ማለት ምን ማለት ነው?

*"ሰማዕት"*የሚል ትርጉም የያዘው የእንግሊዝኛ ቃል፣ *(Martyr) (ማርተር)* ከላቲን የመጣ ሲሆን፣ ቀጥተኛ ትርጉሙ *"ምስክር መሆን"* ማለት ነው። የቀድሞ ክርስቲያኖች ኢየሱስ ጌታ መሆኑን ከደው ከመኖር ይልቅ፣ *"ለሚያምኑትና ለተቀበሉት ሃይማኖት ምስክር"* ሆነው መሞትን የመረጡትን አማኞች ለመግለጽ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠቀሙበት ቃል ነው። አማኞች በወቅቱ የነበራቸው ሁለት ዓይነት ምርጫ ነበር።

- አንደኛው *"ክርስቶስን ክዶ በሕይወት መኖር"*ሲሆን፣
- ሁለተኛው ደግሞ *"ክርስቶስ ጌታ ነው በማለት መስክሮ መሞት"* ነበር። *"ክርስቶስን ክዶቹ በሕይወት ከምኖር፣ ክርስቶስ ጌታ ነው ብዬ ብሞት ይሻለኛል"*የሚለውን ምርጫ በመምረጣቸው ሕይወታቸውን ያጡትን፣ እነዚያን *"ሰማዕታት"* ብለን እንጠራቸዋለን።

ሰማዕትነትን በትክክል ለመረዳት ግራ የሚያጋባን አንደኛው ምክንያት፣ በጥንት ዘመን አሳዳጆቹ ወይም ገዳዮቹ የክርስትና እምነት ጠላቶች ሳይሆኑ፣ ራሳቸውን "ክርስቲያን" ብለው የሚጠሩ በመሆናቸው ነው። ለምሳሌ፣ የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን፣ *የፕሮቴስታንት* ተሀድሶ መሪዎችንና ተከታዮችን የሚያጠፉ፣ እንዲሁም ፕሮቴስታንቶች ደግሞ *አናባፕቲስት* ወይም ዳግም አጥማቂዎች ተብለው የሚጠሩትን የሚያሳድዱ መሆናቸው ነው። ይሁን እንጂ፣ ለእግዚአብሔር መንግሥት የተቀረቀሩ በሚመስሉ ሰዎች ብዙዎች ሕይወታቸውን አጥተዋል።

የሰማዕታት ታሪክ የቀድሞ ክርስቲያኖችን ሕይወት ለማስታወስ ይረዳናል። የምናስታውሰውም ለበጎ እንጂ ለክፉ አይደለም። በብሉይ ኪዳን ዘመን እስራኤላውያንን እግዚአብሔር ከግብጽ ባርነት እንዴት ነጻ እንዳወጣቸው ለማስታወስ፣ የፋሲካን በዓል እንዲያከብሩ ትዕዛዝ ሰጥቷቸው ነበር። ይህም ማለት ለ400 ዓመት ያስጨነቋቸውንና የገዟቸውን ግብጻውያንን እንዲጠሉ፣ ልባቸው በግብጻውያን ላይ መራራ ሆኖ እንዲበቀሏቸው ሳይሆን፣ ታማኝና ኃያል የሆነው እግዚአብሔር እንዴት ከባርነት እንዳወጣቸው እንዲያስታውሱ ነበር። እኛም የሰማዕታትን የሕይወት ታሪክ የምናጠናው፣ ክርስቲያኖችን ያሳደዱ የነበሩትን ሰዎች ለመጥላትና ለመበቀል ሳይሆን፣ መከራቸውን ታግሰው ማለፍ የሚችሉበትን ጸጋና ኃይል ለክርስቲያኖች የሰጠውን ጌታ አስታውሰን ልባችን በምስጋና እንዲሞላ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ክርስቶስ መከራ ሲያስታውስ፣ ትኩረት የሰጠው ክርስቶስን ባሳደዱት ሰዎች ላይ ሳይሆን፣ እስከ ሞት ድረስ ለእግዚአብ ሔር አብ ታዛዥ በሆነው ክርስቶስ ላይ ነበር። *"...እስከ ሞት ያውም በመስቀል ላይ እስከ መሞት ድረስ ታዛዥ ሆነ"* ይላል (ፊልጵ. 2፥8)። ትክክለኛ ያልሆነ ማስታወስ፣ ከዚህ በፊት የደረሰውን ጥቃትና በደልን እያስታወሱ ጥላቻንና በቀልን በልቡ ውስጥ እንዲፈጠር ያደርጋል። ትክ ክለኛ የሆነ ማስታወስ ግን መከራና ሞት፣ በክርስቶስ የሚገኘውን ድል ማንም ሊያጠፋው እንደማይችል የሰው ልብ እንዲያውቀው ያደርጋል።

2. የአማኞችን በመከራ ውስጥ ማለፍ መቀበል ለምን የቅተናል?

የሰማዕታትን ታሪክ መስማት ብዙዎች የማይፈልጉበት ምክንያት፣ መከራን በሚመለከት አሳብ ላይ አንዳንድ ጥያቄዎችን በአዕምሯቸው ውስጥ ስለሚፈጥርባቸው ነው። ይኸውም *"ደግ እግዚአብሔር እንዴት መከራ በሰዎች ሕይወት ውስጥ እንዲደርስ ይፈቅዳል? ወይም ያንን የመሰለ በደልና ግፍ የሚፈጽሙትን ጨካኝ የሆኑትን ሰዎች ለምን*

ዝም ብሎ ያልፋል" በማለት እንዲጠይቁ የሚያደርጋቸው በመሆኑ ነው። በምዕራቡ ዓለም ውስጥ የሚኖሩ አማኞች ከመከራ ሁሉ ነጻ ሆነው እንዲኖሩ፣ በሦስተኛው ዓለም ውስጥ የሚኖሩ ግን በመከራ ውስጥ እንዲኖሩ የተበየነባቸው መስሎ የሚሰማቸው አሉ። ይሄ እውነት አይደለም። በሌላ በኩል ደግሞ መጠንቀቅ ያለብን ነገር ቢኖር፣ በመከራና በስደት ውስጥ የሚያልፉ ክርስቲያኖች ከሌሎች የበለጠ ቅዱሳን ወይም ብርቱ በመሆናቸው ነው ብለን እንዳናስብ ነው።

በመከራ ውስጥ ተፈትነው እንዲያልፉ እግዚአብሔር የሚፈቅደው በተወሰነው የዓለም ክፍል ውስጥ በሚኖሩት ሰዎች ላይ ብቻ ሳይሆን፣ በሙሉ ልባቸው ክርስቶስን ለመከተል በወሰኑት አማኞች ሁሉ ላይ ነው። የሚያልፉበት የመከራና የስደት ሕይወት የሁሉም አንድ ዓይነት አይደለም። እዚህ ላይ መረዳት ያለብን እውነት ቢኖር፣ ማንኛውም አማኝ ሊያልፍበት ከሚችለው በላይ ይሆነ መከራ በሕይወቱ እንዲደርስበት ጌታ የማይፈቅድ መሆኑን ነው። አንዳንዶች እንደ እሳት በሚፋጅ፣ ሕይወታቸውን እስከ ማጣት በሚያደርስ ፈተናና መከራ ውስጥ ያልፋሉ። ሌሎች ደግሞ *"የክርስትያኖች መከራ ምንድነው?"* ብለው እስከሚጠይቁ ድረስ፣ ምንም ዓይነት ስደትም ሆነ መከራ አይደርስባቸውም። በእምነታቸው ምክንያት በስደትና በመከራ ውስጥ የሚያልፉት፣ ምንም ክፉ ነገር ያልደረሰባቸውን አማኞችን እየተመለከቱ "በሌሎች ላይ ምንም ሳይደርስ፣ ለምን ይሄ ሁሉ መከራ በእኔ ላይ ይደርሳል?" በማለት ከማዘንና ከማጉረምረም ይልቅ ደስ ሊላቸው እንደሚገባ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ሐዋርያው ጴጥሮስ፣

> *"አሁን በብዙ ዐይነት ፈተና ውስጥ ሆናችሁ ለጥቂት ጊዜ መከራን ብትቀበሉም እንኳ በዚህ እጅግ ደስ ይላችኋል። እነዚህ ነገሮች በእናንተ ላይ የደረሱት በእሳት ተፈትኖ ቢጠራም፣ ጠፊ ከሆነው ወርቅ ይልቅ እጅግ የከበረው እምነታችሁ እውነተኛ መሆኑ እንደተረጋገጠና ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ምስጋናን ክብርንና ውዳሴን እንዲያስገኝላችሁ ነው"* ይላል (1 ጴጥ. 1፥6-7)።

3. አማኞች እንደ ጥንቱ ዛሬም በመከራ ውስጥ ያልፋሉ

በእምነታቸው ምክንያት ሕይወታቸውን እስከማጣት ድረስ የደረሱ፣ በጥንት ዘመን የነበሩ አማኞች ብቻ ሳይሆኑ፣ በአሁኑ ዘመንም በከፍተኛ ስደት ውስጥ የሚያልፉ የክርስቶስ ተከታዮች እንዳሉ ማወቅ ይገባናል። ይሁን እንጂ፣ በእምነታቸው ምክንያት ስቃይን የሚቀምሱበት፣ ሕይወታቸውን የሚያጡበት መንገድ የአሁኖቹ ከጥንቶቹ ጋር አንድ ዓይነት ነው ማለት አይደለም። በአሁኑ ዘመን በእምነታቸው ምክንያት ከነፍሳቸው በአደባባይ በእሳት ተቃጥለው ሲሞቱ፣ ለአውሬዎች ተጥለው ስጋቸው ሲበጣጠስ፣ አጥንታቸው ሲሰባበር፣ በመጋዝ ሲሰነጠቁ፣ የፈላ እሬንጅ በላያቸው ላይ ፈስሶ እሳት ሲለኮስባቸው፣ በሰይፍ ሲቆራረጡ እና ይም ይሆናል። ዓይነቱና መጠኑ የተለያየ ይሁን እንጂ፣ በአሁኑ ዘመን ስለ እምነታቸው መከራ የሚቀበሉ፣ ልዩ ልዩ ስደት፣ የሰው አዕምሮ ሊቀበለው የማይችለው መከራ የሚደርስባቸው ክርስቲያኖች በዓለም ዙሪያ እንዳሉ የታወቀ ነው። በዚህኛው የትምህርት ክፍላችን በእኛ ዘመን የክርስቶስ ተከታዮች በመሆናቸው በመከራ ውስጥ ካለፉት አማኞች መካከል፣ ከእስልምና ሃይማኖት ወደ ክርስትን እምነት የመጣ አንድ አማኝ ያለፈበትን ስደት በአጭሩ እናቀርብላችኋለን።

ሰሜን አፍሪካ ለብዙ መቶ ዓመታት እስልምና አይሎ የሚታይበት ክፍል መሆኑን፣ በዚህ አካባቢ ክርስቲያን ሆኖ መኖር ከፍተኛ ዋጋ እንደሚያስከፍል ብዙዎቻችሁ እንደምታውቁ እንገምታለን። የአገሪቱ ሕዝብ መቶ በመቶ እስላም በሆነበት አገር የሚኖሩ ክርስቲያኖች በብዙ መከራና ስደት ውስጥ ያልፋሉ። ከእነዚህ ውስጥ አንደኛው፣ ከእስልምና ወደ ክርስትና የመጣው የሞሮኮ ተወላጅ የሆነው አልጃባር ቡራኒ ነው። ኸርበርት ስክሎስበርግ የተባለው ክርስቲያን ጸሀፊ በጻፈው መጽሐፍ ያለፈበትን የስደት ጉዞ ራሱ አልጃባር ቡራኒ ሲተርክልን እንስማው። አልጃባር ቡራኒ ታሪኩን ሲገልጽ እንዲህ ይላል። "ተወልጄ ያደግሁት ሞሮኮ ነው። ወንጌልን ለመጀመሪያ ጊዜ የሰማሁት በሚሲዮናውያን አማካኝነት ልጅ ሆኜ ነው። ሞሮኮ የእስላም ሃይማኖት ያየለበት አገር በመሆኑ ክርስቲያን ሆኖ ወይም የክርስቶስ ተከታይ ሆኖ መኖር ቀላል አይደለም። ማንም ሰው

እንደሚያውቀው ሞሮኳዊ ሆኖ መወለድ ማለት እስላም ሆኖ መወለድ ማለት ነው። ይህም ማለት እስልምናን እስላም ከሆኑ ወላጆች በመወለዳችን ምክንያት የተቀበልነው ነው። ሞሮኮ ውስጥ እየኖሩ በድፍረት "ክርስቲያን ነኝ" ብሎ በግልጽ መናገር ፈጽሞ የማይታሰብ ነገር ነው። ሞሮኮ እያለሁ በሌሎች ክርስቲያኖች ላይ የሚደርሰው መከራና ስደት በእኔ ላይ አልደረሰብኝም። ምክንያቱም ክርስቲያን መሆኔን ለማንም ስላልተናገርኩ ነው።

ይኸው የሞሮኮው ተወላጅ አልጃባር ቡራኒ ታሪኩን በመቀጠል እንዲህ ይላል። "በበኩሌ ስደትን ለመጀመሪያ ጊዜ የቀመስኩት ግብጽ አገር ሆኜ ነው። ሞሮኮ እያለሁ አንድ የውጪ አገር ሰው የሆነ ክርስቲያን ሰው ካይሮ ውስጥ አንድ ትልቅ መንፈሳዊ ስብሰባ እንደሚደረግ ነግሮኝ ስብሰባውን ለመካፈል፣ አስር ወንድሞችና እህቶች ወደ ካይሮ ሄድን። ከዚህ በፊት የማናውቀውን ብዙ ነገር ተማርን። ለመጀመሪያ ጊዜ ቤተ ክርስቲያን በአካል ተገኘሁ። ስለ ምስክርነት፣ ስለ ደቀ መዝሙርነትና በጠቅላላው ማንኛውም ክርስቲያን ማወቅ ስለሚገባው መሠረታዊ የሆኑ ነገሮችን ተማርኩ። ለመጀመሪያ ጊዜ ዓለም አቀፍ የሆነው የክርስቶስ አካል ክፍል መሆን ማለት ምን እንደ ሆነ ተረዳሁ። ኮንፍራንሱ እንዳለቀ፣ ከዚህ በፊት የጀመርኩትን ትምህርት ለመጨረስ ወደ ሞሮኮ ተመለስኩ። በዓመቱ መጨረሻ ላይ ጥቂት ጊዜ ስለ ነበረኝ፣ የበለጠ ስልጠና ለማግኘት ወደ ግብጽ ሄጄ ጥቂት ጊዜ አሌክሳንደሪያ ውስጥ አሳለፍኩ።

እኔና አንድ ክርስቲያን ወንድም ከሞሮኮ ተነስተን ግብጽ ስንደርስ፣ ከቱኒስያ ከመጡ ሁለት ወንድሞች ጋር አንድ አፓርታማ ውስጥ አብረን እየኖርን ስልጠና ይሰጠን ነበር። ይሄ ወቅት ለእኛ ልዩ የሆነ ደስታ ያገኘንበት ጊዜ ነበር። ችግር መፈጠር የጀመረው የመቆያ ጊዜያችንን ለማራዘም ቪዛ ለመጠየቅ ፖሊስ ጣቢያ በሄድን ጊዜ ነው። የእኛን አቋም የበለጠ ለመረዳት የተለያየ ጥያቄ መጠየቅ ጀመሩ። የመጣነው በቱሪስት ቪዛ እንጂ፣ ግብጽ ውስጥ ለመማር ወይም ለመሥራት ስላልሆነ እንዴት እንደምንኖር፣ ለአፓርትመንት የምንከፍለውን ገንዘብ ከየትና እንዴት እንደምናገኝ ጠየቁን። ከዚህም ሌላ ብዙ የተለያዩ ከባድ ጥያቄዎችን ጠየ

ቁን። የምናደርገው ነገር ሁሉ ሕጋዊ ቢሆንም፣ ባለስልጣኖች ግን በእኛ ላይ የነበራቸው ጥላቻ በግልጽ በፊታቸው ገጽታ ላይ ይታይ ነበር።

አንድ ቀን ማታ እነዚያ ከቱኒስያ የመጡት ሁለት ወንድሞቻችን በተለመደው ሰዓት ወደ ቤት ሳይመጡ ቀሩ። ብዙ ከጠበቅናቸው በኋላ የት እንዳሉ፣ ወይም የት እንደደረሱ የፕሮግራሙን ድሬክተር በስልክ መጠየቅ ፈለግን። ልክ ስልኩን አንስቼ ገና መነጋገር ስጀምር፣ የሲቪል ልብስ የለበሱ ሦስት ፖሊሶች የክፍላችንን በር በርግደው ገቡ። አንደኛው በኃይል ጮክ ብሎ፣ "ከማን ጋር ነው የምትነጋገረው?" ሲል ጠየቀኝ። እኔም ደንግጬ "ከጓደኛዬ ጋር ነው" አልኩት። ከቱኒስያ ከመጡት ወንድ ሞች መካከል አንደኛው አብረዋቸው ነበር። በፊቱ ገጽታ ላይ ፍርሃትና ድንጋጤ ይታይበት ነበር። በብዙ ጥያቄዎች ቀኑን ሙሉ ሲያስጨንቁት እንደዋሉ በኋላ ሰማን። ክፍላችን ውስጥ ብዙ ነገር አገኙ። መንፈሳዊ መጽሐፍት፣ የስልጠናችንን ፕሮግራም የያዙ ልዩ ልዩ ወረቀቶችን አግኝ ተው፣ ሁሉንም ሰብስበው ሻንጣቸው ውስጥ ከትተው ይዘው ሄዱ።

ሁለት ቀንና ሁለት ሌሊት በጥያቄ እያጣደፉን ምንም ዓይነት እንቅ ልፍ አላስተኙንም። ሁለት ቀን ሙሉ ምንም ዓይነት ምግብ ስላልበላን በጣም ተርበን ነበር። በመጨረሻ ከእኛው በወሰዱት ገንዘብ፣ አንደኛው ፖሊስ ሳንድዊች ገዝቶልን መጣ። በአንድ ጊዜ ሦስት ወይም አራት ሰዎች ሆነው በጥያቄ ያስጨንቁን ነበር። ለጥያቄያቸው ሁሉ ተገቢውን መልስ እንሰጣቸው ስለ ነበረ፣ ማወቅ የሚፈልጉትን ነገር ሁሉ አወቁ። በሚቀጥለው ቀን ከመጽሐፍ ቅዱስ አስጠኚዬ ጋር ቀጠሮ ስለ ነበረኝ፣ ሊያነጋግረኝ ሲመጣ ፖሊሶች ይዘው ከእኛ ጋር አሠሩት። ጥያቄ ጠይቀ ውን መልሳችን ካላስደሰታቸው በጥፊ ይመቱን ነበር። አንዳንድ ጊዜ መልሱን አስቀድመው ይነግሩንና፣ ቀጥለው ጥያቄ ያቀርቡልናል። የጠበ ቁትን ዓይነት መልስ ካልሰጠናቸው በጥፊ ይመቱናል። ከፖሊሶቹ አንደ ኛው "ስለ ክርስቲያኖች ምን ታስባላችሁ?" ብሎ ሲጠይቀን፣ "ጥሩ ሰዎች ናቸው" የሚል መልስ ሰጠሁት። ቀጥሎ "እስላሞች መጥፎ ሰዎች ናቸው ማለታችሁ ነው?" በማለት በጥፊ መታኝ። መልሱን ቢያውቁትም እንዋሽ እንደሆን እኛን ለመፈተን ይጠይቁን ነበር። በጥያቄ በማስጨነቅ፣ በማሳ

ራብ፣ በመደብደብ ስነ-ልቦናችንን ለመሰባበር ከፍተኛ ጥረት አድር ገዋል።

"ለምንድነው ግብጽ የመጣችሁት?" ... መጽሐፍ ቅዱስ ለማጥናት ነው።

"መጽሐፍ ቅዱስ ለምን አገራችሁ አታጠኑም?" ...

"ምክንያቱም ስለማይፈቀድልን ነው..."

"መጽሐፍ ቅዱስን አገራችሁ ማጥናት ካልቻላችሁ፣ እኛም አገር ማጥናት አትችሉም... ለመሆኑ ግብጽ ውስጥ ምን ዓላማ አላችሁ?"

"የመጣንበት ዓላማ መጽሐፍ ቅዱስ ምን እንደሚል በሰፊው ለመማር ነው"

"ተምራችሁ ምን ለማድረግ ነው? ካይሮ ውስጥ ያሉትን እስላሞችን ወደ ክርስትና እምነት ለመለወጥ ነው?"...

"አይደለም... ካይሮ ውስጥ ያሉ እኛ የምናውቃቸው ሰዎች ሁሉ ክርስቲያኖች ናቸው።"

በዚህ ዓይነት የሚጠይቁት ጥያቄ ሁሉ በክርስትና እምነት ዙሪያ ብቻ ያተኮረ አልነበረም። ስለ ፖለቲካም ሆነ ስለ እስልምና እንዲሁም የተ ለያዩ ጥያቄ ጠይቀውናል። እስልምናን የሚቃወም መጽሐፍ ሲያሳዩን፣ እኛም ክርስትናን የሚቃወም መጽሐፍ እንዳለ ነገርናቸው። መንፈሳ ችንና ስነ ልቦናችንን ለመስበር እውነትነት በሌለው ነገር ይከሱንና በጥ ያቄ ይስጨንቁን ነበር። ልብሳችንን አውልቀን ራቁታችንን ፊታቸው እን ድንቆም በማድረግ ለሚያቀርቡልን ጥያቄ ሁሉ መልስ እንድንሰጣቸው ያስጨንቁን ነበር። *"እናንተ ሰዶማውያን ናችሁ፣ የእስላም ስም ይዛችሁ እንዴት ክርስቲያኖች መሆን ትችላላችሁ? ቤተሰባችሁን ያዋረዳችሁ፣ ተወልዳችሁ ያደጋችሁበትን ባሕል የተዋችሁ፣ አገራችሁን የከዳችሁ ናችሁ"* ይሉን ነበር። ግብጽን ለማጥፋት ከሚፈልጉ ሰዎች ገንዘብ ተከ ፍሎን፣ ሁከትና ረብሻ በመፍጠር የእርስ በእርስ ጦርነት ለመፍጠር፣

ግብጽን ሌላዋ ሌባን ለማድረግ እንደመጣን አድርገው ይከሱን ነበር። ከጥያቄያቸው ቀጥሎ በእርግጫና በጥፊ ይደበድቡን ነበር።

የታሰርንበት ወህኒ ቤት ይዞታ ከመጠን በላይ መጥፎ ነበር። እጆቻችን በሰንሰለት እንደታሰሩ፣ ከብዙ እስረኞች ጋር ተጣብቀን፣ አንገታችንን ደፍተን አንድ ትንሽ ክፍል ውስጥ ታጉረን ነበር። በዚያ ውስጥ የነበረው መጥፎ ሽታ ያቅለሸልሻል። መጀመሪያ ላይ የታሰርነው ከፖሊስ ጣቢያው ምድር ቤት ካለው እስር ቤት ነበር። ሦስት ቀን ሙሉ ልዩ ልዩ ጥያቄ በመጠየቅ ከመረመሩን በኋላ፣ ከካይሮ ከተማ ወጣ ብሎ ከሚገኘው የፖለቲካ እስረኞች ከሚታሰሩበት፣ ቶራ ተብሎ ከሚጠራው ወህኒ ቤት ወሰዱን። ይሄ ወህኒ ቤት ፕሬዚደንት ሳዳትን የገደሉ አክራሪ እስላሞች የታሰሩበት፣ በጣም አደገኛና አስፈሪ የሆነ ወህኒ ቤት ነው። እነዚህ አክራሪ እስላሞች በክርስቲያኖች ላይ በተለይ ከእስልምና ወደ ክርስትና እምነት የመጡትን በጣም የሚጠሉ ሰዎች ናቸው። በዚህ ወህኒ ቤት መርማሪዎቹ በልዩ ልዩ ጥያቄ ከምንጊዜውም የበለጠ በማጠናከር ያስጨንቁን ነበር። በድርጊታቸውና እንዲሁም በፊታቸው ገጽታ ላይ በጣም እንደሚጠሉን በግልጽ ይታይ ነበር። እነርሱም በጣም የሚጠሉን መሆናቸውን በግልጽ ይነግሩን ነበር። ውስጥ እግራችን እስኪደማ ድረስ በዱላ ከቀጠቀጡን በኋላ ስቃያችንን ለማብዛት በባዶ እግራችን ጠጠር ላይ ያስሮጡን ነበር። በዚህ ዓይነት ከስቃያችን የተነሳ እግሮቻችን ሊፈነዱ የደረሱ ይመስለን ነበር። የጎድን አጥንቶታችንን እስኪሰባበር ድረስ በዱላ ይቀጠቅጡን ነበር። በአንድ ወገን ያለውን ጸጉራችንን ላጭተው፣ ሌላውን ወገን በመተው፣ መሳቂያና መቀለጃ በማድረግ መንፈሳችንን ለመስበር ይጥሩ ነበር።

ወህኒ ቤት ተጥለን ሁለት ወር ሙሉ በዚህ ዓይነት ስቃይ ውስጥ ስናልፍ፣ ካይሮ ውስጥ ያሉት ክርስቲያን ወንድሞቻችን የት እንደ ደረስን እንደማያውቁ መጨረሻ ላይ ተረዳን። መጨረሻ ላይ መጥፋታችንን ለፖሊስ ሪፖርት ሲያደርጉ፣ ወደ ሞሮኮ ተመልሰን መሄዳችንን ነገሯቸው። የወህኒ ቤቱ ባለሥልጣኖች፣ ደብዳቤ ጽፈን ወደ ውጪ እንድንልክ አልፈቀዱልንም ነበር። መጨረሻ ላይ ግን ከወህኒ ቤት ዘበኞች መካከል አንዱ ገንዘብ ከሰጠነው ደብዳቤያችንን ሊልክልን ፈቃደኛ እንደሆነ ነገረን።

ይሁን እንጂ፣ ወህኒ ቤት ስንገባ የነበረንን ገንዘብ በሙሉ ወስደውብን ስለነበረ የጠየቀንን ገንዘብ ልንሰጠው አልቻልንም። እግዚአብሔር ሲረዳን፣ ከእኛው ጋር ታስረው የነበሩ አንዳንድ ክርስቲያን ወንድሞች ገንዘብ አዋጥተው ስለሰጡን፣ ያንን ለዘበኛው ሰጥተን ደብዳቤያችን ተላከ። ውጪ የነበሩ ክርስቲያን ወንድሞቻችን በጻፍነው ደብዳቤ አማካኝነት ያለንበትን ሁኔታና የታሰርንበትን ወህኒ ቤት አወቁ።

ወህኒ ቤት ውስጥ የቀመስነው መከራ ቀላል አልነበረም። አየር በፍጹም በማይገባበት ወይም በታፈነ ትንሽ እስር ቤት ውስጥ፣ ትንኝና ዝንብ የወረረው፣ ብዙ እስረኞች በአንድ ላይ ታምቀን እንቀመጥ ነበር። ለሁለት ወራት ያህል ጺማችንን መላጨት፣ ጥርሳችንን መቦረሽ ወይም ገላችንን መታጠብ አልተፈቀደልንም ነበር። በቂ ምግብ አይሰጡንም ነበር። የሚሰጡን ትንሽ ሩዝና ባቄላ ነበር። እርሱም በትልና በትንኝ የተሞላ ነበር። እንኳን በልተን በዓይናችን ስናየውም ያቅለሸልሸን ነበር። በዚህ ምክንያት ብዙ ጊዜ ሳልበላ ቆየሁ። መጨረሻ ላይ ራሴን በሕይወት ለማቆየት የግድ መብላት ነበረብኝ። "ጌታ ሆይ! ይህን ምግብ ከነትሉና ከነትንኙ መብላት እንድችል እርዳኝ" ብዬ እያለቀስኩ ጸለይኩ። ትሉን በእጄ ለቅሜ ጨለማ ውስጥ ከወረወርኩ በኋላ ጨክኜ፣ ዓይኔን ጨፍኜ እንደምንም ብዬ በላሁ። እንድንጠጣ የሚሰጡን ውሃ ፍጹም የተበላሸና የገማ ነበር። ምርጫ ስላልነበረን የግድ ያንኑ መጠጣት ነበረብን። ውጪ መውጣት ስለማይፈቀድልን፣ ቀንና ማታ በጨለማ ውስጥ ጣራ ጣራውን እያየን ቁጭ ከማለት በስተቀር ምንም አናደርግም ነበር። ወህኒ ቤታችን ውስጥ ወንበርም ሆነ አልጋ ስለሌለ፣ የሚቀዘቅዝ ሲሚንቶ ላይ እንተኛ ነበር። አብረውን የታሰሩ አንዳንድ እስረኞች ወህኒ ቤት ሲገቡ ከተቀማጣቸው ገንዘብ በማስወጣት፣ ከውጪ ምግብ እየተገዛላቸው ይበሉ ነበር። እኛ ግን እስልምናን በመተዋችን ዘበኞቹ እንደ እርኩስ ስለሚቆጥሩን እኛን ለመርዳት ፈቃደኞች አልነበሩም።

የወህኒ ቤቱ ሼኮች እኛን ወደ እስልምና እንደ ገና ለመለወጥ ያለመታከት ከፍተኛ ጥረት ያደርጉ ነበር። እኛ በነበርንበት ወህኒ ቤት ውስጥ ይህንን ሥራ እንዲሠራ የቀጠሩት "ማሙድ" የተባለው ሰው ከቁራን ብዙ

ጥቅሶችን እየጠቀሰ ሲያባብለን፣ ከመጽሐፍ ቅዱስ ግን እውነት ያልሆነ ውን ነገር ይጠቅስልን ነበር። አይሳካለት እንጂ ማሙድ እኛን ለመለወጥ የተለያየ መንገድ ተጠቅሟል። አንዳንድ ጊዜ በኃይል ተቆጥቶ እየጮኸ ይነግረናል፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ በጣም ለስለስ ብሎ በጨዋነት ሊያስተምረን ይሞክር ነበር። አንድ ጊዜ ከቱኒሲያ ከመጡት ሁለት ወንድሞች መካከል አንዱን ወደ ክርስትና እምነት እንዴት እንደተለወጠ ሲጠይቀው፣ ሁላችንንም ገረመን። የተሰጠውን ዕድል በመጠቀም ወንድማችንም እንዴት ክርስቲያን መሆን እንደቻለ ሲነግረው፣ በቁጣ ተሞልቶ ከአጠገቡ አባረረው።

ይንን በመሰለ መራራ ሕይወት ውስጥ ስናልፍ፣ ውስጣችን በተስፋ መቁረጥና በአዕምሮ ጭንቀት እየተሞላ መጣ። ቀስ በቀስም ወደ ሞት እየተቃረብን መምጣታችን ተሰማን። ቀደም ሲል የነበረን ጽናትና ትዕግስት ቀስ በቀስ እየላላ መምጣቱን ስንገነዘብ፣ በአንድ ላይ መጸለይና የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል በቃላችን የምናውቀውን ማለት ጀመርን። ይሄም አዕምሯችንን ለመጠበቅ ጥሩ መድኃኒት ሆነልን። ዕብ. 13፡5 ላይ ባለው ጥቅስ ይኸውም፣ "...*እግዚአብሔር ከቶ አልተውህም፤ በፍጹም አልጥልህም*" በሚለው የተስፋ ቃል አዕምሯችንን ስናሳርፍ፣ በውስጣችን እየተጽናናን መጣን። ክርስቶስ የቀመሰውን መከራ በተመስጦ ሆነን በአዕምሯችን በማሰላሰል፣ እንዲሁም የቀድሞ ክርስቲያኖች በመከራና በስቃይ ውስጥ ሲያልፉ ደስ ይላቸው እንደነበረ ስናስብ ልባችን በደስታ ተሞልቶ በድፍረት በአንድ ላይ መዘመር ጀመርን። እኛ ጮክ ብለን ስንዘምር ከእኛ ጋር ለመፎካከር ሼኩ ጮክ ብሎ ቁራንን ያነብ ነበር።

በማማረር ፈንታ በደስታ መከራን መቀበል እንዳለብን እየተረዳን ስንመጣ፣ የመንፈሳዊ ሕይወት አቋማችን፣ የሚሰማን የውስጥ ሰላም እየታደሰ መጣ። ቀደም ሲል ስለደረሰብን መከራና ችግር ሁልጊዜ ራሳችንን ወይም ሌሎችን ምክንያት እያደረግን እናማርር ነበር። የተሸናፊነት ስሜት እየተሰማን ቁጭ ብለን ለራሳችን እናዝንና እናለቅስ ነበር። "ይሄ ሁሉ መከራ የሚደርስብን ምን ክፉ ነገር አድርገን ነው" እያልን መከራችንን እንቆጥርን እናማርር ነበር። በእግዚአብሔር ቃል መጽናናት ስንጀ

ምር ግን ራሳችንንና እንዲሁም ሌሎችን መውቀሳችንን አቁመን ስለ ክርስቶስ መከራ ልንቀበል እንደሚገባን ስንገነዘብ፣ ያለንበትን ሁኔታና እንዲሁም እንድንበላ የሚሰጡንን የሚዘገንን ምግብ ጭምር በደስታ መቀበል ቻልን። በዚያ ወህኒ ቤት ውስጥ ሦስት ወር ያህል እንደቆየን ከእስረኞች መካከል አንዱ ክርስቲያን መሆኑን ተረዳን። ያ ሰው ከእኛ የተሻለ ነጻነት ስለነበረው አንድ ቀን ተጨማሪ ምግብና አዲስ ኪዳን ይዞልን መጣ። ቃሉን በማንበብ ብዙ ነገር እየተማርን ስንመጣ በሕይወታችን በጣም እየተጽናናን መጣን። ውጪ ያሉት ክርስቲያን ወገኖቻችን መታሰራችንን ሰምተው በኃይል ይጸልዩልን ጀመር። በዚህ ወቅት ወህኒ ቤት ስንገባ የለበስነው ልብስ በላያችን ላይ የተቀዳደ መሆኑን፣ እንዲሁም በቂ የሚሆን ምግብ እንደማናገኝ ሰምተው፣ ወገኖቻችን ልብስ፣ ተጨማሪ ምግብ ልከውልን ነበር፤ ይሁን እንጂ፣ አንዱም አልደረሰንም።

አንድ ቀን የወህኒ ቤት ጠባቂው ከታሰርንበት ክፍል ውስጥ አውጥቶ አንድ ሰፊ ክፍል ውስጥ አስገባን። እዚያ ክፍል ውስጥ ቁጭ ብሎ ይጠብቀን የነበረ አንድ ሰው "እኔ እናንተን የምወክላችሁ የሕግ ጠበቃችሁ ነኝ። ጀርመንና ፈረንሳይ ያሉት ወንድሞቻችሁ እናንተን እንድወክላችሁ ቀጥረውኛል" በማለት ራሱን አስተዋወቀን። ጀርመንም ሆነ ፈረንሳይ ማንንም ስለማናውቅ ነገሩ ጥርጣሬ ውስጥ ከተተን። መጠራጠራችንን ተገንዝቦ በፈገግታ እርሱ እስላም እንጂ ክርስቲያን አለመሆኑን ነገረን። ይሁን እንጂ፣ እኛን ለመወከል ሌሎች ጠበቃዎች የማይቀበሉትን ኃላፊነት በመቀበሉ ብዙ ገንዘብ እንደተከፈለው ተረዳን። በአጭር ጊዜ ውስጥ ከእስር ቤት እንደሚያስወጣን አረጋገጠልን።

ከሁለት ሳምንት በኋላ እኛና ሌሎች ሰባት ሰዎች ፍርድ ቤት ቀረብን። ከዳኛው ፊት ለመቅረብ ተራችን ሲደርስ፣ ጉዳያችን በዝግ ችሎት እንዲታይ ወደ ሌላ ክፍል ተወሰድን። አቃቤ ሕጉ የፈጸምነውን ወንጀል ለዳኛው ሲገልጽ፣ "እስልምናን ሲሰድቡና ሲያቃልሉ፣ እንዲሁም እስላሞችን ወደ ክርስትና እምነት ለመለወጥ ሲሞክሩ ተይዘዋል" በማለት የተከሰስንበትን ምክንያት ተናገረ። ከእስልምና ወደ ክርስትና ሃይማኖት የተለወጥን መሆናችንን ለዳኛው ጨምሮ ገለጸ። የዋናው ጠበቃችን እረዳት

የሆነው ሰው፣ የቀረበብንን ክስ በመቃወም ያደረግነው ነገር ሁሉ ሕጋዊ መሆኑን ገለጸ። የተገኘብንም መጽሐፍ ሕጋዊ መሆኑ ብቻ ሳይሆን፣ የግብጽ አብያተ ክርስቲያናት መማክርት ጉባኤ የተቀበለው መሆኑን፣ አስፈላጊም ከሆነ ከጽሕፈት ቤቱ ይህንኑ የሚገልጽ ደብዳቤ ማቅረብ እንደሚችል ተናገረ።

በዚህ ወቅት ምንም ዓይነት ጥያቄ አልተጠየቅንም። ጉዳያችንን ለማቅረብና ለመስማት የወሰደው ጊዜ በጠቅላላው ከአምስት ወይም ከስድስት ደቂቃ አይበልጥም ነበር። ዳኛውም እስራታችን እንዲቀጥል ፈረደ። ይሄም ፍርድ ከምንጊዜውም የበለጠ ስብርብራችንን አወጣው። ይሁን እንጂ፣ በዚያ ሁኔታ ውስጥ የተማርነው ነገር ቢኖር፣ በጠበቃችን ላይ ሳይሆን በጌታ ላይ ብቻ መታመን እንደነበረብን ነው። ከዚህ በኋላ የእስር ቤት ሁኔታችን በመጠኑም ቢሆን የተሻሻለ ሆነልን። በቀን ውስጥ ስድስት ሰዓት ያህል ከክፍላችን ውጪ እንድንወጣ፣ ገላችንን እንድንታጠብ፣ ጥርሳችንን እንድንቦርሽ ጠበቃችን አስፈቀደልን። በዚሁ መሠረት ጠበቃችን ፒጃማ፣ ምግብ አመጣልን። ለሚያስፈልገን ነገር እንድንጠቀምበት ገንዘብ ለወህኒ ቤቱ ኃላፊዎች ሰጠልን። ከዚህ በኋላ የወህኒ ቤት ጠባቂዎችም የምንጠይቀውን ነገር ገዝተው ያመጡልን ጀመር። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ለሁለተኛ ጊዜ ፍርድ ቤት ቀረብን። ጠበቃችንም ከነበርንበት ክፍል መጥቶ "እነዚያ ከዳተኞች የትኞቹ ናቸው?" ብሎ ሲጠይቅ፣ እኛ መሆናችንን ምልክት ሰጠነው። እስልምና ትክክል ነው ብለን ከተናገርን ወዲያውኑ ከእስር ቤት መውጣት እንደምንችል ነገረን። እኛ ግን ፈቃደኞች አለመሆናችንን ገልጸንለት እስራታችን ቀጠለ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ ለሦስተኛ ጊዜ ፍርድ ቤት ቀረብን። በአሁኑ ወቅት ሌሎች እስረኞች በሌሉበት፣ ወይም በዝግ ችሎት፣ ጠበቃችን ባለበት፣ ከሌላ ዳኛ ፊት እንድንቀርብ ሆነ። አቃቤ ሕጉ የተከሰስንበትን ምክንያት በጽሁፍ አቀረበ። አቃቤ ሕጉ ስለ እኛ ብዙ ክፉ ነገር በመናገር ዳኛውን ለማሳመን ከፍተኛ ጥረት አደረገ። ኃይለኛ ሁከት ቀስቃሾች እንደሆንን፣ በሌባንን ላይ በደረሰው ዓይነት ሁኔታ ግብጽን ለማጥፋት የመጣን ወንጀለኞች እንደሆንን አድርጎ አቀረበን። አቃቤ ሕጉ ላቀረበብን ክስ

ጠበቃችን ሁለት ፍሬ ሀሳቦችን ጠቀሰ። አንደኛው፣ ሰው ሁሉ፣ የውጪ አገር ሰዎችንም ጭምር የፈለጉትን ሃይማኖት የማምለክ ነጻነት ሊኖራቸው እንደሚገባ በተደረገው ዓለም አቀፍ ስምምነት ግብጽም የፈረመች በመሆኗ፣ ያንንም ስምምነት ማክበር እንዳለባት፣ ሁለተኛ ግብጽ ይህን የፈረመችበትን ስምምነት እንደማታከብር ዓለም የሚያውቅ መሆኑን ነው። ይህም አባባል እውነት እንደሆነ የፈረንሳይ ጋዜጣ ላይ የተጻፈውን ጽሁፍ አነበበ። እንዲሁም የሃይማኖት ነጻነት ለሕዝቡ መሰጠት እንዳለበት የሚደግፈውን የግብጽን፣ የቱኒስያንና የሞሮኮን ሕገ መንግሥት አነበበላቸው። ጠበቃው የራሱ እምነት እስልምና እንደሆነ፣ እኛ የተቀበልነውን እምነት እንደማይቀበል፣ ያም ሆኖ የእርሱ አቋም በእኛ ላይ ሊያስፈርድብን የሚችል እንዳልሆነ ተናገረ።

አቃቤ ሕጉ ሃይማኖቱን የካደ በሞት መቀጣት አለበት የሚለውን የእስላምን ሕግ ጠቀሰ። ጠበቃችንም ቆራጥ ይህንን እንደማይል ተናገረ። በሞት መቀጣት ያለባቸው ግብዞች እንደሆኑ፣ እነርሱም ከነበሩት ሃይማኖት ወደ እስልምና ከተለወጡ በኋላ እንደ ገና ቀድሞ ወደነበሩበት እምነት የተለወጡትን እንደሆነ ገለጸ። ስለዚህ፣ በየትኛውም ሕግ፣ በዓለም አቀፉ፣ በአገሪቱ ሕገ መንግሥትም ሆነ በእስላም ሕግ መሠረት እነዚህ ሰዎች ያለአግባብ የታሰሩ ናቸው ብሎ በግልጽ ተናገረ። በተጨማሪም ፖሊሶች ያለአግባብ፣ ጭካኔ በተሞላበት ሁኔታ እንዳሰቃዩዋቸው ገለጸ። ይሄም ሁኔታ በዓለም አቀፍ ደረጃ የግብጽን ስምና ዝና እንዳበላሸ ተናገረ።

ይህንን ኃይለኛ ንግግር ሲሰማ ዳኛው በጣም ተረበሸ። ይሁን እንጂ፣ በጠበቃችን መታመን እንደሌለብን መንፈሳችን ይመሰክርልን ነበር። ዳኛው ከአማካሪዎቹ ጋር ለመነጋገር እኛንና ጠበቃችንን አስወጣን። ጥቂት ቆይቶ አንድ ሰው መጥቶ ለጠበቃችን አንድ ወረቀት ሰጠው። በወረቀቱ ላይ የሰፈረውን ቃል ሲያነብ ፊቱ ሲጠቁር አይተን መልካም ዜና የሚያበስር እንዳልሆነ ተረዳን። እንደጠረጠርነው ፍርዱ የሚለው፣ ሌላ መመሪያ ወይም (ትዕዛዝ) እስኪወጣ ድረስ ወህኒ ቤት እንድንቆይ የሚያዝ ነበር። እጆቻችንን በሰንሰለት እንደታሰሩ እንደ ገና

ወህኒ ቤት ተጣልን። የወህኒ ቤቱ ጠባቂዎች ይገፈትሩንና ያዋርዱን ነበር። አንደኛው በኃይል ጮኾ "ከአጠገቤ በፍጥነት ሂዱ! አለበለዚያ ተኩሼ እገድላችኋለሁ" አለን።

በዚህ ሁሉ ውስጥ በጌታ ያለን እምነት ከምንጊዜውም የበለጠ የበረታ ነበር። ወህኒ ቤት ውስጥ ትንሽ ተሻሽሎ የነበረው ሁኔታችን ከዚህ በኋላ የበለጠ የከፋ ሆነብን። ለሽንት ካልሆነ በስተቀር ወደ ውጪ እንዳንወጣ ተደረገ። ከውጪ ምግብ የሚመጣልን ቆመ። ያንን የተላ ሩዝና ባቄላ እንድንበላ ተገደድን። በዚህ ውስጥ አንድ እንደ በረከት የቆጠርነው ነገር ሆነልን። ይኸውም ቀድሞ የነበረው ሼክ ወደ ሌላ ወህኒ ቤት ስለተዛወረ፣ ያ ሰው ያሳየን የነበረው ጥላቻና ፋታ የማይሰጥ ሰበካው የቀረልን መሆኑ ነው። የግብጽን ሕግ መሠረት በማድረግ ምንም ያህል ሙከራ ብናደርግ ነጻነታችንን ማግኘት አልቻልንም። የወህኒ ቤት ቆይታችን እየረዘመ ሲመጣ፣ ሁኔታችን በውጪው ዓለም እየተሰማ መጣ። የግብጽ መንግሥት ነጻነታችንን መስጠት እንዳለበት ዓለም አቀፍ የሆነ ግፊት በደብዳቤ ከየስፍራው ይመጣለት ነበር። ሁለት የአሜሪካ የኮንግሬስ አባሎች ዋሽንግተን ላለው የግብጽ አምባሳደር ደብዳቤ ጻፉለት። ከዚህ በኋላ ጉዳዩ ከፍርድ ቤት እጅ ወጥቶ በግብጽ መንግሥት እጅ ላይ ወደቀ። ይህ የውጪው ግፊት የእኛን ሁኔታ ለወጠው። የወህኒ ቤቱ ጠባቂ መጥቶ ከታሰርንበት ክፍል አውጥቶ በአስቸኳይ ከአገር እንድንወጣ ወደሚመለከተው የመንግሥት አካል አስተላለፈን።

ይሁን እንጂ፣ የእኛ ችግር እዚያ ላይ እንዳላበቃ ተገነዘብን። በዚህ ሁኔታ ወደ ሞሮኮና ወደ ቱኒስያ ብንመለስ ምን እንደሚደርስብን መረዳት ከባድ አልሆነብንም። በእነዚህ አገሮች ውስጥ እንደ ግብጽ የክርስቲያኖች ሕብረት አምላካቸውን ለማምለክ ነጻነት እንደሌላቸው እናውቃለን። ስለዚህ ወደ አገራችን ብንመለስ፣ ቀለል ካለ እሳት ወጥተን፣ ወደ ኃይለኛው እሳት መግባታችን እንደሆነ ተረዳን። ከወዳጆቻችን አንዱ ዘንድ ስልክ እንድንደውል እንዲፈቅድልን የወህኒ ቤት ዘበኛውን ጠየቅ ነው። በዚያ ሁኔታ እኛን ሊቀበለን ፈቃደኛ የሆነ አገር ለማግኘት ብዙ ሞከረን አልተሳካልንም። በመጨረሻ አንድ ቀን የት እንደምንሄድ ሳናውቅ ወደ

ካይሮ ኤርፖርት ተወሰድን። የት ሊወስዱን ነው ብለን ስናስብ ምንም ነገር ሳይነግሩን ፈረንሳይ አይሮፕላን ውስጥ አስገቡን። እጆቻችን በሰንሰለት እንደታሰረ መቀመጫው ላይ ገፍተው አስቀመጡን። ወዲያው የታሰርንበትን ሰንሰለት ከእጆቻችን ላይ ፈትተው ወደ አዲሱ ቤታችን፣ ይኸውም ወደ ፈረንሳይ አገር አመራን።

በግብጽ አስከፊ በሆነው ወህኒ ቤት በቆየንበት ጊዜ፣ በብዙ መከራ ውስጥ ብናልፍም፣ ለመንፈሳዊ ሕይወታችን የሚጠቅመንን ሰፊ ትምህርት ተምረንበታል። "ለምን ይሄ በእኛ ደረሰ!" ብለን አናማርርም። በመከራችን ውስጥ ጽናት የሆነልን፣ ትዕግሥትን የሰጠን፣ በስጋዊ ዓይናችን እንየው እንጂ፣ በወቅቱ አንረዳው እንጂ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር እንደ ነበረ ሙሉ በሙሉ እርግጠኞች ነን። በመከራችን ወቅት እንዴት መጸለይ እንዳለብን፣ እንዲሁም ጸሎት ለነፍሳችን ምግብ እንደ ሆነ ተምረናል። ወህኒ ቤት እንድንጣልና ያን ሁሉ መከራ እንድንቀምስ ያደረጉንን ሰዎች በመጥላት ፈንታ መውደድና እንዲሁም ይቅርታ መስጠት እንዳለብን ተምረናል። ወህኒ ቤት በተጣልንበት ወቅት፣ በሰዎች ቁጥጥር ውስጥ የዋልን፣ ነጻነት የሌለን እስረኞች ብንሆንም፣ ጌታ ኢየሱስ ከኃጢአት ባርነት ነጻ ያወጣን ነጻ ሕዝቦች መሆናችንን አልተጠራጠርንም። የምን በላው የዕለት ምግብ የሌለን ብንሆንም፣ በክርስቶስ ኢየሱስ ባለጸጋ መሆናችንን አወቅን።

መከራ፣ ስደት፣ እስራት፣ በመጨረሻም ሞት የሚለውን ቃል የዘመኑ ክርስቲያኖች ስንሰማ ያስደነግጠናል። ባለን ጥበብና ዘዴ ከእነዚህ አስፈሪ ነገሮች ሸሽተን መኖር እንፈልጋለን። የመስቀሉ ምስጢር የገባው ጳውሎስ ግን የልቡን ፍላጎትና ምኞት ሲገልጽ፣ *"...የትንሳኤውን ኃይል እንዳውቅ፣ በመከራውም እንድካፈል፣ ወደ ሙታንም ትንሳኤ ልደርስ ቢሆንልኝ፣ በሞቱ እንደመሰለው እመኛለሁ..."* ይላል (ፊልጵ. 3፥11)። ጳውሎስ ይህን ለመናገር ያህል የተናገረው ሳይሆን፣ ከልቡ የተጨመቀ እውነት ነው። በሕይወቱም አስመስክሯል።

4. የሁላችንም የእምነታችን ጽኑነት በመከራ ይፈተናል

የእኔና የእናንተ የእምነታችን ጽኑነት እንደ ሌሎች ከነነፍሳችን በእሳት መቃጠል፣ በሰይፍ በመታረድ፣ በዘይት ውስጥ በመቀቀል፣ በአውሬዎች ተበጣጥሶ በመጣል፣ በመጋዝ ለሁለት በመሰንጠቅ፣ በወህኒ ቤት ለረጅም ጊዜ ተጥለን በብዙ ስቃይ ውስጥ በማለፍ ላይፈተን ይችላል። የክርስትና ሕይወትን በተደላደለና በተመቻቸ ሁኔታ ውስጥ መኖር የሚሞክሩ የብልጽግና ወንጌል አስተማሪዎች፣ ያለመስቀል የክርስትና ሕይወትን መኖር ይቻላል ብለው ያስተምሩ እንጂ፣ እውነተኛ ክርስቲያኖች ከሆንን ከመስቀል ሕይወት ውጪ መኖር እንደማንችል ማወቅ ይገባናል። እርግጥ ነው፣ የሁላችንም መስቀል እኩል አይደለም። በዓይነቱና በመጠኑ ይለያያል። መስቀላችን ስለ ሌላው ሰው በጎነት ስንል የሚደርስብን መጠላት፣ መገፋት ወይም በድህነት መሰቃየትና መንሳቀል ሊሆን ይችላል። እርግጠኛ መሆን ያለብን ነገር ቢኖር፣ እግዚአብሔር ከአቅማችን በላይ የሆነ መስቀል የማያሸክመን መሆኑ ነው። ሁላችንም የራሳችን መስቀል ካለን፣ የተሸከምነው መስቀል ትልቅ ከመሰለን፣ ያንን የሰጠን "መሸከም ትችላላችሁ" ማለቱ ስለሆነ፣ ይህን ያህል የታመነብንን አምላክ ሳናጉረመርም መስቀላችንን ተሸክመን በደስታ ልንከተለው ይገባል። የተሸከምነው መስቀል ካሰብን ደግሞ፣ እርሱ ያልሰጠንን ሌላ መስቀል ተሸክመን ለመሄድ አንሞክር። ይህ ከሆነ ያለአግባብ ራሳችንን እንጎዳለን።

መስቀል እኔና እናንተ በራሳችን ኃጢአት የምንቀምሰው የመከራ ጽዋ አይደለም። ቀደም ሲል እንደገለጸነው፥

- *አንድ አማኝ ክርስቶስን በመከተሉ፣ ፍጹም ታዛዥ በመሆኑ፣ ሕይወቱን በቅድስና በመምራቱ ምክንያት የሚደርስበት ስቃይ ያ መስቀል ነው።*
- *በመታዘዝ ጎዳና ላይ ሁልጊዜ መስቀል አለ።*

"መስቀል ወይም መከራ አጋጥሞኝ አያውቅም" የሚል ክርስቲያን ቢኖር፣ ያ ሰው እውነተኛ ክርስቲያን መሆኑ ያጠራጥራል። መስቀልን

በመሸከም ውስጥ ምን እንዳለ ሐዋርያው ጳውሎስ ሲገልጽ፣ *"ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሞተ የሚለው ቃል ለሚጠፉት ሰዎች እንደ ሞኝነት ይቆጠራል፤ ለምንድን ለእኛ ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነው"* ይላል (1 ቆሮ. 1፥18-25)። የመስቀሉ ኃይል ራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለጌታ እንድንሰጥ ያስችለናል። ራሱን በሞት ለሰጠ አምላክ ራስን መስጠት አያስቸግርም። የመስቀሉ ኃይል ለአምላካችን ታማኞች እንድንሆን ኃይልን ይሰጠናል። የመስቀሉ ፍቅር የገባቸው አማኞች ለሞተላቸው አምላክ በእሳት ተቃጥለዋል፤ በዘይት ተቀቅለዋል፤ በአውሬዎች ተበልተዋል፤ በመጋዝ ተሰንጥቀዋል። ያንን መራር የሞት ጽዋ ለመጠጣት ኃይልን ያገኙት የመስቀሉ ትርጉም ስለገባቸው ነው። ዛሬ ወንጌል ለእኔና ለእናንተ ሊደርስን የቻለው ብዙዎች በታማኝነት ዋጋ ስለከፈሉበት እንደሆነ ደጋግመን ገልጸናል። እኛም የብዙዎች ደም የፈሰሰበትን፣ ብዙ ዋጋ የተከፈለበትን ወንጌል ተቀብለን፣ ለሚቀጥለው ትውልድ በተራችን ዋጋ ከፍለን ልናስተላልፍ ይገባል። ለዚህ ሁሉ እግዚአብሔር ሁላችንንም ይርዳን። አሜን!

6

በመስቀሉ፥ ታዛዥነታችን ይረጋገጣል

"የእግዚአብሔር ልጅ ቢሆንም እንኳ፣ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ"
(ዕብ. 5፡8)

"...እስከ ሞት ያውም በመስቀል ላይ እስከ መሞት ድረስ ታዛዥ ሆነ"
(ፊልጵ. 2፡8)

ደቀ መዝሙርነትን ከሚገልጹ ነገሮች መካከል አንደኛው ታዛዥነት ነው። ደቀ መዝሙሩ እየመረጠ ሳይሆን፣ ሙሉ በሙሉ ለመምህሩ ፍጹም ታዛዥ መሆን አለበት። ሰው እግዚአብሔርን የሚታዘዘው ዩኒቨርስን የፈጠረ ኃያል ጌታ በመሆኑና እንዲሁም ስላሳየው ምሕረትና ቸርነቱ ምስጋናውን የሚገልጽበት በመሆኑ ነው። ኢየሱስ፣

➔ *"ብትወዱኝ ትእዛዜን ትጠብቃላችሁ"* ይላል (ዮሐ. 14፡15)።

ለእርሱ ያላቸውን ፍቅር ተግባራዊ የሚያደርጉት፣ ቃሉን የሚታዘዙት ብቻ ናቸው። ሳይታዘዙት *"እንወድሃለን"* ቢሉት፣ ፍቅራቸው እውነትነት ያለው አይደለም። ንስሀ ገብተን ስንከተለው፣ ለእርሱ ያለንን ፍቅር ማሳየታችን ነው። የውሃ ጥምቀት ስንወስድ *"ለራሳችን መሞታችን"* ማሳየታችን፣ እንዲሁም ክርስቶስን የሕይወታችን ጌታ ማድረጋችን ነው።

ይህን ዓይነቱ ታዛዥነት የደረስንበትን መንፈሳዊ ዕድገት የሚያመለክት ነው። ይሄም እስከ ሞት ድረስ መታዘዝ እንዳለብን የሚያሳይ ሲሆን፣ ሐዋርያው ጳውሎስ፣

➔ *"ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር አንድ እንድንሆን የተጠመቅን፣ ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ እንደ ተጠመቅን አታውቁምን? ስለዚህ ክርስቶስ በአብ ክብር ከሞት እንደ ተነሣ እኛም እንዲሁ በአዲስ ሕይወት እንድንኖር በጥምቀት ሞተን ከእርሱ ጋር ተቀብረናል" ይላል (ሮሜ 6፡3-4)።*

የክርስትና ሕይወት አማኝ በሕይወቱ በሂደት መታዘዝን እየተለማመደ የሚያድግበት ሕይወት ነው።

ወታደርነት፣ ሙሉ መታዘዝ ያለበት ሕይወት እንደሆነ የታወቀ ነው። ተራ ወታደሮች ለሃምሳ አለቃው የሚያሳዩት ሙሉ መታዘዝ የሚያስደንቅ ነው። ሌሊት አስነስቶ "ሩጡ!" ሲላቸው፣ ይሮጣሉ። "ተቀመጡ!" ሲላቸው ይቀመጣሉ። "ሽንት ቤት አጽዱ" ሲላቸው፣ ያጸዳሉ። ትዕዛዙን ለመፈጸም ማመንታት፣ መከራከር፣ "እምቢ!" ማለት አይችሉም። የሚሰጣቸውን ትዕዛዝ ወዲያው መፈጸም አለባቸው። ተራ ወታደሮች ሃምሣ አለቃውን የሚታዘዙት፣ እርሱ የመቶ አለቃውን በመታዘዙ ነው። መታዘዝና ትዕዛዙን መቀበል ከተራ ወታደሩ እስከ ጄኔራሉ ድረስ የሚደርስ ነው። ተራ ወታደሩ የሃምሣ አለቃውን ትዕዛዝ "ዕምቢ!" ቢል፣ የጄኔራሉን ትዕዛዝ "ዕምቢ!" እንዳለ ይቆጠራል። ይሄም ከፍተኛ ቅጣት ያስከትላል። በጦርነትም ሆነ በሰላም ጊዜ ደህንነታቸው ሊጠበቅ የሚችለው በመታዘዛቸው ነው። የማይታዘዘውን ወታደር ጦር ሜዳ መውሰድ በራሱም ሆነ በሌሎች ወታደሮች ላይ አደጋ እንዲደርስ መፍቀድ ይሆናል።

በውትድርና ዓለም ውስጥ ወታደሩ አለቃውን የሚታዘዝበት ምክንያት ብዙ ጊዜ ከፍርሃት የተነሳ ሲሆን፣ ክርስቲያን ግን ጌታውን የሚታዘዝበት ምክንያት ከፍቅር የተነሳ ነው። የክርስቲያኖች የመንፈሳዊ ዕድገት የተመሠረተው በመታዘዝ ውስጥ ነው። ያም መሆን የሚችለው በእማ

ኞች ሙሉ የመስጠት ሕይወትና በቃሉ ዕውቀት ላይ የተመሠረተ ነው። ኢየሱስ፣

➔ *"...ብፁዓንስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚታዘዙት ናቸው" አለ (ሉቃ. 11፡28)።*

ፈቃዱን ሳያዉቁ እግዚአብሔርን መታዘዝ ትልቅ ድፍረትን የሚይ ጠይቅ ነው። ምን ማድረግ እንዳለባቸው በትክክል ሳንነግራቸው፣ ልጆቻችንን *"ያዘዝናችሁን አልፈጸማችሁም"* ብለን ብንቀጣቸው፣ ትክክል ስላልሆንን በማስቆጣት እናስመርራቸዋለን (ኤፌ. 6፡4)። እግዚአብሔር ግን እንደ ሰው ፍርደ ገምድል አይደለም። በቃሉ ውስጥ ምን ማድረግ እንዳለብን በግልጽ አስቀምጦልናል። ኢየሱስ *"በትምህርቴ ብትጸኑ እናንተ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ፤ እውነትንም ታውቃላችሁ፤ እውነትም ነጻ ያወጣችኋል" ይላል (ዮሐ. 8፡31)።* የእኛ ኃላፊነት ቃሉን በጥንቃቄ መመርመር ነው።

1. በመከራ ውስጥ መታዘዝን እንማራለን

ክርስቶስን ማወቅና በመከራው እርሱን መምሰል፣ መታዘዝን መማር ነው። በዚህ ምዕራፍ መግቢያ ላይ ያነበብነው ዕብ. 5፡8 ላይ *"...የእግዚአብሔር ልጅ ቢሆንም እንኳ፣ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ"* ይላል። *"የእግዚአብሔር ልጅ ቢሆንም መታዘዝን ይማራል፤ የሚማረውም በመከራ ውስጥ ነው"* የሚለው ሀሳብ ለብዙዎቻችን አዕምሮ በጣም ተልቆብን ግራ መጋባታችን አይቀርም። መታዘዝን መማር ያለበት የማይታዘዝ ሰው ብቻ መሆን አለበት ብለን ስለምናስብ፣ የእግዚአብሔር ልጅ ታዛዥ ስለሆነ፣ መታዘዝን መማር አያስፈልገውም" ማለታችን አይቀርም። ነገር ግን በመታዘዙ ላይ የሚጠበቅበት ነገር ወይም ኃላፊነቱ እየጨመረ ሲመጣ፣ መታዘዝ ምን እንደሆነ ሙሉ መረዳትን ይሰጣል። በመምሕሩና በተማሪው መካከል የተቀራረበ ግንኙነት ሲኖር፣ መታዘዝን ቀላል ያደርገዋል።

- *"ክርስቲያን ደቀ መዝሙርነት፣ በክርስቶስና በደቀ መዛሙርቱ መካከል ያለውን ሞዴል የያዘ፣ በመምሕሩና በተማሪው መካከል ያለ ቅርብ ግንኙነት ሲሆን፣ መምሕሩ በክርስቶስ ውስጥ ያገኘውን ሙሉ ሕይወት በተማሪው ሕይወት ውስጥ በመፍጠር፣ ተማሪውም ራሳቸውን ማባዛት የሚችሉትን ሌሎች ሰዎችን ማፍራት እንዲችል ማብቃት ነው።"*[9]

አለመታዘዝ የሰውን ኃጢአተኛነት ይገልጻል። ይኸውም፣ የእግዚአብሔርን መንገድ በመከተል ፈንታ የራሳችንን መንገድ እንከተላለን። እግዚአብሔር *"መንገዱ ይሄ ነውና በዚህ ሂዱ"* ሲለን፣ ፊታችንን ወደዚያ አቅጣጫ እንመልሳለን። ኢየሱስ ለእግዚአብሔር አብ ፈቃድ ራሱን ሙሉ በሙሉ በመስጠት *"መታዘዝን"* አስተማረን። ፍጹም የሆነ መታዘዝን ያሳየው እርሱ ብቻ ነው። ኢየሱስ አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ በነበረበት ወቅት እግዚአብሔር አብን፣ *"የእኔ ሳይሆን፣ የአንተ ፈቃድ ይሁን"* አለ። ይህን ማለት ቀላል አይደለም። ከዚያ የበለጠ ከባድ የሚሆነው ደግሞ ማድረጉ ነው። በእግዚአብሔርና በእኛ መካከል፣ በፈቃዱና በፈቃዳችን መካከል በሚኖረው ትግል፣ ፈቃዱን እስከንፈጽም ድረስ መከራው ይቀጥላል።

የመጀመሪያው ሰው፣ አዳም ባለመታዘዙ ምክንያት ከእግዚአብሔር ጋር የነበረውን ግንኙነት አበላሸ። በሁለተኛው አዳም፣ ይኸውም፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ታዛዥ መሆን፣ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው የፈረሰ ግንኙነት እንደ ገና ተሠራ። የማይታዘዘው ኃጢአተኛው ሰው፣ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ከእግዚአብሔር ጋር ታረቀ። ክርስቶስ ታዛዥ በመሆን፣ እኛንም ታዛዥ እንድንሆን ረዳን። በመከራ ውስጥ የምንማረው ታዛዥነት፣ ፈቃዳችንና ሕይወታችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ እስኪመስል ድረስ በሂደት የምንማረው ነው። በክርስቶስ መከራ ውስጥ ኅብረት ሲኖረን፣ በክርስቶስ ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ጋር ወደ ሙሉ ታዛዥነት እንደርሳለን። ስለዚህ እኔና እናንተ ከመከራና ከስቃይ ሸሽተን ለመኖር ራሳችንን ስንደብቅ፣ ስለ እምነታችን ስንል ዋጋ ለመክፈል እምቢ ስንል፣

[9] Dr. Keith Philips. The Making of a Disciple, Fleming H. Revell Co. Old Tappan, New Jersey, 1968.

እግዚአብሔርን በሙሉ መታዘዝ ውስጥ የሚገኘውን እውነተኛ ዕውቀት፣ እውነተኛ የሆነውን መንፈሳዊ ዕድገት እንፈልግም ማለታችን ይሆናል።

ለእግዚአብሔር ታዛዥ ሆነው በመቆም፣ በመከራቸው ክርስቶስን የመሰሉ፣ እርሱ የቀመሰውን መከራ የቀመሱ፣ እርሱ የሞተውን ዓይነት ሞት የሞቱ፣ እውነተኛ የእምነት አርበኞች በዓለም ዙሪያ ይገኛሉ። የሃይማኖት ነጻነት ባለበት አገር የሚኖሩ ክርስቲያኖች፣ ምንም ዓይነት መከራና ስደት በእነርሱም ሆነ በሌሎች ላይ ሲደርስ አይተው ስለማያውቁ፣ የሃይማኖት ነጻነት የሌለበት፣ ኃይለኛ የፖለቲካ ትዕዕና ባለበት አገር ውስጥ ክርስቲያን ሆኖ መኖር፣ ባመኑት ነገር ጸንቶ መቆም ምን ዓይነት ድፍረትና ቆራጥ መንፈስ እንደሚጠይቅ መረዳት አይሆንላቸውም።

2. ጌታውን በመታዘዙ ምክንያት በመከራ ውስጥ ያለፈ

የሃይማኖት ነጻነት ከሌለባቸው ብዙ አገሮች መካከል አንደኛው ኔፓል ነው። የኔፓል አገር ተወላጆች የእስልምና ሃይማኖት ተከታዮች ሲሆኑ፣ ሃይማኖታቸውን ቢለውጡ፣ የሐገሪቱን ሕግ እንደጣሱ በመቆጠር ፍርድ ቤት ቀርበው በእስራት ይቀጣሉ። ወደ ክርስትና ሕይወት የመጡ አማኞች፣ የፈለጉትን ለማመን ነጻነት ሊኖራቸው ሲገባ፣ በአገራቸው ውስጥ ነጻነት በማጣት በእምነታቸው ምክንያት ከፍተኛ ስደትና መከራ ይደርስባቸዋል።

ጌታቸውን በመታዘዛቸው ምክንያት በከፍተኛ መከራና ስደት ውስጥ ካለፉት የእምነት አርበኞች መካከል አንደኛው ፕሬም የተባለው የኔፓል ተወላጅ ሲሆን፣ አንዳንዶች "የኔፓሉ ሐዋርያ" ብለው ይጠሩታል። ይህ ሰው የያዘውን እምነት አልለቅም በማለቱ አሥራ አራት ጊዜ በተለያዩ ወህኒ ቤቶች ውስጥ ታስሮ ብዙ ስቃይ የደረሰበት ሰው ነው። መጀመሪያ መታሠር የጀመረው፣ አምስት ወንዶችንና አራት ሴቶችን ወደ ክርስትና እምነት አምጥቶ በውሃ ካጠመቃቸው በኋላ ነው። እነዚህ ከእስልምና ወደ ክርስትና የመጡ ዘጠኝ አማኞች፣ "ሃይማኖታችሁን

ለውጣችኋል" በመባል ከእርሱ ጋር ወህኒ ቤት ተጣሉ። እነርሱ በአንድ ዓመት እሥራት ተቀጥተው ሲለቀቁ፣ ወንድማችን ፕሬም ግን እነዚያን ሰዎች ሃይማኖታቸውን እንዲለውጡ አድርገሃል በመባል ስድስት ዓመት ታሠረ።

የኔፓል ወህኒ ቤት በአስከፊነቱ በዓለም ተወዳዳሪ የሌለው ነው። ብዙ እስረኞች በየቀኑ ስለሚሞቱ፣ አንዳንዶች "የሞት ወህኒ ቤት" የሚል የቅጽል ስም ሰጥተውት ነበር። ወህኒ ቤቱ ዓየር ማስገቢያም ሆነ ማስወጫ የሌለው፣ የታፈነ፣ በቂ መጸዳጃ የሌለው፣ አካባቢው ጽዳት የጎደለው ሲሆን፣ በአንድ ጠባብ ክፍል ውስጥ ከ25 እስከ ሰላሳ የሚሆኑ እስረኞች እንደ ሠርዲን ተጠቅጥቀው ይኖራሉ። ሽታው እጅግ በጣም ኃይለኛ ከመሆኑ የተነሳ አዲስ እስረኞች በገቡ በማግሽ ሰዓት ውስጥ ራሳቸውን ስተው መሬት ላይ ይወድቃሉ። በክረምት ወራት ብርዱን፣ በበጋ ወራት ሙቀቱን፣ ብርቱ ነው የተባለው ሰው እንኳን ታግሶ ሊወጣው የሚችል አይደለም። ትንኙ፣ ዝንቡ፣ ተባዩ ፍጹም ሌላ ነው። ቁጥር ስፍር የሌላቸው ዓይጦች ከመኖራቸው የተነሳ እስረኞቹ ሲተኙ አውራ ጣታቸውን እየነከሱ ኢያስተኟቸውም ነበር። በዚህ ምክንያት ነው ጤናማ ሆነው የገቡ እስረኞች በአጭር ጊዜ ውስጥ እየሞቱ ሬሳቸው እየተጫነ የሚወጣው። የሚያስደንቀው ግን እነዚያ ክርስቲያን በመሆናቸው ምክንያት አንድ ዓመት የታሠሩት ዘጠኙ ክርስቲያኖች በዚህ እስር ቤት ውስጥ ከሞት አምልጠው ከነህይወታቸው የወጡ መሆናቸው ነው። አንድ ዓመት ታስረው ሲፈቱ ከሳሾቻቸው እንደ ጠበቁት የክርስትና እምነታቸውን በመተው ፈንታ የበለጠ ጠንካራ ክርስቲያኖች ሆነው ወጡ። ያለፉበት መከራ የመንፈሳዊ ሕይወታቸውን የበለጠ አሳደገላቸው እንጂ፣ ከተቀበሉት እምነት አላራቃቸውም።

በመጀመሪያው ወህኒ ቤት በወንድማችን ፕሬም ላይ የጠበቁትን ዓይነት የመንፈስ ስብራት ስላላዩ፣ እጅግ በጣም የከፋ ነው ወደ ሚባለው ወህኒ ቤት ወስደው አሰሩት። ሌሎችን እስረኞች በእም

ኑቱ ይበርዛቸዋል ብለው በመፍራት፣ ምንም ዓይነት ብርሃን በማይገባበት ጨለማ በሆነ ክፍል ውስጥ ለብቻው አስረው አስቀመጡት። ይህን ያደረጉት በአጭር ጊዜ ውስጥ አዕምሮውን ይስታል ብለው በማሰብ ነበር። ይሁን እንጂ፣ የጠበቁትን ዓይነት ውጤት ባለማየታቸው፣ የወህኒ ቤቱ ኃላፊዎች ኃይሉንና ጽናቱን የሚያገኘው ከየት ነው በማለት በመደነቅ ይጠይቁ ነበር። ለብቻው የታሰረበት ክፍል በጣም ትንሽ ከመሆኑ የተነሳ፣ ከመቀመጥ በስተቀር መቆም ወይም መሬት ተዘርግቶ መንጠራራት እንኳን አይችልም ነበር። ምግቡን አብስሎ መብላት ስለማይችል ሌሎች እስረኞች በበሩ ሥር ምግብ እያቀበሉት ይመገብ ስለ ነበር፣ እንደጠበቁት ቶሎ ሳይሞት ቀረ። የውስጥ ልብሱን ቅማል ወሮት ሲበላው፣ እጆቹ በሰንሰለት በመታሠራቸው ምክንያት የበላውን ቦታ እንኳን ማከክ አይችልም ነበር። የታሠረበት ሠንሠለት ቁርጭምጭሚቱን እየበላ ሥጋውን ልጦ አጥንቱ ይታይ ነበር። በክረምቱ ወራት በብርድ እየደነዘዘ ብዙ ጊዜ ለሞት የተቃረበበት ጊዜ ነበር። ለብቻው ጨለማ ክፍል ውስጥ ቢታሠርም አሁንም እነርሱ እንደ ጠበቁትና እንዳሰቡት አዕምሮውን አልሳተም። ከአንዱ ወህኒ ቤት ክፉ ነው ወደሚሉት ወደ ሌላው ወህኒ ቤት ያንከራትቱት ነበር። ይሁን እንጂ፣ በሄደበት ወህኒ ቤት ሁሉ፣ ለወህኒ ቤት ዘበኞችና ለእስረኞች ስለ ጌታ ኢየሱስ ይመሰክር ነበር።

"ለጌታው ምን ዓይነት ኃይለኛ ፍቅር ቢኖረው ነው፣ ሳያማርር ስለ እኖኙነቱ የሚመሰክረው" ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ከሳሾቹ ምንም ማድረግ ሲያቅታቸው መጨረሻ ላይ ፈቱት። ሲፈታም "ሁለተኛ አልመሰክርም፤ ስለ ክርስቶስ አልናገርም" ብሎ ቃል ገብቶ ሳይሆን፣

❖ "መመስከሬን አላቆምም፤ ቤተ ክርስቲያንን ደግሞ የማደራጀው በድብቅ ወይም በስውር ሳይሆን፣ በግልጽ ነው" ብሎ ተናግሮ ነው። ይህን ሲል መልሰው አሰሩት። "ክርስቲያን ሆኖ ዝም ማለት እንዴት ይቻላል? እንዲሁም ቤተ ክርስቲያን እንዴት በድብቅ ወይም በስውር ትኖራለች? ክርስቶስ

ለእኛ የሞተው በግልጽ እንጂ በድብቅ ወይም በስውር አይደለም። ከመስቀል ሞት ለማምለጥ ሲል ራሱን አልደበቀም። ስለዚህ እኛም ምንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍለንም ስለ እርሱ በድፍረት መናገር አለብን" ይል ነበር።

ለመሆኑ የዚህን ሰው ቆራጥነትና ድፍረት፣ እንዲሁም ለአምላኩ ያለውን ታማኝነት ስናይና ስንሰማ ምን ይሰማን ይሆን? እኔና እናንተ ጥቂት በጎ ያልሆነ ነገር በሕይወታችን ሲደርስብን የምናሰማው እሮሮ፣ ማጉረምረም፣ በውስጣችን የሚሰማን የተስፋ መቁረጥ ስሜት አያሳፍረንም? ይህን ያህል ዋጋ እየከፈሉ ያስተላለፉልንን ወንጌል፣ እኛም በተራችን ዋጋ ከፍለን ለሌሎች ማስተላለፍ ሲገባን ሥጋዊ ጥቅም ወይም ትርፍ ማግኛ፣ ጿጋውን ርካሽ ስናደርገው አያሳፍረንም?

3. ክርስቶስ የቀመሰውን መከራ ለመቅመስ መመኘት ሞኝነት ነው?

ማንኛውም ሰው መልካም ነው ብሎ የሚያስበውን ነገር ለማግኘት ይመኛል። ባለጸጋ ለመሆን፣ በሥራው ላይ ሹመት ወይም ሥልጣን ለማግኘት፣ ያማረና የጣፈጠ ትዳር ይዞ ደስ ብሎት መኖርን ይመኛል። እነዚህንና እነዚህን የመሳሰሉ በጎ ነገሮችን ለማግኘት መመኘት የሰው ሁሉ ተፈጥሯዊ ባህሪ ነው። ራሳችንን ካላመመን፣ ወይም አዕምሯችንን ካልሳትን በስተቀር "በሥቃይና በመከራ ውስጥ ለማለፍ እመኛለሁ፤ በመከራ ያለፈ ሰው የቀመሰውን ዓይነት መከራ ለመቅመስ እመኛለሁ" ብለን አንልም። ይሁን እንጂ፣ ሐዋርያው ጳውሎስ ለቤተ ክርስቲያን በጻፈው መልዕክቱ "በስቃዩ ተካፋይ እንድሆንና በሞቱ እርሱን እንድመስል እመኛለሁ" በማለት የልቡን ፍላጎት ገለጸ። ጳውሎስ ይህን የተናገረው ለማለት ያህል ሳይሆን፣ ወይም አዕምሮውን ስቶ፣ የሚናገረውን ሳያውቅ ዝም ብሎ የተናገረው ሳይሆን፣ የሚለውን አውቆ፣ ጤናማ የሆነ አዕምሮውን ተጠቅሞ፣ እንደሚገባው ከልቡ አስቦበት የተናገረው ነው። ይህን ያለው "በመሰቃየት ውስጥ ደህንነት ይገኛል" ብሎ አስቦ እንዳልሆነ

እናውቃለን። ጳውሎስ *"በሥቃዩ ተካፋይ እንድሆንና በሞቱ እርሱን እንድመስል እመኛለሁ"* ሲል፣ በልቡ ውስጥ የሚቃጠለውን ፍላጎቱን መግለጹ ነው። በሕይወቱም ሆነ በአገልግሎቱ ዋና ዓላማ አድርጎ የተነሳው ይሄንኑ ለመፈጸም ነው።

4. ጳውሎስ ክርስቶስን በመከራው ሊመስለው ተመኘ

ጳውሎስ "ክርስቶስን እንዳውቅ" ሲል፣ በታሪክ ማኅደር የተዘረዘረውን የክርስቶስን የሕይወት ታሪክ ማውቅ ማለቱ አይደለም። ማወቅ የሚፈልገው የክርስቶስን የሕይወት ታሪክ እንዳልሆነ ግልጽ ነው። ምክንያቱም፣ ጳውሎስ ክርስቲያኖችን እያሰረ ወህኒ ቤት በሚጥልበት ወቅት፣ ክርስቲያኖችን በሚያሳድድበትም ጊዜ የክርስቶስን ታሪክ በደንብ ያውቅ ነበር። ከእርሱ ጋር እውነተኛ ግንኙነት ስላልነበረው፣ እውነተኛ አማኝ እንደሚያውቀው ግን ከልቡ አያውቀውም ነበር። ለዚህ ነው *"ሳዖል! ሳዖል! ለምን ታሳድደኛለህ?"* ብሎ ሲጠይቀው፣ *"ጌታ ሆይ! ማን ነህ?"* ብሎ መልሶ የጠየቀው። በደማስቆ መንገድ ጌታን ፊት ለፊት ከማግኘቱ በፊት ኢየሱስን በታሪኩ ብቻ ያውቀው ነበር። ጳውሎስ *"ክርስቶስን አውቅ ዘንድ..."* በማለት የተመኘው ግን ይህን ዓይነቱን ዕውቀት ማለቱ አይደለም።

ጳውሎስ የሚለውን ዓይነት ዕውቀት ለማግኘት የሚቻለው ታሪኩን በማንበብ ሳይሆን፣ እርሱ ራሱ በሕይወታችን ውስጥ እንዲኖር በመፍቀድ ብቻ ነው። የዚህ ዕውቀት ውጤት የሞቱንና የትንሳኤውን ኃይል መረዳት ነው። ከእርሱ ጋር ሞተን በአዲስ ሕይወት ከእርሱ ጋር እንነሳለን። ጳውሎስ ክርስቶስን እንዳውቅ ሲል፣ እንደኛው በውስጡ ተወልዶ አዲስ ሕይወት፣ አዲስ ተፈጥሮ፣ አዲስ መንፈስ እንዲኖረው መፈለጉን ነው። ጳውሎስ "ክርስቶስን አውቅ ዘንድ" ብሎ በተናገረበት ጊዜ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኙ አድርጎ አውቆታል። በደማስቆ መንገድ ክርስቶስን ፊት ለፊት ተገናኝቶት ያወቀውና እንደ አዳኙ የተቀበለው ቢሆንም፣ በዚያ ብቻ ረክቶ መቀመጥ የሚፈልግ ሰው አልነበረም። ሙሉ በሙሉ ለክርስቶስ የተሰጠ፣ ክርስቶስ በእርሱ ሕይወት ውስጥ እንዲኖር፣ የክርስቶስ ምስል በሕይወቱ እንዲቀረጽ በጣም የሚፈልግ ሰው ስለ ነበር፣ በጥልቀት ሊያውቀው እንደሚፈልግ ምኞቱን ገለጸ። ይህ የጳውሎስ ብቻ ሳይሆን፣ የሁላችንም ፍላጎትና ጥማት ሊሆን ይገባል።

ስለዚህ ጳውሎስ *"ክርስቶስን አውቅ ዘንድ፣ በትንሳኤውም እመስለው ዘንድ"* ማለቱ ይህን ያህል አይደንቀንም። ምክንያቱም ይህን ዓይነቱን ዕውቀት ሁላችንም የምንፈልገው በመሆኑ፣ ይህን ነገር መናፈቅና መመኘት እንግዳ አይሆንብንም። ከዚህ የበለጠ እንግዳ የሚሆንብን፣ በቀላሉ የማይገባን፣ ግመን የሚያስቸግረን ግን ሌላ ነገር አለ። ይኸውም በመከራው ክርስቶስን ለመምሰል መፈለግ ወይም መመኘት ነው። ለመሆኑ ጳውሎስ የክርስቶስን መከራ ለመካፈል፣ በመከራውም እርሱን መምሰል ለምን ፈለገ? ክርስቶስን በጥልቀት ማወቅ እንዲሁ የሚገኝ ሳይሆን፣ በመከራ ውስጥ በማለፍ የሚገኝ እንደሆነ ስለሚያውቅ ነው። በመከራው መምሰል፣ ኢየሱስ ክርስቶስ በነፍሱ ውስጥ የሚሰማውን የስቃይ ስሜት፣ ውስጣዊ ሀዘኑን፣ ስለ ሌሎች ኃጢአት ሲል መቆርቆሩንና መድማቱን ተካፋይ ለመሆን ፈቃደኛ መሆን ነው።

ጳውሎስ በዚህ ዓይነት የመከራው ተካፋይ በመሆኑ ክርስቶስ ይሰማው የነበረውን ዓይነት ስሜት ነበረው። ለዚህ ነው፣

❖ *"ለወገኖቼ ስል ስለ ወንድሞቼ እኔ ራሴ የተረገምሁና ከክርስቶስም ተለይቼ የተጣልሁ እንድሆን እንኳ እወድ ነበር"* ያለው (ሮሜ 9፡3)።

የዓለም አዳኝ የሆነው ክርስቶስ ስለ ዓለም በኃጢአት መጥፋት ምክንያት የሚሰማውን ስሜት መግለጹ ነው። ጳውሎስ ከክርስቶስ ጋር መከራ መቀበልና መሞት ሲል የክርስቶስ መሞት ሁሉን ነገር አያሟላም ወይም በቂ አይደለም ማለቱ አይደለም። ነገር ግን፣ ጳውሎስ የክርስትና ሕይወት ልምምድን ምንጊዜም ቢሆን ከመስቀሉ ለይቶት ስለማያውቅ ነው። ጳውሎስ ለወንጌሉ ሲል ከክርስቶስ ጋር መከራ መቀበሉን እንደ ክብርና እንደ ትልቅ ዕድል እንደ ቆጠረው፣ እኛም እንደ ትልቅ ክብርና ዕድል ልንቆ

ጥረው ይገባል። ክርስቶስ ያደረገልንን ትልቅ ነገር በጥልቀት ለመረዳት የመከራው ተካፋይ ከመሆን የበለጠ ሌላ የተሻለ መንገድ የለም።

ከክርስቶስ ጋር መከራ መቀበል ሕይወታችን ክርስቶስን እንዲመስል ይቀርጸዋል። ከላይ ያየነው ስለ ሌላው መጥፋት በመጨነቅ፣ በመንፈስ ከክርስቶስ ጋር የምንለማመደው መከራና ስቃይ ነው። በስሜትና በሥጋችን የምንለማመደው መከራና ስቃይስ ይኖር ይሆን? በመከራ ውስጥ የሚገኘውን በጎ ነገር ጳውሎስ ሲገልጽ፣

❖ *"...በመከራችንም ሐሴት እናደርጋለን፤ ምክንያቱም መከራ ትዕግሥትን እንደሚያስገኝ እናውቃለን። ትዕግሥት ጽናትን፣ ጽናት የተፈተነ ባሕርይን፣ የተፈተነ ባሕርይ ተስፋን፣ ይህም ተስፋ ለዕፍረት አይደርገንም፤ እግዚአብሔር በሰጠን በመንፈስ ቅዱስ ፍቅሩን በልባችን አፍስሶልናል"* (ሮሜ 5፡3-5) ይላል።

ጳውሎስ *"በመከራችንም ሐሴት እናደርጋለን"* ሲል፣ *ይህን የሚለው እውነት ከልቡ ነው ወይ?"* ብለን መጠየቃችን አይቀርም። እርግጥ ነው በህመማቸው ደስ የሚላቸው፣ ህመማቸውን ከመጠን በላይ የሚያጋንኑ፣ በህመማቸው ምክንያት የሌሎችን እንክብካቤ ለማግኘት የሚፈልጉ አንዳንድ ሰዎች አሉ። ሁልጊዜ ስለ ህመማቸው ማውራት፣ "አመመኝ፣ ቆረጠኝ" ማለት ደስ የሚላቸው አሉ። የህመም ስሜት ካልተሰማቸው "ምን ሆንኩ?" በማለት የሚደነግጡም ሰዎች እንደማይጠፉ እርግጠኞች ነን። አንዳንድ ሰዎች ሆስፒታል ሄደው ሲመለሱ የሚበሳጩና የሚያዝኑ አሉ። *"የምርመራው ውጤት የከፋ ሆነ እንዴ? የሚያሳስብ ነገር ገጠማችሁ ወይ?"* ተብለው ሲጠየቁ፣ በመበሳጨት "ሀኪሙ ምንም ዓይነት በሽታ የለብህም፤ ...ፍጹም ጤነኛ ነህ አለኝ" ይላሉ። አንዳንድ ሰዎች በሥጋቸው ጤነኛ ሆነው በአዕምሯቸው የታመሙ፣ በራሳቸው ላይ የህመም ስሜት የሚያመጡም አሉ። ጳውሎስ "በመከራችን ሐሴት እናደርጋለን" ሲል፣ ከላይ የገለጽናቸውን ዓይነት ሰዎች ባህሪ ኖሮት እንዳልሆነ ግልጽ ነው። ወይም ዝም ብሎ ለመናገር ሲል የተናገረው፣ የቃላት ጨዋታ አይደለም።

❖ ጳውሎስ የራሱን የመከራና የስቃይ ድርሻ ተቀብሏል። *"...ብዙ ጊዜ በሥራ ደክሜአለሁ፤ ብዙ ጊዜ ታስሬአለሁ፤ ብዙ ጊዜ ተገርፌአለሁ፤ ለአርባ ጅራፍ አንድ የቀረው አምስት ጊዜ ገርፈውኛል። ሦስት ጊዜ በዱላ ተደብድቤአለሁ፤ አንድ ጊዜ በድንጋይ ተወግሬአለሁ፤ ሦስት ጊዜ የመርከብ አደጋ ደርሶብኛል፤ አንድ ሌሊትና ቀን በባሕር ላይ አድሬአለሁ፤ ብዙ ጊዜ በጉዞ ተንከራትቻለሁ፤ ደግሞም ለወንዝ ሙላት አደጋ፣ ለወንበዴ አደጋ፣ ለከተማ አደጋ፣ ለገጠር አደጋ፣ ለባሕር አደጋ እንዲሁም ለሐሰተኞች ወንድሞች አደጋ ተጋልጬ ነበር። ብዙ ጥሬአለሁ ብዙ ደክሜአለሁ፤ ብዙ ጊዜ እንቅልፍ አጥቻለሁ ተርቤአለሁ፤ ተጠምቻለሁ፤ ብዙ ጊዜ ምግብ ሳልቀምስ ኖሬአለሁ፤ በብርድና በራቁትነት ተቆራምጃለሁ..."* ይላል (2 ቆሮ. 11፡23-27)።

በዚህ ሁሉ መከራና ስቃይ ውስጥ አልፎ፣ እንዴት ሌላ መከራና ስቃይ ይመኛል? ብለን አሁንም መጠየቃችን አይቀርም። ጳውሎስ ያለፈበት የመከራ ሕይወት፣ የቀመሰው የመከራ ጽዋ ወደ ጌታው የበለጠ አስጠጋው እንጂ መራራ አላደረገውም። የመከራውና የስቃዩ ብዛት የክርስትና ሕይወት ልምምዱን አላናጋውም፤ ወይም ደስታውን አልገፈፈበትም። እግዚአብሔር በሕይወቱ ያቀደውን ዓላማ አልደመሰሰበትም። ነገር ግን መከራው እምነቱን ያጠነከረለት መሆኑ ብቻ ሳይሆን፣ ክርስቶስን በመታዘዙ ምክንያት መከራ መቀበሉን እንደ ዕድል ቆጠረው። ጳውሎስ አርቆ መመልከት የሚችል ሰው ነበር። ከመከራውና ከስቃዩ ባሻገር አርቆ ተመለከተ እንጂ፣ በወቅቱ የሚያልፍበትን የመከራ ልምምድ፣ እየቀመሰ ያለውን መራራ ጽዋ አልተመለከተም። መከራውንና ስቃዩን ሳይሆን፣ በመጨረሻ የሚያገኘውን ውጤት ትኩር ብሎ ተመለከተ። *"...ትዕግሥት፣ ጽናት፣ የተፈተነ ባሕርይ..."* ያለው ሰው ሆነ። ይሄም በወቅቱ የሚያልፍበት መከራና ስቃይ እንዳይሰማው፣ እንዲሁም ለሕይወቱ ጥሩ ትርጉም ሊሰጠው ቻለ።

ለመሆኑ መከራ ለእኔና ለእናንተ ይህን ዓይነቱን ውጤት ያስገኝልን ይሆን? ለዚህ ወሳኙ የእኔና የእናንተ ሁኔታ ነው። መከራና ስቃይን የምን ቀበለው በደስታ ነው ወይስ እያጉረመረምንና እየተበሳጨን ነው? በዚህ ዓይነት ከሆነ፣ ልባችን መራራ ይሆናል። "ለምን ይሄ ሁሉ መከራ በእኔ ላይ ይደርሳል? ሌሎች እኔ በማልፍበት ሁኔታ ለምን አያልፉም?" በማለት የምንበሳጭ፣ የምናኮርፍና የምናምጽ ከሆነ፣ ውጤቱ አሁን እየቀመስን ካለነው መከራና ስቃይ የበለጠ የከፋ ይሆናል። በመከራችን እንሠ ራበታለን፣ ወይም እንሰበርበታለን። ምርጫው አሁንም የራሳችን ነው። ጳውሎስ በመከራው የተደሰተበት ምክንያት አለው። ምክንያቱን ሲገልጽ፣

❖ "...በመከራችንም ሐሴት እናደርጋለን፤ ምክንያቱም መከራ ትዕግሥትን እንደሚያስገኝ እናውቃለን። ትዕግሥት ጽናትን፣ ጽናት የተፈተነ ባሕርይን፣ የተፈተነ ባሕርይ ተስፋን፣ ይህም ተስፋ ለዕፍረት አይዳርገንም፤ እግዚአብሔር በሰጠን በመንፈስ ቅዱስ ፍቅሩን በልባችን አፍስሶአልና" (ሮሜ 5፡3-5) አለ።

መከራ ፍጹም የሆነ ሥራውን በሕይወታችን እንዲፈጽም ከፈቀድ ንለት፣ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ያላየነውን አዲስ ነገር ይፈጥራል። ሕይ ወትን በጥልቀት እንድናውቅ፣ የመጨረሻውን ዕጣ ፋንታችንን እንድ ናውቅ ያደርገናል።

ዕውቀት መጽሐፍትን በማንበብ፣ ትምህርት ቤት በመሄድ ይገ ኛል፤ ጥበብ ግን በሕይወት ልምምድ ውስጥ ብቻ የሚገኝ ነው። በመከራ ውስጥ በማለፍ የምናገኘው መረዳት ግን ምንጊዜም የማይረሳ ነው። በመከራና በስቃይ ውስጥ ስናልፍ ኃይልን የምናገኘው፣ ከውስጣዊው ሕይወታችን ነው። በመከራና በፈተና ውስጥ ስናልፍ ኃይል የሚሆንን፣ ብዙዎቻችን መኖሩን የማናውቀው የሚያግዘን ልዩ ኃይል አለልን። በመከራና በስቃይ ውስጥ ያለፉትን በተከታታይ ታሪካቸውን ስምተን በትዕግሥታቸውና በቆራጥነታቸው የተደነቅንባቸውን ሰማዕታት ሆነው ያለፉትን የእምነት አርበኞችን፣ "ይህን ሁሉ መከራና ስቃይ እንዴት

ታግሳችሁ ማለፍ ቻላችሁ?" ብለን ብንጠይቃቸው፣ ኃይሉን ከየት እንዳ ገኙት ስለሚያውቁ፣ "ብዙዎች ስላልደረሱበት መኖሩን የማያውቁት የተሰወረ ኃይል አለ። ያ ኃይል በመከራችንና በስቃያችን ወቅት ጉልበ ትና ብርታትን ይሆነናል" ማለታቸው አይቀርም።

ከክርስቶስ የምናገኘው ኃይል ሊያቆመን የሚችለው፣ ኃያል የሆ ነው ጌታ ሙሉ በሙሉ በሕይወታችን ውስጥ ሲኖር ነው። በመከራችን ውስጥ ጸንተን ስንቆም፣ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እያደግን መሆናችን ይሰማናል። ከዚህ በፊት ያልተረዳነውን አዲስ መረዳት እናገኛለን። እንደ ቀድሞው ጥልቀት በሌለው መንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ እየተፍገመገምን በመውደቅና በመነሳት ሕይወት ውስጥ አንኖርም። ዛፍን፣ ብርቱ "ዛፍ" የሚያደርገው፣ በተለያየ የዓየር ጠባይ ውስጥ ካለፈ በኋላ ነው። ልክ እንደ ዚሁ ሰውም ብርቱ የሚሆነው በተለያየ አስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ ካለፈ በኋላ ነው። በመከራ ውስጥ የእግዚአብሔርን ጸጋ ተለማምዶ ማለፍ የክር ስቶስ ገጸ ባሕሪ እንዲቀረጽብን ያደርጋል። ሐዋርያው ጴጥሮስ ስለዚህ እውነት ሲመሰክር፣

❖ "በክርስቶስ ወደ ዘላለም ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ አምላክ፣ ለጥቂት ጊዜ መከራ ከተቀበላችሁ በኋላ እርሱ ራሱ መልሶ ያበረ ታችኋል፤ አጽንቶም ያቆማችኋል" ይላል (1 ጴጥ. 51)።

ሐዋርያው ጳውሎስ፣ ለመንፈሳዊ ልጁ ለጢሞቴዎስ የክርስትና እምነት ቀላል እንደሆነ፣ ትግል እንደሌለበት አድርጎ አላስተማረውም። በእኔ የደረሰውን ብነግረው ፈርቶ ይሸሻል ብሎ በማሰብ፣ የክርስትና ሕይወትን ቀለል አድርጎ አላስተማረውም። አስቀድሞ በማወቅ እንዲጠነቀቅ ብቻ ሳይሆን፣ በዚህ ዓይነት ሕይወት ውስጥ እንዲኖርበትም ጭምር ነው። እርሱ ባለፈበት መንገድ እንደሚያልፍ፣ እርሱ የቀመሰውን የመከራ ጽዋ እንደሚቀምስ በማሳሰብ በሕይወቱ የደረሰበት መከራና ስደት አንድም ሳያስቀር ዘርዝሮ ገለጸለት።

❖ "አንተ ግን አካሄዴን፣ ዓላማዬን፣ እምነቴን፣ ትዕግሥቴን፣ ፍቅ ሬንና ጽናቴን ሁሉ ታውቃለህ። ስደቴን መከራዬን በአንጾኪያና

በኢቆንዮን፣ በልስጥራንም የደረሰብኝን ሁሉ፣ የታገሥሁትንም ስደት ታውቃለህ፤ ጌታ ግን ከእነዚህ ሁሉ አዳነኝ። በእርግጥም በክርስቶስ ኢየሱስ በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት መኖር የሚ ወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ"(2 ጢሞ. 3፥10-12) አለው።

ጳውሎስ "በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት መኖር የሚወዱ ሁሉ ይሰ ደዳሉ" ሲል፣ ከእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት ውጪ የሚኖሩ፣ ወንጌልን የሚሸቃቅጡ፣ ጥቅሙን እንጂ ዋጋ መክፈል የማይፈልጉ፣ ከመታዘዝና ከቅድስና ሕይወት ውጪ የሚኖሩ፣ መከራና ስደት አይደርስባቸውም ማለት ነው። በመታዘዝ ሕይወት ውስጥ ሁልጊዜ መከራና ስደት አለ። የክርስትና ሕይወት፣ *"የእኔ ጌታ እያንቀባረረ ያኖረኛል"*የሚባልበት እም ነት አይደለም። እንዲህ ቢሆን ኖሮ፣ ብዙዎቻችን በትግል እንጂ ተንቀ ባረን ስላልኖርን ክርስቲያን መሆናችን ያጠራጥረን ነበር። ወይም እግዚ አብሔርን *"እንዳንዶቹን ታንቀባርራለህ! ሌሎቻችንን ግን በመከራ ውስጥ ታሳልፈናለህ። በዚህ ዓይነት ታዳላለህ"* እንለው ነበር። ወደ መንግሥቱ ሲጠራንም፣ *"ኑና ሙቅልኝ! መስቀሉን ተሸክማችሁ ተከተሉኝ"* እንጂ፣ *"ኑ! እንቀባርሬ አኖራችኋለሁ፤ የአበባ ምንጣፍ አንጥፍላችኋለሁ፤ ምንም የማይጎድላችሁ ባለጸጋዎች አደርጋችኋለሁ"*አላለንም። እስካሁን በሕይወ ታችን እንዳየነው፣ መጀመሪያ ስንመጣ ከተነገረን ውጪ ሆኖ አላገኘ ነውም።

5. በመታዘዛቸው በመስቀል ሕይወት ውስጥ ያለፉ

እግዚአብሔር በዓለም ዙሪያ ቆራጥ የሆኑ፣ ራሳቸውን መስዋዕት አድርገው የሰጡ የእምነት አርበኞች አሉት። ከብዙዎቹ መካከል አንደ ኛው የሮማንያ ተወላጅ የሆነው ጆሴፍ ትሰን የተባለው የጌታ አገልጋይ ነው። ጆሴፍ ትሰን በሮማንያ አገር የአንድ ትልቅ ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ነበር። ለቀደመው የኮሚኒስት መንግሥት በጣም አደገኛና አስቸጋሪ ሰው ሆኖ ይታይ ነበር። በዚህ ምክንያት የሚወስደውን እርምጃ፣ የሚያደ ርጋቸውን እንቅስቃሴዎች ሁሉ በጥንቃቄ ይከታተሉ ነበር። የሮማንያ

ተወላጆችም ሆኑ የዓለም ሕዝብ እንዲያውቀው፣ በ1973 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) የሮማንያ መንግሥት ባለሥልጣናት ሕገ መንግሥታቸው ከሚፈቅደው ውጪ የሃይማኖት ነጻነትን ከሕዝቡ በኃይል እየገፈፉ እንደሆነ አንድ በአንድ በመዘርዘር በሰፊው በጽሁፍ አሳትሞ አውጥቶ ነበር። ይህን በማድረጉ የእዚህ ክርስቲያን አገልጋይ ጀብደኝነት የመንግሥቱን ባለሥልጣናትን በኃይል አስቆጥቶ ነበር። ለረጅም ጊዜ በማስፈራራትና በማሳደድ፣ ወሀኒ ቤት ከተው በማስጨነቅ መንፈሱን ለመስበር ቆርጠው ተነሱ።

ይህን የስደት እንቅስቃሴያቸውን በ1974 ዓ.ም (እ.ኤ.አ) ሲጀምሩ፣ ስድስት የመንግሥቱ ባለሥልጣናት ጆሴፍ ትሰን *"የአገሪቱን ደህንነት አደጋ ላይ የሚጥል ፕሮፓጋንዳ አሰራጭቷል"*በማለት ክስ አቀረቡበት። የበቀል እርምጃቸውን ከመውሰዳቸው በፊት፣ *"በጽሁፍ ያወጣሁት ዝርዝር መግለጫ ስህተት ነው"* ብሎ እንዲያስተባብል ጠየቁት። የተጠየ ቀውን ለመፈጸም ፈቃደኛ አለመሆኑን ሲያውቁ፣ መንፈሱን ሰብረው ጸጥ ለማሰኘት፣ ልዩ ልዩ ክፉ እርምጃዎችን በእርሱ ላይ ለመውሰድ ቆርጠው ተነሱ። በዚህ ሁኔታ ውስጥ የደረሰበትን ሲገልጽ፣ *"ለስድስት ወር ያህል አስረው፣ በሳምንት አምስት ቀን፣ አንዳንድ ጊዜ በቀን አስር ሰዓት ሙሉ በተለያየ መንገድ እየመረመሩ ያስጨንቁኝ ነበር። መርማሪው የራሱ የሆነ የምርመራ ዘዴ ወይም መሣሪያ ነበረው። ይኸውም፣ መጥፎ ቋንቋ መጠ ቀም፣ ማስፈራራት፣ በተንኮል የተሞላ እርምጃ በእኔ ላይ መውሰድ፣ የሀ ሰት ክስ በማቅረብ፣ እንዲሁም ከአግባብ ውጪ የሆነ ኃይልን በመጠቀም ነበር። ሁልጊዜ ለምርመራ ከፊታቸው በምቀርብበት ወቅት፣ እነዚህ እነርሱ የሚጠቀሙባቸው መንገዶች ሁሉ የሰይጣን መሣሪያዎች ስለ ሆኑ፣ እኔ በበኩሌ በጠላቴ በሰይጣን መሣሪያ መጠቀም እንደሌለብኝ፣ እነርሱ ከሚጠቀሙባቸው መሣሪያዎች ይልቅ፣ በጌታዬ መሣሪያ ይኸ ውም፣ በእግዚአብሔር መታመን፣ በፍቅር፣ በደስታና በእውነት መሞ ላት፣ እንዲሁም ራሴን መስዋዕት አድርጌ ማቅረብ እንዳለብኝ ተረድቼ ነበር።*

አንድ ቀን ጆሴፍ ትሶን እየደበደቡ ሲመረምሩት፣ በአካባቢው ያለው ሕዝብ ሁሉ እንዲሰማ ብሎ በኃይል ይጮኽ ነበር። ይህን ያደረገበት ምክንያት መብቱ እንዴት እንደተገፈፈና እንዲሁም ምን ዓይነት በደል እንደተፈጸመበት ሌሎች ሰምተው ምስክሮች እንዲሆኑ በማሰብ ነበር። በሚቀጥለው ጊዜ መርማሪው ፊት ሲቀርብ፣ እንደዚያ በኃይል በመጮኹ መርማሪውን ይቅርታ ጠየቀው። ለምን ይቅርታ እንደጠየቀው ግራ ተጋብቶ ለነበረው መርማሪ ምክንያቱን ሲያስረዳው፣ የተደበደበው ክርስቶስ ወደ መስቀል ሞት በሄደበት በመጨረሻው ሳምንት፣ "ቅዱስ ሳምንት" ተብሎ በሚጠራው ሳምንት ውስጥ ነበር። ይቅርታ ለምን መጠየቅ እንዳስፈለገው ሲገልጽ፣

- ❖ *"አዳኝ የሆነው ጌታ ኢየሱስ በተሰቃየበት ቅዱስ ሳምንት፣ መከራ ከመቀበል የበለጠ ለክርስቲያን ሌላ መልካም ዕድል የለም። በዚያን ጊዜ ስትደበድበኝ ትልቅ ክብር እየሰጠኸኝ ነበር። ይህን በማድረግህ ስለ ጮኽኩብህ በጣም አዝናለሁ። ነገር ግን ይህን የመሰለ ትልቅ ዕድል ስለ ሰጠኸኝ ላመሰግንህ ይገባ ነበር። ከማክሰኞ ቀን ጀምሮ ለአንተና ለቤተሰብህ በጣም አጥብቄ እየጸለይኩልህ ነበር" አለው።*

ከዚህ የከፋ መከራና ሞት ይደርስብሃል ብለው ሲያስፈራሩት፣ ለጠላቶቹ የሚሰጠውን መልስ አዘጋጅቶ ስለ ነበር እንዲህ አላቸው።

- ❖ *"የእናንተ ትልቁ መሣሪያችሁ መግደል ነው። የእኔ ደግሞ ትልቁ መሳሪያዬ ሌላ ነገር ሳይሆን መሞት ነው። ይሄ ሁኔታ የሚሠራው በዚህ ዓይነት ነው። በቴፕ የተቀዳው ስብከቴ በመላው አገሪቷ ውስጥ እንደተበተነ ታውቃላችሁ። ብትገድሉኝ፣ እነዚህ ተዘጋጅተው የተበተኑት መልዕክቶቼ ከደሜ ጋር ተቀላቅለው በየስፍራው የበለጠ ይረጫሉ። በስብከቴ ምክንያት እንደገደላችሁኝ ዓለም ሁሉ ያውቃል። እንድታውቁልኝ የምፈልገው ነገር ቢኖር፣ መልዕክቴ (ስብከቴ) በሕይወት እያለሁ ከሰበኩት ስብከት 10 ጊዜ የሚበልጥ ኃይለኛ ጩኸት የሚ*

ያሰማ መሆኑ ነው። ብትገድለኝ ከፍተኛ ድል በማግኘቴ እጅግ በጣም ደስ ይለኛል" አለው።

በ1981 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) ጆሴፍ ትሶን ከአገሩ ተሰዶ በባዕድ አገር በመኖር መልዕክት እያዘጋጀ ወደ አገሩ ወደ ሮማንያ በመላክ ጌታውን ያገለግል ነበር። አሁን ያለበትን ሁኔታ ባላውቅም እርግጠኛ ነኝ፣ የኮሚኒስት አገዛዝ (አስተዳደር) ከወደቀ በኋላ ወደ አገሩ ተመልሶ በነጻነት ወንጌልን እንደሚሰብክ።

የእኔና የእናንተ የክርስትና ሕይወት ዕድገት የሚለካው አንዳንዶች እንደሚያስቡት ተመችቶን በምንኖረው ኑሮ፣ ባለን ሀብትና ብልጽግና ሳይሆን፣ በምንኖረው የመስቀል ሕይወት ነው። የተሰቀለ ሕይወት ሳንኖር፣ ትንሳኤ ያለው ሕይወት መኖር አንችልም። ይህን ዓይነቱን አባባል የማይኖሩ ሰዎች ይህን አባባል መቀበል ከባድ እንደሚሆንባቸው የታወቀ ነው። የተሰቀለ ሕይወት የኖረው ሐዋርያው ጳውሎስ፣

- ✝ *"ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ፤ ከእንግዲህ እኔ አልኖርም፤ ነገር ግን ክርስቶስ በውስጤ ይኖራል። አሁንም በሥጋ የምኖረው ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን አሳልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለኝ እምነት ነው"* ይላል (ገላት. 2፡20)።

በሥቃዩ ተካፋይ መሆን፣ በሞቱ እርሱን መምሰል የምንችለው፣ የተሰቀለ ሕይወት ሲኖረን ብቻ ነው። ያልተሰቀለ ሕይወት ያላቸው ሰዎች ከክርስቶስ ጋር መከራ መቀበል አይችሉም። ታሪካቸውን በተከታታይ የሰማናቸው ሰማዕታት ሁሉ፣ በሰው አዕምሮ ይቻላል ተብሎ የማይገመተውን ሁሉ ታግሰው ማለፍ የቻሉት፣ የተሰቀለ ሕይወት ያላቸው በመሆናቸው ብቻ ነው። የተሰቀለ ሕይወት ካለን፣ እንዴ ሞትናልና *"ስደት ይደርስብኝ ይሆን? ወህኒ ቤት እጣል ይሆን? በሰይፍ እታረድ ይሆን?"* ብለን አንፈራም፤ ስጋትም አይኖርብንም። የተሰቀለ ሕይወት ከሌለን ግን፣ እውነቱን ልንገራችሁ፣ ምንም ዓይነት መከራና ስደት ስለማይደርስብን ልንፈራ አይገባም። ለዚህ ነው አንዳንዶች የክርስትና ሕይወት ቀላል ነው የሚሉት።

ሐዋርያው ጳውሎስ "ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ" ሲል፣ ክርስቶስ በተሰቀለበት ጊዜ ጳውሎስ በዚያ አካባቢ ስላልነበረ፣ በመስቀል ላይ ከክር ስቶስ ጋር እንዳልተንጠለጠለ እናውቃለን። ታዲያ ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ' ሲል ምን ማለቱ ነው?" ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ስቅ ላት ማለት ሞት ነው። ስቅላት ሞት ከሆነ፣ ለኃጢአት፣ ለአሮጌው እኛነ ታችን፣ ለሥጋዊው ፍትወታችን፣ እንዲሁም ለአሮጌው ምኞታችን ሞተ ናል ማለት ነው። ከሆነ፣ በነዚህ ነገሮች ላይ ክርስቶስን መስለናል ማለት ነው። ለእነዚህ ነገሮች ከሞትን በእኛ ሕይወት ውስጥ ኃይል አይኖራ ቸውም ማለት ነው። ሞተ የምንለው ሰው፣ የሚሞተው የተወሰነው የሰው ነት ክፋሉ ብቻ ሳይሆን፣ ጠቅላላ የሰውነቱ ክፍሎች በሙሉ ነው። እግራ ችን የተሰቀለ ከሆነ፣ እግራችን እግዚአብሔርን ወደማያከብር ሥፍራ ይዞን አይሄድም። ከክርስቶስ ጋር ከተሰቀልን፣ ወንጌልን ለዓለም ሁሉ ለማድረስ እግሮቻችን የክርስቶስን ፈለግ ተከትለው ይሄዳሉ። እንዲ ተሰ ቅለን ሞተናልና ይህንንም ስናደርግ መከራና ስደት ይደርስብናል ብለን አንፈራም። ከክርስቶስ ጋር ከተሰቀልን፣ እጆቻችንም ከክርስቶስ እጆች ጋር ተሰቅለዋልና እጆቻችን መከራ ለመቀበል እንጂ፣ ክፉ ነገር ለማድ ረግ የተዘረጉ አይደሉም።

አንድ የጥንት ወታደር ቤተ ክርስቲያን ሄዶ ጌታን እንደ ግል አዳኙ አድርጎ ከተቀበለ በኋላ የውሃ ጥምቀት ለመውሰድ ወሰነ። ሊያጠምቀው የተዘጋጀውን መጋቢ እንዲህ አለው። "ከአንዱ እጄ በስተቀር የተቀረውን ሰውነቴን በሙሉ ውሃ ውስጥ ልታጠልቅ ትችላለህ" አለው። መጋቢው ግን "የውሃ ጥምቀት መውሰድ ከፈለግህ፣ ከክርስቶስ ጋር የተቀበርክ መሆን ስለሚያስፈልግህ፣ መላው ሰውነትህ፣ እጅህም ጭምር ውሃ ውስጥ መጥለቅ ወይም መቀበር አለበት" አለው። ያም ጠረኛ፣ "የለም አይሆ ንም! ይሄኛው እጄ ጠላቶቼን የምዋጋበት ስለሆነ፣ ለክርስቶስ መስጠት አልፈልግም" አለ።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ልክ እንደዚህ ወታደር ናቸው። መላ ሕይወ ታቸውን ለጌታ በመስጠት ፈንታ የተወሰነውን ክፍል ብቻ ለመስጠት ይፈልጋሉ። ከክርስቶስ ጋር ከተሰቀልን ግን መላው ሰውነታችን ለእርሱ

የተሰጠ ወይም የሞተ መሆን አለበት። በ1ኛው የዓለም ጦርነት ጊዜ ወደ አሜሪካ የመጣ አንድ ስዊድናዊ በውትድርና ለማገልገል ፈቃደኛ ሆኖ ቀረበ። "አንተ የአሜሪካ ተወላጅ ወይም ዜግነት ስሌለህ፣ ከወታደርነት ግዳጅ ነጻ ነህ! መሄድ ትችላለህ" ተባለ። ያ ሰው ግን "አይሆንም! አሜሪካ የመጣሁት በከፊል ሳይሆን፣ ሙሉ በሙሉ አሜሪካ ለመኖር ስለሆነ፣ አሜ ሪካ የምትፈልገኝ ከሆነ፣ ግዳጄን ለመፈጸም ዝግጁ ነኝ" አለ። ዛሬም እኔና እናንተ በክርስቶስ ውስጥ ከሆንን፣ ለክርስቲያናዊ ግዳጅ ራሳችንን ሙሉ በሙሉ የሰጠን መሆን አለብን። ከክርስቶስ ጋር መሞት፣ ከክርስቶስ ጋር መሰቀል አለብን።

በዓለም ዙሪያ ቁራጥ የሆኑ፣ ራሳቸውን መስዋዕት አድርገው ከሰጡ የእምነት አርበኞች መካከል ሌላው ጊሮላሞ ሳቮናሮላ የተባለ ሰው ነው። ይህ የእምነት አርበኛ፣ የክርስትናን እምነትን በሚጠሉ በውጪ ጠላቶቹ ሳይሆን፣ በራሱ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ተሰቃይቶ የሞተ ነው። እነዚህ የጊሮላሞ ሳቮናሮላ አሳዳጆች፣ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር በነበረበት ዘመን "ግብዞች፣ የእፉኝትና የእባብ ልጆች" ብሎ ይጠራቸው የነበሩትን ፈሪሳው ያንን የሚመስሉ መሪዎች ናቸው። ሳቮናሮላ በ15ኛው ክፍለ ዘመን የነበረ ጣሊያናዊ የተሀድሶ መሪ ሲሆን፣ የህክምና ትምህርቱን ጥሎ ጌታን ለማገ ልገል የወጣ ሰው ነበር። በጣም ኃይለኛና የሚደነቅ የመስበክ ስጦታ የነበረው ታዋቂ አስተማሪ ነበር። በጣም ተወዳጅ ሰው ስለ ነበረ፣ የፍሎ ረንስ የፖለቲካ መሪ እስከ መሆን የደረሰበት ጊዜ ነበር። በሥልጣን ላይ በነበረበት ዘመን ድሆች የሚረዱበት የበጎ አድራጎት ድርጅት ያቋቋመ፣ በከተማው ውስጥ የነበረውን የሞራል ውድቀት ለመለወጥ የታገለ፣ ከቆራ ጥነቱና ከደፋርነት የተነሳ፣ ጳጳሱን "ሀሰተኛ ነብይ ነው" ብሎ የተናገረ ሰው ነበር። ይሁን እንጂ፣ የአገልግሎቱ ዘመን በአጭሩ ተቀጨ። ከወዳ ጆቹ ይልቅ ጠላቶቹ ኃይለኞች ሆነው ተገኙ።

ሳቮናሮላ የመጨረሻውን መልዕክት ለረጅም ዘመን ብዙዎችን ባስተማረበት በቅዱስ ማርቆስ ካቴድራል ውስጥ አደረገ። ስብከቱን እንደ ጨረሰ፣ ስለ እውነት ሲል ለመሞት ዝግጁ መሆኑን ገልጾ ሕይወቱን ለጌታ በአደራ አሳልፎ ሰጠ። ወዲያው ወታደሮች ለፍርድ ሊያቀርቡት

ይዘውት ሄዱ። ለብዙ ዘመን ያገለገላቸው ተከታዮቹ ከደውት ሸሹ። ከቤተ ክርስቲያን አውጥተው ሲወስዱት፣ ከዚህ በፊት ያደንቁት የነበሩት ሁሉ ድንጋይ እየወረወሩ ራስ ራሱን ይቀጠቅጡት ነበር። ጭካኔ በሞላበት ሁኔታ በእርግጫ ይረግጡት ነበር። እርሱን ቶሎ መግደል በቂ ቅጣት አይሆንም ብለው ስላሰቡ ነፍሱ ከሥጋው እስከ ተለየችበት ጊዜ ድረስ መከራውንና ስቃዩን ለማብዛት በልዩ ልዩ መንገድ ያሰቃዩት ነበር። በጳጳሱ ሙሉ ፈቃድና ትዕዛዝ መሠረት፣ ከሳሾቹ በገመድ አሥረው ረጅም ከሆነው ጣራው ላይ ካንጠለጠሉት በኋላ፣ ሲሚንቶ ወለል ላይ ወደታች ይጥሉት ነበር። በዚህ ዓይነት አንድ ወር ሙሉ ካሰቃዩት በኋላ እውነትነት የሌለው ክስ መስርተው የሞት ፍርድ ፈረዱበት። የመጨረሻ ንግግሩ፣

"ጌታ ሆይ! በደል የሌለብህ ፍጹም አምላክ ሆነህ ስለ እኔ ኃጢአት ስትል ከሞትህ፣ እኔስ ይህን የማይረባ አካል (ሰውነት) ከፍቅር የተነሳ ልሰጥህ አይገባምን?" የሚል ነበር።

ስለ እምነታቸው ከፍተኛ ዋጋ የከፈሉ፣ ታላላቅ መንፈሳዊ መሪዎች ብቻ ሳይሆኑ፣ እንደ እኔና እንደ እናንተ ተራ የሆኑ አማኞችም ጭምር ናቸው። ገና ኖረን ስላልጨረስን በመንገዳችን ምን እንደሚያጋጥመን አናውቅም። ዛሬ እንደ ጥንቶቹ ከነነፍሳችን በእሳት ባንቃጠልም፣ በመጋዝ ባንሰነጠቅም፣ ወህኒ ቤት ውስጥ ባንበሰብስም፣ ሁላችንም የራሳችን የሆነ መስቀል አለን። ያለመስቀል የክርስትና ሕይወት መኖር ስለማን ችል፣ ትንሽም ሆነ ትልቅ፣ እንደ አቅማችን የሚሰጠንን መስቀል ተሸክመን፣ ከእኛ በፊት ቀድሞ መስቀሉን የተሸከመውን ጌታ ተከትለን እስከ መጨረሻው እንድንዘልቅ እግዚአብሔር ለሁላችንም ጸጋውንና ጽናቱን ይስጠን።

7

ኃይል አለ በመስቀሉ

"..ውጫዊ ሰውነታችን እየጠፋ ቢሄድም እንኳ ውስጣዊው ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል፤ ምክንያቱም ቀላልና ጊዜያዊ የሆነው መከራችን ወደር የማይገኝለት ዘላለማዊ ክብር ያስገኝልናል"

(2 ቆሮ. 4፥16-17)

"አንዳንዶቹ መዘበቻ ሆኑ፤ ተገረፉ። ሌሎቹ ደግሞ ታስረው ወደ ወህኒ ተጣሉ፤ በድንጋይ ተወገሩ፤ በመጋዝ ተሰነጠቁ፤ በሰይፍ ተወግተው ሞቱ፤ እየተንሳቀሉ፣ እየተሰደዱና እየተንገላቱ የበግና የፍየል ቆዳ ለብሰው ዞሩ፤ ዓለም ለእነርሱ አልተገባቻቸውምና። በየበረሓውና በየተራራው፣ በየዋሻውና በየጉድጓዱ ተንከራተቱ"

(ዕብ. 11፥36-38)

ጳውሎስ *"ክርስቶስ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ሞተ የሚለው ቃል ለሚጠፉት ሰዎች እንደ ሞኝነት ይቆጠራል፤ ለምንድን ለእኛ ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነው" ይላል (1 ቆሮ. 1፥18)* ሲል ምን ማለቱ ነው? ከመስቀል ውጪ ለሚኖሩት ወይም ለማያምኑት የክርስቶስ መስቀል ሞኝነት መስሎ ይታያል፤ የመስቀል ሕይወት ተሳታፊ ለሆኑት ግን ኃይል እንደሆነ የታወቀ ነው። የመጀመሪያው መስቀል ተሸካሚ፣ ወይም ፈቅዶ ራሱን ለሞት አሳልፎ የሰጠ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በመስቀል ላይ መራራ የሆነውን የሞት

ጽዋ የጠጣውም ኃጢአት ተገኝቶበት ሳይሆን፣ ሰውን ከዘላለም ሞት ለማዳን ነው። በዚህ ዓይነት ራሱን በሞት አሳልፎ ለሰጠው አምላክ ራስን መስጠት ያስቸግረን ይሆን? እነዚህ ከላይ ታሪካቸውን የሰማናቸው ሰማዕታትን ስናስብ፣ *"ይሄን ሁሉ ታላቅ መከራ እንዴት ማለፍ ቻሉ? በእነርሱ ላይ የደረሰው መከራ በእኛ ላይ ቢደርስ፣ ከአቅማችን በላይ ሆኖ እንከደው ይሆን?"* ብለን መጠየቃችን አይቀርም። የራሳችንን አቅም ስንመዝን፣ በመከራ ውስጥ ለማለፍ እንደማንችል እናውቃለን። ይሁን እንጂ፣ መዘንጋት የሌለብን ነገር ቢኖር፣ የመስቀሉ ኃይል ለአምላካችን ታማኞች ሆነን እንድንቆም ኃይልን የሚሰጠን መሆኑ ነው። በመከራ ውስጥ ስናልፍ የጌታ መገኘት ስላለ፣ ታግሰን የምንቆምበትን ጸጋ ያበዛልናል።

የመስቀሉ ፍቅር የገባቸው የጥንት የእምነት አርበኞች ለሞተላቸው አምላክ በእሳት ተቃጥለዋል፤ በዘይት ተቀቅለዋል፤ በአውሬዎች ተበልተዋል፤ በመጋዝ ተሰንጥቀዋል። በሰይፍ ተወግተዋል። ያንን መራር የሞት ጽዋ ለመጠጣት ጉልበት ያገኙት የመስቀሉ ትርጉም በትክክል ስለገባቸው እንደሆነ ከዚህ በፊት ገልጸናል። እኛም የእነርሱን ዓይነት የመከራ ጽዋ አንጠጣ እንጂ፣ የራሳችን የሆነ መጠጣት ያለብን የመከራ ጽዋ አለን። እኔና እናንተ ትልቅ መሸነፍ በሕይወታችን ሊደርስብን የሚችለው፣ የክርስትና ሕይወት መስቀል፣ መከራ የሌበት ሕይወት መስሎን ራሳችንን እንደሚገባው ሳናዘጋጅ የቀረን እንደሆን ነው። ዛሬ ወንጌል ለእኔና ለእናንተ ሊደርሰን የቻለው ብዙዎች በታማኝነት ዋጋ የከፈሉበት ሲሆን፣ እኛም የብዙዎች ደም የፈሰሰበትን፣ ብዙ ዋጋ የተከፈለበትን ወንጌል ተቀብለን፣ በተራችን ዋጋ ከፍለን ወንጌሉ ላልደረሳቸው እንድናስተላልፍ ተጠርተናል።

1. የመስቀሉ ኃይል ታማኞች እንድንሆን ጽናትን ይሰጠናል

የመስቀሉ ኃይል ራሳችንን ለጌታ እንድናስረክብ ያስችለናል። ራሱን በሞት ለሰጠ አምላክ፣ ራስን መስጠት አያስቸግርም። ፍቅር የማያሸንፈው ኃይል የለም። ክርስቶስ በፍቅሩ እንጂ፣ በጉልበት ማንንም

አላሸነፈም። የመስቀሉ ፍቅር ያለንን ሁሉ እንድንሰጥ፣ ዋጋ የሚያስከፍልም ቢሆን ለመክፈል፣ ኃይልና ጉልበትን ይሰጠናል። ክርስቶስን ከመስቀሉ እንዲወርድ የሚያደርጉ ብዙ ግፊቶች ደርሰውበታል። ይሁን እንጂ፣ ካለው ፍቅር የተነሳ የመጨረሻውን የሞት ጽዋ ከመጠጣት ወደ ኋላ አላለም። የመስቀሉ ፍቅር የገባቸው አማኞች ለሞተላቸው አምላክ በእሳት ተቃጥለዋል፣ በዘይት ተቀቅለዋል፤ በአውሬዎች ተበጣጥሰዋል፤ በመጋዝ ተሰንጥቀዋል። እኛስ በትንሽ ነገር አኩርፈን፣ ተቀይመን እጃችንን ቆልፈን እንቀመጥ ይሆን? ያንን መራራ የሞት ጽዋ ለመጠጣት ኃይል የሰጣቸው ሌላ ነገር ሳይሆን፣ በመስቀሉ ላይ ያረፈው ጌታ ስለ እነርሱ ሲል እንደሆነ በትክክል ስለገባቸው ነው። ጥንት ስለ ወንጌል ከፍተኛ ዋጋ ከከፈሉ፣ በልዩ ልዩ ስደት ውስጥ ካለፉት አማኞች መካከል የስኮትላንድ ክርስቲያኖች ይገኙበታል። የሁሉንም ታሪክ በሰፊው ለማቅረብ ጊዜና ቦታ ስለማይበቃን፣ ለትምህርታችን እንዲሆን፣ በመንፈሳዊ ሕይወት ልምምዳቸው ጎልተው ከሚታዩት መካከል የአንድ የሦቱን ሰማዕታት ታሪክ ይዘንላችሁ ቀርበናል።

በተሃድሶ ዘመን ማርቲን ሉተር፣ ከሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ጋር በእምነት ባለመስማማቱ ምክንያት በተፈጠረው ግጭት፣ እንዲሁም በወቅቱ የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያንን እምነት በመቃወም ያስተምር የነበረው ትምህርት፣ ጠቅላላ አውሮፓን በኃይል የነካ ታላቅ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ነበር። ያ ዘመን ለቤተክርስቲያን የተሀድሶ ዘመን ነበር። ማርቲን ሉተር ጽድቅ በእምነት እንጂ በሥራ አለመሆኑን መጽሐፍ ቅዱስን እየጠቀሰ ያስተማረው ትምህርት የብዙዎችን ልብ የማረከ፣ እንዲሁም እውነተኛውን የእግዚአብሔርን ቃል እንዲመረምሩ ያደረገ ነው። ያ ብቻ ሳይሆን፣ ትምህርቱ የሃይማኖት መሪዎችን በጣም ያስቆጣ በመሆኑ፣ ብዙዎች በመከራ፣ በስደት፣ በሞት ሸለቆ ውስጥ ያለፉበት ዘመን ነው። በዚያን ወቅት እውነተኛውን የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል ለማወቅ ከፍተኛ ጉጉትና ጥማት ከነበራቸው ሰዎች መካከል አንደኛው የስኮትላንዱ ተወላጅ *ፓትሪክ ሃሚልተን* የተባለው ሰው ነው። ፓትሪክ ሃሚልተንና ሦስቱ ጓደኞቹ የእግዚአብሔርን ቃል በጥልቀት ለመመርመር

በማሰብ ጀርመን በሚገኘው ማርበርግ ዩኒቨርሲቲ ገቡ። ይሄ አውሮፓ ውስጥ የመጀመሪያው የፕሮቴስታንት ዩኒቨርሲቲ ነው። ፓትሪክ ሃሚልተንና ጓደኞቹ በዚያ ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ተማሪዎች በነበሩበት ወቅት ነው ከማርቲን ሉተር ጋር በቅርብ የተዋወቁት። እነዚህ የስኮትላንድ ወጣቶች በማርቲን ሉተር አስተምሮትና በሚጽፋቸው ጽሁፎች ተስበው ነው የሮማ ካቶሊክን እምነት ትተው ወደ ፕሮቴስታንት እምነት የመጡት።

ፓትሪክ ሃሚልተን፣ ከማርቲን ሉተር ስለ ክርስትና እምነትና እንዲሁም ስለ ቅድስና ሕይወት እውነተኛ የሆነ ትምህርትና እውነተኛ የሆነ መረዳት ካገኘ በኋላ፣ የራሱን ሕዝብ፣ ይኸውም እስኮትላንድን በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል መሠረት፣ በትክክለኛው መንገድ እግዚአብሔር አብንና ወልድን እንዲያውቁ ለማስተማር ሦስቱን ጓደኞቹን ይዞ በአስቸኳይ ወደ ትውልድ አገሩ፣ ወደ ስኮትላንድ ተመለሰ። ነገር ግን ልክ ስኮትላንድ እንደ ገባ የቅዱስ እንድሪያስ ቤተ ክርስቲያን ሊቀ ካህን፣ ጄምስ ቢተን፣ ፓትሪክ ሃሚልተን ስለሚያስተምረው ልዩ ትምህርት ሰምተው በአስቸኳይ እርሳቸው ዘንድ እንዲቀርብ ትዕዛዝ ሰጡ። ፓትሪክ ሃሚልተንም ጳጳሳቱ ስለሚያስተምሩት ትምህርት የተቃውሞውን ቃል እንዲያቀርብ ዕድል የሚሰጡት መስሎት ምንም ሳያመነታ ደስ ብሎት ቀረበ። ይሁን እንጂ፣ እንደ ጠበቀው ዓይነት አልሆነለትም። አጭር የሆነ ምርመራ ካደረጉለት በኋላ፣ ሊቀ ካህኑ ጄምስ ቢተን የመጨረሻውን ውሳኔ እስኪሰጡት ድረስ ወህኒ ቤት እንዲቆይ ትዕዛዝ ሰጡ። በትዕዛዛቸው መሠረት በጣም ቆሻሻ ከሆነ ሥፍራ ሌሊቱን እንዲያሳልፍ ካደረጉ በኋላ፣ ጊዜ ሳይፈጁ በማግስቱ ጥዋት ተጨማሪ ምርመራ እንዲደረግለት በጳጳሳቱ ፊት አቀረቡት።

የተከሰሰባቸውን ምክንያቶች በዝርዝር ጽፈው አነበቡለት። የሞት ፍርድ እንዲፈረድበት ምክንያት ከሆኑት፣ ወንጀል ብለው ያቀረቧቸው፥ *"በካቶሊክ እምነት ተቀባይነት ያለውን የምናናን ሕይወት ይቃወማል… …የሞቱት ሰዎች ወደ መንግሥተ ሰማይ ወይም ወደ ሲኦል ከመግባታቸው በፊት የሚቆዩበት ጊዜያዊ ማረፊያ መኖሩን፣ …እንዲያማልዱ ለቅዱሳን መጸለይን፣ …ለሞቱት ሰዎች መጸለይን፣ የካቶሊክ ሃይማኖት*

የተቀበለውን ቁርባንና እንዲሁም የጳጳሳትን ፍጹምነት አያምንም፤ እንዲሁም ከላይ የተዘረዘሩትን ነገሮች በመቃወም በአደባባይ አስተምሯል" የሚል ነበር። የክሱ ምክንያት ከተነበበለት በኋላ፣ በመቃወም ፊንታ የቀረበበት ክስ ሁሉ ትክክል ነው ብሎ ተስማማ። በዚህ ምክንያት ከነነፍሱ በአደባባይ በእሳት ተቃጥሎ እንዲሞት ወዲያው ተፈረደበት። ጠባብ የሆነ አስተያየት የነበራቸው ሊቀ ካህን ጄምስ ቢተን ፍርዳቸውን ካስተላለፉ በኋላ፣ በዚያኑ ቀን ከሰዓት በኋላ ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበበት አደባባይ ከነሕይወቱ በእሳት ተቃጥሎ እንዲሞት ትዕዛዝ ሰጡ። ፓትሪክ ሃሚልተን ከነነፍሱ በእሳት ተቃጥሎ እንዲሞት ወደ ተወሰነበት ስፍራ ሲደርስ፣ በእሳት ተቃጥሎ ሲሞት ለማየት ብዙ ሕዝብ ተሰብስቦ አየ። ይሁን እንጂ፣ በዚያ የተሰበሰበው ሕዝብ ፓትሪክ ሃሚልተንን አስፈራርተው የተቀበለውን እምነት ክዶ ወደ ቀድሞው እምነቱ ሊመልሱት አስበው ይሆናል እንጂ እውነትም፣ ከነነፍሱ በእሳት በማቃጠል የሞት ፍርድ ሲፈጽሙበት ነው ብለው አላመኑም ነበር። ነገር ግን እንዳሰቡት እንዳልሆነ ለመረዳት ይህን ያህል ጊዜ አልፈጀባቸውም።

ፓትሪክ ሃሚልተንን በእንጨት ላይ ሰቅለው ከነነፍሱ ለማቃጠል ክምር እንጨት ካለበት አደባባይ አምጥተው አቆሙት። እርሱም በዚያ ስፍራ ለጥቂት ጊዜ ተንበርክኮ ከልቡ ጸለየ። ጸሎቱን እንደ ጨረሰ፣ ከቆመው እንጨት ጋር በሰንሰለት ጥፍር አድርገው አሰሩት። ዙሪያውን ጭራሮ ቆለሉ። በሁለቱም ብብቶቹ ውስጥ ባሩድ (ፈንጂ) ካደረጉ በኋላ በቆመው እንጨትና በተከመረው ጭራሮው ላይ እሳት ለኮሱበት። የሚገርመው ነገር ቢኖር ጭራሮው በኃይል ሲነድ ለበለበው እንጂ፣ በብብቶቹ ሥር ያኖሯቸው ባሩዶች (ፈንጂዎች) ያልፈነዱ መሆናቸውና ሌላ ጉዳት ያልደረሰበት መሆኑ ነው። በዚህ ጊዜ ተጨማሪ ባሩዶች (ፈንጂዎች) አምጥተው ከጭራሮው እሳት ለኮሱት፤ አሁንም ባሩዶቹ አልፈነዱም። ነገር ግን ጭራሮ በፓትሪክ ሃሚልተን ዙሪያ በኃይል እንዲነዱ አደረጉ።

እሳቱ ዙሪያውን በኃይል ሲነድ፣ ፓትሪክ ሃሚልተን በእሳቱ ውስጥ ሆኖ *"ጌታ ኢየሱስ ሆይ! ነፍሴን ተቀበላት! ይህ ዓለም (ግዛት) በጨለማ የተሞላ የሚሆነው እስከ መቼ ነው? የእነዚህን ሰዎች ጭካኔና አምባገነን*

ነትን የምትታገሰው እስከ መቼና እስከ ምን ድረስ ነው?" ብሎ በኃይል ጮኸ። ፓትሪክ ሃሚልተን በኃይል በሚነደው እሳት ውስጥ ከነነፍሱ በመቃጠል በብዙ ስቃይ ውስጥ ቢያልፍም፣ መከራውን የተቀበለው፣ አንድ እውነተኛ ክርስቲያን ሊኖረው በሚገባው ድፍረትና ጽናት ነው። በዚያ ስፍራ ተገኝተው የፓትሪክ ሃሚልተንን ስቃይ በዓይናቸው ያዩ ክርስቲያኖች ሁሉ፣ ሰማዕት ሆኖ ሕይወቱ ሲያልፍ እግዚአብሔር ጸጋውን ምን ያህል እንዳበዛለት ምስክሮች ሆነዋል። ይሄም የመጀመሪያ የጭካኔ ሥራ የተፈጸመው በአየርላንድ ውስጥ በ1527 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) ነው።

ስለ እምነቱ ከፍተኛ ዋጋ የከፈለው ሁለተኛው አማኝ፣ *ሄንሪ ፎርስት* የተባለው አማኝ ነው። ፓትሪክ ሃሚልተን ከሞተ ከሁለት ዓመት በኋላ ይኸውም በ1529 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) ሄንሪ ፎርስት የተባለ ሰው፣ በፓትሪክ ሃሚልተን ላይ የተፈጸውመው የጭካኔ ሥራ አስፈርቶት ጸጥ በማለት ፈንታ፣ ፓትሪክ ሃሚልተን ሰማዕት እንደሆነና ያስተማረውም ትምህርት መጽሐፍ ቅዱሳዊ እንደሆነ በግልጽ ማስተማር ጀመረ። ሊቀ ካህኑ ጀምስ ቢተን ይህንን ሲሰሙ፣ በአስቸኳይ ተይዞ ወህኒ ቤት እንዲጣል ትዕዛዝ ሰጡ። *ሄንሪ ፎርስትን* እየተከታተለ የሚሰብከውንና የሚያስተምረውን ትምህርት ሰምቶ *ሪፖርት* እንዲያደርግ አንድ የካቶሊክ መነኩሴ ተመድቦ ነበር። ይህም ሰው የተላከው፣ *ሄንሪ ፎርስት* እምነቱን ሳይደብቅ በግልጽ ይናገራል ብለው ስላመኑ ነው። ልክ እንዳሰቡት ሄንሪ ፎርስት፣ በግልጽ ፓትሪክ ሃሚልተን መልካም ሰው እንደ ነበረና ያስተማረውም ትምህርት ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ እንዳልነበረ በግልጽ ይናገር ነበር። እንዲሰልል የተላከው መነኩሴ ለሊቀ ካህኑ ለጀምስ ቢተን ይህንኑ *ሪፖርት* አደረገ። ይህንኑ እንደ መረጃ በማቅረብ ሄንሪ ፎርስት እንደ ከሃዲ ወይም መናፍቅ ተቆጥሮ ከነነፍሱ በእሳት ተቃጥሎ እንዲሞት ተፈረደበት።

ሄንሪ ፎርስት በጣም የታወቀ፣ በሕዝብ ዘንድ በጣም የተደነቀና የተወደደ መንፈሳዊ ሰው በመሆኑ በአደባባይ በእሳት ተቃጥሎ ይሙት እንዳይሉ ሕዝቡን ስለፈሩ በምን ዓይነት ሁኔታ መገደል እንዳለበት አማካሪዎቹ እንዲመክሩበት ተደረገ። የሊቀ ካህኑ የቅርብ አገልጋይ የሆነ ሰው፣

ወህኒ ቤት ውስጥ ማንም ሰው ሳያይ በድብቅ መገደል አለበት። ፓትሪክ ሃሚልተን በአደባባይ በእሳት ተቃጥሎ ሲሞት፣ የእሳቱ ጪስ እውነቱን በመሸፈን ፈንታ፣ ከተጠበቀው በላይ የሕዝቡን ልብ ይነካና ሕዝቡ የበለጠ ይቀሰቀስ ይሆናል ብለው በመፍራትና በማሰብ፣ ያንን በመሰለ ሁኔታ ሄንሪ ፎርስት እንደ ሌሎቹ ሰማዕታት በአደባባይ ከነነፍሱ በእሳት ተቃጥሎ እንዲሞት አላደረጉም። ሊቀ ካህኑ ጀምስ ቢተን አገልጋዩ የሰጠውን ምክርና አስተያየት ተቀብሎ ወህኒ ቤት ውስጥ በትራስ አፍነው ገደሉት። በዚህ ዓይነት ሄንሪ ፎርስት ሰማዕት ሆኖ አለፈ።

በስኮትላንድ፣ በእውነተኛ ክርስቲያኖች ላይ የተቀጣጠለው የስደት እሳት በዚህ አላበቃም። ስለ እምነቱ ከፍተኛ ዋጋ የከፈለው ሦስተኛው የእምነት አርበኛ *ስትራተር* የተባለው ሰው ነው። በ1534 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ.) *ዴቪድ ስትራተንና ኖርማን ጎርሊ* የተባሉ ክርስቲያኖች ስለ ወንጌሉ እውነት ሲሉ ሕይወታቸውን አሳልፈው የሰጡ ናቸው። ጎርሊ የታሰረው፣ የሙታን ጊዜያዊ ማረፊያ (ፐርገቶሪ) የለም፣ ጳጳሱ ሐሰተኛ ክርስቶስ ነው፣ እንዲሁም ጳጳሱ በስኮትላንድ ውስጥ ሕጋዊ መብት የለውም ብሎ ተናግሯል በማለት ነው። *ስትራተን* እሳ አጥማጅ የነበረ ሲሆን፣ የቀረበበትም ክስ *ከኖርማን ጎርሊ* ጋር ተመሳሳይነት ያለው ነው። *ጎርሊና ስትራተን* ተይዘው በቁጥጥር ወይም በእስር ላይ ከዋሉ በኋላ፣ ሁለቱም መናፍቅ ተብለው ከነሕይወታቸው በእሳት ተቃጥለው እንዲሞቱ ተፈረደባቸው። በፍርዱ መሠረት፣ በኤደንበርግና በሊት ከተማ መካከል ከአንድ ሰፊ ሳር ሜዳ ላይ፣ ብዙ ሕዝብ ባለበት አካባቢ እንዲሞቱ ተወሰነ። ይህ ስፍራ የተመረጠበት ዋና ምክንያት በዚያ አካባቢ ያለው ሕዝብ *ጎርሊና ስትራተን* የሚያምኑትን ዓይነት እምነት ቢይዙ፣ እነርሱም በእሳት ተቃጥለው በሞቱበት ዓይነትና ሁኔታ የሚሞቱ መሆናቸውን ለማስጠንቀቅና በሕዝቡ ላይ ፍርሃትን ለመጨመር ነበር።

ይሁን እንጂ፣ በእነዚህ ሁለት ሰማዕታት ላይም ሆነ ሁኔታውን በሚመለከቱት አማኞች ገጽታ ላይ የሚነበብ ምንም ዓይነት ፍርሃት አልነበረም። እነዚህ ሰማዕታት ኃያሉ ጌታና አዳኝ፣ አንድ ቀን በክብር ተሞልተው ዘለዓለማዊውን ሕይወት ለመኖር ትንሳኤ እንደሚያገኙ በማ

ወቅና በማመን፣ በደስታና በድፍረት ተሞልተው ነፍሳቸውን ለእግዚአብሔር አደራ ሰጥተው ጊዜያዊ የሆነውን የሞት ጽዋ ቀመሱ። ይሄም ሁኔታ ብዙዎቹን ዝም በማሰኘት ፈንታ፣ የበለጠ ድፍረትን ሰጣቸው። ብዙዎች ላመኑበትና ለተቀበሉት እውነት ራሳቸውን መስዋዕት አድርገው ለመስጠት ወደ ኋላ እንዲሉ አላደረጋቸውም።

ስለ እምነቱ ከፍተኛ ዋጋ የከፈለው አራተኛው አማኝ *ጆርጅ ዊሻርት* የተባለው ሰው ነው። በ1543 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) *ጆርጅ ዊሻርት*፣ የስኮትላንድ ተወላጅ፣ የካቶሊክ ቄስ የነበረውን *ታዋቂውን ጆን ናክስን* ወደ ትክክለኛ እምነት ያመጣ፣ የካምብሪጅ ዩኒቨርሲቲ ምሁር የነበረው ታላቅ የእምነት አርበኛ የቀመሰው ሞትና ስቃይ ነው። *ጆርጅ ዊሻርት*፣ ረጅምና በጣም ደስ የሚል ቁመና የነበረው፣ በጣም ጨዋ፣ ትሁት፣ ሰው በቀላሉ ሊቀርበው የሚችል፣ ለድሆች ቸርነትን የሚያሳይ፣ ሌሎችን ለመርዳት ሲል በዝቅተኛ ኑሮ ውስጥ የሚኖር፣ ማስተማር የሚወድና እንዲሁም ከማንኛውም ነገር የበለጠ እግዚአብሔርን በጣም የሚወድ ሰው ነበር። መንፈሳዊ ሥነ ሥርዓት (ዲስፕሊን) የነበረው፣ ጊዜውን በጾምና በጸሎት የሚያሳልፍ፣ የተረፈውን ሳይሆን ካለው ጥቂት ነገር ምንም ለሌላቸው ድሆች የሚያካፍል በርህራሄ የተሞላ ሰው ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስን ጠለቅ ብሎ ከልቡ ስለሚያስተምር፣ ኃይለኛ ሰው ነው ብለው በማሰብ፣ የሚያስተምረውን በማጥላላት ሊገድሉት ምክንያት የሚፈልጉለ አንዳንድ ሰዎች ነበሩ። ይሁን እንጂ፣ ለማሰብ ከአዕምሮ በላይ በሆነ ሁኔታ ጌታ ይከላከልለት ነበር። ብዙ ጊዜ ሌላውን ለመጉዳት ያላቸውን ዝንባሌ፣ እንዲሁም በልባቸው ውስጥ ያለውን ክፉ አሳብ በኃይልና በስልጣን ተሞልቶ ከነገራቸው በኋላ፣ ወደ መልካሙ ሕይወት እንዲመለሱ ያሳስባቸው ነበር። የሚያስደንቀው አንዳንዶቹ ትምህርቱንና ምክሩን ከሰሙ በኋላ፣ ስለሚያስተምረው ትምህርትና የእምነት አቋም ደስ ይሰኙበት ነበር። ያ ብቻ ሳይሆን፣ ትምህርቱን ሰምተው የተቀበሉት ሰዎች፣ በግል ሕይወታቸውም ውስጥ ስላገኙት ለውጥ ደስ ይላቸው ነበር። የተሀድሶን ትምህርት በመስበኩና በማስተማሩ ግን ቅር የሚሰኙበት አንዳንድ ሰዎች ነበሩ።

በ1944 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) ለአገሩ ተወላጆች እውነተኛውን ወንጌል ለመስበክ የነበረው ጥማት እየጨመረ ሲመጣ፣ *ካምብሪጅን* ትቶ ወደ አገሩ፣ ወደ እስኮትላንድ ተመለሰ። በስኮትላንድ ማስተማሩን ሲጀምር ትኩረት የሰጠው ሐዋርያው ጳውሎስ በጻፈው በሮሜ መልዕክት ላይ፣ ማርቲን ሉተር ከሰላሳ ዓመት በፊት ጽድቅ የሚገኘው በእምነት ብቻ መሆኑን በመተንተን ባስተማረው ክፍል ላይ ነበር። ያስተምር የነበረውም በንጻነትና ጸጋ በተሞላበት ሁኔታ ስለ ነበረ ጳጳሳቱ ብዙ ተከታይ ያገኛል በለው ስለፈሩ፣ ሁኔታው በጣም እያሰጋቸው መጣ። ለሁለት ዓመት ያህል *ጆርጅ ዊሻርት* ስኮትላንድ ውስጥ ከዳር እስከ ዳር ድረስ እየዞረ ሲሰብክና ሲያስተምር፣ የሮማ ካቶሊክ ቄሶች ትምህርቱን ለማስቆም በማ ሰብ ሊገድሉት ሞክረው ብዙ ጊዜ ከሞት አምልጧል።

አንድ ጊዜ ደቡብ ስኮትላንድ ውስጥ ቸነፈር መግባቱን ሰምቶ በስጋቸውና እንዲሁም በነፍሳቸው የታመሙትን ለመርዳት በአስቸኳይ በሄደበት ጊዜ ሕዝቡ የተቀበለው በደስታና በሙሉ ልብ ነበር። ያንን ስፍራ ትቶ ወደ መጣበት ከመመለሱ በፊት፣ በሊቀ ካህኑ በዴቪድ ቢተን የተቀሰቀሰ፣ *ጆን ዊተን* የተባለው የካቶሊክ ቄስ ሊገድለው ሞክሮ ነበር። ጆን ዊተን በለበሰው ካባ ውስጥ ጆርጅ ዊሽአርትን የሚወጋበት ጩቤ ይዞ ከመድረኩ ትንሽ ራቅ ብሎ፣ ሰብኮ ሲጨርስ ከሚቀመጥበት ስፍራ ሆኖ ይጠብቀው ነበር። ዊሻርት ግን ያ ሰው በለበሰው ካባ ውስጥ ጩቤ መያዙን አውቆ፣ "የእኔ ወንድም፣ ምንድነው የምትፈልገው?" ብሎ ከጠየቀው በኋላ፣ የያዘውን ጩቤ ከእጁ ፈልቅቆ ወሰደበት። ያም የካቶሊክ ቄስ ደንግጦ በጉልበቱ ተንበርክኮ፣ የመጣው እርሱን ሊገድል እንደነበረ ተናዞ ይቅርታ እንዲያደርግለት ለመነው። ውጪ ሆነው ሁኔታውን ይመለከቱ የነበሩ አንዳንድ ሰዎች፣ ያንን ክፉና ተንኮለኛውን ሰው እንዲበቀሉት ለእነርሱ አሳልፈው እንዲሰጧቸው ጠየቁ። በጣም ከመናደዳቸው የተነሳ አጥሩን ጥሰው በመግባት ሊወስዱት ትንሽ ነበር የቀራቸው። *ዊሽአርት* ግን እጁን ይዞ *"ይህን ሰው ለመጉዳት የሚሞክር ሰው እኔን መጉዳት ነው፤ ይህ ሰው እኔን ምንም አልጎዳኝም። ወደፊት የበለጠ እንድጠነቀቅ*

ግን ብዙ ትምህርት ሰጥቶኛል" አላቸው። በዚህ ዓይነት ሕዝቡን ካረጋጋ በኋላ፣ ሊገድለው የመጣውን ያን የካቶሊክ ቄስ በሰላም አሰናበተው።

ዊሻርት ወደነበረበት ወደ ሞንትሮስ ከተማ ከተመለሰ በኋላ፣ በካቶሊክ እምነት ውስጥ ከፍተኛ ሥልጣን የነበረው ካርዲናል ቢተን፣ ከሌላ ሰው የተጻፈ አስመስለው የውሸት ደብዳቤ ጽፈው ላኩለት። ደብዳቤውም፣ "አንድ በጣም የታመመ፣ ለሞት የተቃረበ ሰው አለና በአስቸኳይ መጥተህ እንድትረዳው" የሚል ነበር። አንድ ማይል ያህል ራቅ ብሎ፣ ካርዲናል ቢተን፣ 60 የሚሆኑ መሣሪያ የታጠቁ ሰዎች መንገድ ላይ አድፍጠው በመጠበቅ እንዲገድሉት ትዕዛዝ ሰጥተው ነበር። ነገር ግን ዊሻርትና በጣም የቅርቡ የሆኑ ሰዎች ጥቂት ከተጓዙ በኋላ፣ ድንገት ጉዞውን መቀጠል እንደሌለባቸው ከውስጡ ልዩ የሆነ ስሜት ተሰማውና አብረውት ይጓዙ ለነበሩት ሰዎች፣ "ጉዞዬን እንዳልቀጥል እግዚአብሔር ከልክሎኛል፤ መንገዳችን ላይ ሊጎዱኝ ያደፈጡ ሰዎች አሉ። ጥቂቶቻችሁ ቀድማችሁ በመሄድ በመንገዳችን ላይ ሊያጠቁን ያደፈጡ ሰዎች መኖር አለመኖራቸው ተመልከቱና ንገሩኝ" አላቸው። ጥቂት ከሄዱ በኋላ በካርዲናል ቢተን የተደራጁ ጦር የታጠቁ ሰዎች መኖራቸውን ተመልክተው ይህንኑ ለዊሻርት ነገሩት። ዊሻርትም "አንድ ቀን በዚህ ደም በተጠማ ሰው ሕይወቴ እንደሚያልፍ አውቃለሁ። ይሁን እንጂ፣ ሕይወቴ የሚያልፈው በአደባባይ ሕዝብ በግልጽ እያየኝ እንጂ፣ በደፈጣ አይደለም" አለ።

ብዙ ሳይቆይ በ1546 ዓ.ም. (እ.ኤ.አ) ዊሻርት ደቡብ ስኮትላንድ ውስጥ መሆኑን ካርዲናል ቢተን ሰምተው የዚያን ክፍል አገረ ገዢ ዊሻርትን በቁጥጥሩ ሥር እንዲያውለው ጠየቁ። አገረ ገዢው ደስ ባይለውም፣ ወይም ከፈቃዱ ውጪ ቢሆንም፣ ካርዲናል ቢተንን ለማስደሰት ሲል፣ ዊሻርትን ይዞ ወህኒ ቤት አስገባው። ከዚያም ወደ ኤደንበርግ ተወስዶ ቅዱስ አንድሪው ጥንታዊ ሕንጻ ውስጥ እንዲታሰር አደረገ። በሚቀጥለው ቀን የመናፍቃውያንን ትምህርት ያስተምራል በማለት ተከሶ ከጳጳሳቱ ፊት እንዲቀርብና መልስ እንዲሰጥ ተደረገ። በዚያን ቀን ጥዋት፣ ካርዲናል ቢተን እውነተኛውን ወንጌል የሚሰብከውን ሰው የሚ

ያጅቡ ሳይሆን ጦር ሜዳ ሊሄዱ የተዘጋጁ የሚመስሉ መቶ ሰዎችን የወታደር ትጥቅ ይዘው እንዲያጅቡት አደረጉ። ይሄን ዓይነት አጀብ እስከ ትለውም ቢሆን፣ ዊሻርትን የሚወዱትና የሚያደንቁት ሰዎች ከእጃችን ነጥቀው ይወስዱት ይሆናል ብለው በጣም ይፈሩ ነበር። ይሁን እንጂ፣ ጸጥ ብሎ ምንም ሳያወላውል ሄደላቸው።

ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ገብቶ ካርዲናሉ ፊት እንደ ቆመ፣ ዳን ጆን ዊንረሚ የተባለው ሰው መድረኩ ላይ ወጥቶ ስለ መናፍቃውያንና ስለ መናፍቅ ትምህርት ሰበከ። ስብከቱን ሲጨርስ፣ ጆን ላንደር የተባለው ሌላ ሰው 18 ዓይነት ክስ በዊሻርት ላይ ዘርዝሮ አቀረበ። ክሱም የእርግማን፣ የስድብና የማስፈራራት ቋንቋ የተቀላቀለበት ነበር። የክሱን ዝርዝር መግለጫ ሲያነብ፣ ላቡ እስኪንጠባጠብ ድረስ በኃይለኛ ቁጣ ውስጥ ነበር። የተመሠረተበትን ክስ አንብቦ ከጨረሰ በኋላ፣ "አንተ ከሃዲ፣ ቃልህን የማትጠብቅ፣ ሌባ፣ ለእነዚህ ለተከሰስክባቸው ነገሮች የምትሰጠው መልስ ምንድነው? ለእነዚህ ክሶች ለእያንዳንዳቸው በቂ መረጃና ምስክር አለኝ" በማለት ጮክ ብሎ ተናገረው።

ዊሻርትም በጉልበቱ ተንበርክኮ ከጸለየ በኋላ በጨዋና በረጋ መንፈስ ሆኖ፣ የክርስቶስ ውበት በሕይወቱ እየታየበት፣ "እናንተ በእኔ ላይ ለመፍረድ የተቀመጣችሁ ሰዎች፣ የግል እምነቴንና ያስተማርኩትን ትምህርት በትክክል ለማወቅ ከፈለጋችሁ ሰው የነገራችሁን ሳይሆን፣ ከእኔው ከራሴ ማዳመጥ ይገባችኋል። መከላከያዬን እንዳቀርብ የመናገር ዕድል ብትሰጡኝ፣ እናንተ ነፍሳችሁን እንዳታጡ፣ እኔም በሀሰት ክስ እንዳልሞት ሁለታችንንም ይረዳን ነበር። ለእናንተ በጎነት፣ ለእግዚአብሔር ክብር እንዲሆን፣ የእኔም ሕይወት ያለአግባብ እንዳይጠፋ፣ እናንተ ለመፍረድ የተቀመጣችሁ ዳኞች፣ ምን እንደማምን ወይም እምነቴ ምን እንደሆነ እኔው ራሴ ስናገር በቀና ልብ ሆናችሁ በጥሞና አዳምጡኝ" አላቸው። በዚህን ጊዜ ቄሱ ላንደር በኃይል ጮክ ብሎ "አንተ መናፍቃዊ፣ ከሃዲ፣ ሌባ! አንተ እንድትሰብክ ሕጉ አይፈቅድልህም። ከቤተ ክርስቲያን ፈቃድ ሳታገኝ በራስህ ሥልጣን ለመስበክና ለማስተማር የምትሞክር ሰው ነህ" አለው። በዚህ ጊዜ ዊሻርት ምን ለማድረግ እንዳሰቡ

ተገንዝቦ ደጋግሞ አቤቱታውን ቢያቀርብም ሰሚ ስላላገኘ፣ መከራከሩ ምንም ጥቅም እንደሌለው ተረዳ። በቀረበበት በ18ቱም ክሶች ከሃዲ (መናፍቅ) ነው ተብሎ፣ በስቅላትና በእሳት ተቃጥሎ እንዲሞት ተፈረደበት።

በእሳት ተቃጥሎ በሚሞትበት ቀን፣ ጥዋት ካርዲናሉ ሁለት ቄሶችን ወደ ወህኒ ቤት ላኩ። ጥቁር የናይለን ጨርቅ ኮት ካለበሱት በኋላ በተለያዩ የሰውነቱ ክፍሎቹ ላይ ፈንጂዎችን አሰሩበት። እጆቹን ወደ ኋላ አዙረው ጥፍር አድርገው አሰሩት። እንዲሁም በብረት ሰንሰለት ወገቡን ካሰሩ በኋላ በአንገቱ ላይ ያሰሩትን ገመድ እየሳቡ ወደሚሰቀልበትና በእሳት ወደሚቃጠልበት ስፍራ እንደ ከብት እየነዱ ወሰዱት። የዊሻርት ብዙ ወዳጆችና ደጋፊዎቹ የሞት ቅጣቱን ያደናቅፉ ይሆናል ብለው በመፍራት ካርዲናል ቢተን፣ ዊሻርት በእሳት ተቃጥሎ እስኪሞትበት ጊዜ ድረስ መሣሪያ የታጠቁ ብዙ ሰዎች ዙሪያውን አሰልፈው ነበር። ወደ መሰቀያው ሲወስዱት ከቄሶቹ አንዱ እየቀለደበት *"ዊሻርት! ከልጁ ጋር እንድታማልድህ ወደ እመቤታችን ጸልይ"* አለው።

ዊሻርትም፣ *"ወንድሞቼ እባካችሁን አቁሙ! እሳቱ የሚፈትነኝ ፈተና ይበቃኛልና በሌላ ፈተና አትፈትኑኝ!"* አላቸው። ዊሻርት ለመቃጠል ከተከመረው እንጨት አጠገብ በጉልበቱ ተንበርክኮ *"አንተ የዓለም አዳኝ የሆንከው ጌታ ሆይ! ልዩ ምሕረትህን በእኔ ላይ አድርግ። በሰማይ የምትኖር አባቴ ሆይ! ነፍሴን በቅዱሱ እጅህ ላይ አኖራለሁ"* ብሎ ከጸለየ በኋላ እንደ ገና ለከሳሾቹ *"የሰማዩ አባቴ ሆይ! በሀሰት የከሰሱኝን ሰዎች ሁሉ ይቅር እንድትላቸው እለምንሃለሁ"። እኔ በሙሉ ልቤ ይቅር ብያቸዋለሁ። ክርስቶስ ሆይ! ለአለማወቃቸው እንዳያስፈርድባቸው ይቅር እንድትላቸው እጠይቅሃለሁ"* ብሎ ከልቡ ጸለየ።

ይህን ብሎ ከጸለየ በኋላ በዚያ ስፍራ ተሰብስቦ ወደ ነበረው ሕዝብ ፊቱና አዙሮ እንዲህ ሲል ጮክ ብሎ ተናገረ። *"ስለ ቃሉና፣ ስለ እውነተኛ ወንጌል በእግዚአብሔር ለተሰጠኝ ጸጋ ዛሬ በሰዎች እጅ መከራን እቀበላለሁ። መከራውንም የምቀበለው በሀዘን ሳይሆን በደስታ ልብ ነው። የተላክ*

ሁትም ስለ ክርስቶስ ስል መከራን እንድቀበል ነው። ቀረብ ብላችሁ የፊቴን ገጽታ ብታዩ፣ ይህንን በኃይል የሚነደውን እሳት በመፍራት የፊቴ ቀለም ሲለዋወጥ አታዩም። ከደስታ በስተቀር ምንም ዓይነት ፍርሃት በውስጤ የለም። ዛሬ ማታ ከአዳኜ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር እራት እንደምበላ አውቃለሁ' አላቸው። በዚህ ዓይነት የብዙዎቹን ልብ የሚነካ ንግግር ሲያደርግ፣ ስቅላቱን የሚያስፈጽመው ሰው በዊሻርት እግር ሥር ተንበርክኮ *"የእኔ ጌታ እባክህን ይቅር በለኝ፤ እኔ አንተ እንድትሞት አልፈረድኩብህም፤ ከበደሉ ንጹህ ነኝ"* አለው። ይህን ሲለው ዊሻርት ያንን ሰው፣ *"የእኔ ወንድም በሙሉ ልቤ ይቅር ብዬሃለሁ። ይቅርታ እንዳደረግሁልህ ይሄ ማረጋገጫ ይሁንልህ። አንተ ሥራህን ሥራ"* ብሎት እቅፍ አድርጎ ጉንጩን ሳመው።

ዊሻርት ተፈርዶበት መስቀያ እንጨቱ ላይ ከሰቀሉት በኋላ ከሥሩ የተከመረውን እንጨት ለኩሱት። በኃይል የሚነደው እሳት ሰውነቱን አቃጥሎ ፍጹም አመድ እስኪሆን ድረስ ለረጅም ጊዜ ተሰቅሎ ቆየ። በዚህ ዓይነት ስቃይ ሲሞት የሚያዩ ሰዎች፣ ዕንባቸውን መቆጣጠር እስኪሚያቅታቸው ድረስ ያለቅሱ ነበር። ንጹህ ሰው በማስቃየታቸው ጳጳሳቱን ይሰድቡና ይረግሙ ነበር። በዚህ ዓይነት በጣም የተቆጣው ሕዝብ በቁጣ በመነሳሳት፣ የዚህ ግፍ ምክንያት የሆነውን ካርዲናሉን ገድለው በኃይል ህንጻውንና ንብረቱን እስከ ተወሰነ ጊዜ ድረስ በቁጥጥራቸው ሥር እንዳደረጉት የሰማዕታት ታሪክ ይመሰክራል።

ወንጌሉን ለመስበክ በከተማም ሆነ ከከተማ ውጪ በምድርም ሆነ በባሕር ከቦታ ወደ ቦታ ሲዘዋወር ሕይወቱን ለማጥፋት የሚፈልጉ ነበሩ። እነዚያ ጠላቶቹ አይሁዳውያን፣ አሕዛብ ወይም ሐሰተኛ ወንድሞች ይሁኑ፣ እያንዳንዳቸው ሕይወቱን ለማጥፋት የሚፈልጉበት የራሳቸው የሆነ ምክንያት ነበራቸው። ብዙ ሰዓት ያለመታከት፣ ያለ ዕንቅልፍ፣ ያለ ምግብ ብዙ ይሠራ ነበር። በተጨማሪ ለተከላቸው አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት በመናፍቃውያን ሀሰተኛ ትምህርት ምክንያት ይከፋፈሉ ይሆናሉ ብሎ በመፍራት ይጨነቅ ነበር። በመጨረሻ በእምነቱ ምክንያት ሮም ውስጥ የሞትን ጽዋ በመቅመስ ከፍተኛውን ዋጋ (መስዋዕት) ከፈለ።

የጳውሎስ የሐዋርያነት ሕይወት የመከራና የጭንቀት ሕይወት ነው። ያለ ፈበትን የመከራ ሕይወት ሲዘረዝር፣ "...በብዙ ትዕግስት፣ በመከራ፣ በች ግር፣ በጭንቀት፣ በመገረፍ፣ በመታሰር፣ በሁከት፣ በሥራ ብዛት፣ እን ቅልፍ በማጣት፣ በመራብ፣ በንጽሕና፣ በዕውቀት፣ በትዕግሥት፣ በቸ ርነት፣ በመንፈስ ቅዱስ፣ በእውነተኛ ፍቅር፣ በእውነት ቃል፣ በእግዚአ ብሔር ኃይል፣ በቀኝና በግራ እጅ የጽድቅ የጦር ዕቃ በመያዝ፣ በክብርና በውርደት፣ በመመስገንና በመሰደብ ኖረናል፤ ደግሞም እውነተኞች ስንሆን ሐሰተኞች ተብለናል፤ የታወቅን ስንሆን እንዳልታወቅን ሆነናል፤ ሞተዋል ስንባል እንሆ በሕይወት አለን፤ ብንደበደብም አልተገደልንም" (2 ቆር. 6፡4-9) አለ።

2. የመስቀሉ ኃይል ኃጢአትን "እምቢ" እንድንል ያስችለናል

ዮሴፍ ከእግዚአብሔር ብዙ በጎ ነገር ስለተቀበለ፣ በጲጢፋር ሚስት አማካኝነት ኃጢአት እንዲሠራ ግብዣ ሲቀርብለት፣ ግብዣውን መቀበል "እምቢ!" አለ።"እምቢ ያለው ሰዎች ያዩናል፣ ጲጢፋር ይመጣል፣ ችግር ላይ እወድቃለሁ" ብሎ በማለት ሳይሆን፣ በጎ ያደረገለትን ጌታውን፣ የራሴ ያልሆነውን በመውሰድ እንዴት አስቀይመዋለሁ በማለት ነው። "እምቢ!" ያለውም "በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ኃጢአትን እሠራለሁ?" በማለት ነው (ዘፍ. 39፡10)። ዳዊት ኦርዮንን አስገድሎ፣ ሚስቱን ነጥቆ ከወሰደ በኋላ ኃጢአቱ ሲገለጽ ያሰማው የንስሀ ጩኸት፣ "እኔ ያመጽሁት በአንተ ላይ ነው፤ የበደልሁትም አንተን ብቻ ነው" የሚል ነበር (መዝ. 51፡1)። ኃጢአት ሲሠራ የበደለው ያከበረውን፣ ከበግ እረኛነት አንስቶ ንጉሥ ያደረገውን አምላኩን እንደሆነ ተረድቷል። ፍቅሩ ኃጢአት እንዳ ይሠራ ግድ ሊለው ይገባ ነበር።እኛም ኃጢአት ስንሠራ፣ የክርስቶስን ቁስል በሚስማር እንደገና መጎንጣችን መሆኑን ስናውቅ፣ ክርስቶስ በመስ ቀሉ ላይ ያሳየን ፍቅር ትዝ ብሎን፣ "ስለ እኔ ሲል የሞተውን ጌታ ለምን አስቀይማለሁ?" በማለት ኃጢአትን እምቢ እንላለን።

"የክርስቶስ መስቀል ለእኛ የእግዚአብሔር ኃይል" የሚሆነው እንዴት ነው? የክርስቶስ መስቀል ኃጢአትን "እምቢ!" እንድንል የሚ ያስችለንን ኃይል ይሰጠናል። ኃጢአት ስንሠራ የክርስቶስን ቁስል እንደገና በሚስማር መውጋታችን መሆኑን ስለምናውቅ፥ ክርስቶስ በመስቀሉ ላይ የከፈለንልን፥ ያሳየን ፍቅር ትዝ ይለንና "ስለ እኔ ሲል የሞተውን ጌታ ኃጢአትን በመሥራት ለምን አስቀይማለሁ? ለምንስ ቁስሉን በሚስማር እየደጋገምኩ እወጋለሁ?" በማለት ኃጢአትን "እምቢ!" እንላለን። የመስቀሉ ኃይል ራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለጌታ እንድንሰጥ ያስችለናል። ራሱን በሞት አሳልፎ ለሰጠ አምላክ፥ ራስን መስጠት አያስቸግርም። ፍቅር የማያሸንፈው ኃይል ምንም የለም፤ ክርስቶስ በፍቅሩ እንጂ፥ በጉልበትና በኃይል አላሸነፈም። የመስቀሉ ኃይል ለአምላካችን ታማኞች እንድንሆን ኃይልን ይሰጠናል። ክርስ ቶስን ከመስቀል እንዲወርድ የሚያደርጉት ብዙ ግፊቶች ደርሰ ውበታል። ይሁን እንጂ፥ የመጨረሻውን የሞት ጽዋ ከመጠጣት ወደ ኋላ አላለም። የመስቀሉ ፍቅር በደንብ የገባቸው አማኞች ለሞተላ ቸው አምላክ በእሳት ተቃጥለው፥ በዘይት ተቀቅለው፥ በአውሬዎች ተበጣጥሰው፥ በመጋዝ ተሰንጥቀው ሞተ ዋል። ዛሬ ወንጌል ለእኔና ለእናንተ ሊደርስ የቻለው እንደ እነዚህ ዓይነቶቹ ከፍተኛ ዋጋ የከፈሉ በመሆናቸው ነው።

3. የመስቀሉ ኃይል የበደሉንን ይቅር እንድንል ያስችለናል

ኢየሱስ በመስቀል ላይ ተንጠልጥሎ ለገረፉት፣ የሾህ አክሊል ለደፋ በት፣ በጦር ጎኑን ለወጉት፣ ልብሱን ገፈው ዕጣ ለተጣጣሉበት "የሚያደ ርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው" ሲል ጸለየላቸው። ከልብ የወጣ፣ ሙሉ ይቅርታ ያለበት የልብ ጩኸት ነው። ይቅርታ መስጠት ከባድ ነው። የመስቀሉ ኃይል ግን ለበደሉን ይቅርታ እንድንሰጥ ያስችለናል። የመስቀሉ ትርጉም የገባው እስጢፋኖስ እውነትን በመናገሩ ምክንያት በድንጋይ ሲወገር፣ ለሚወግሩት ሰዎች "የሚያደርጉትን አያውቁምና

ይቅር በላቸው" ብሎ ከልቡ ጸለየ። እስጢፋኖስ ለወገሩት ይቅርታ መስጠቱ ባያድነውም፣ ልቡ ተፈትቶ የክብር ሞት ሞተ። በውስጣችን የበቀለውን መራራ ሥር ሳናስወግድ አንሙት። የመስቀሉ ኃይል የበደሉንን ይቅር እንድንል ኃይልን ይሰጠናል።

የመስቀሉ መንገድ የእርቅ መንገድ ነው። ጳውሎስ *"ነገር ግን እኛ ኃጢአተኞች ሆነን ሳለ ክርስቶስ በእኛ ምትክ ሞቶአል፤ ይህም እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር ምን ያህል ታላቅ መሆኑን ያስረዳል። እንግዲህ የጸደቅነው በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከሆነ ይበልጡንም ከእግዚአብሔር ቁጣ የምንድነው በእርሱ አማካይነት ነው። ምክንያቱም እኛ የእግዚአብሔር ጠላቶች ሆነን ሳለ በልጁ ሞት ከእግዚአብሔር ጋር ታርቀናል፤ አሁን ከእግዚአብሔር ጋር ከታረቅን በኋላ በሕያው ልጁ አማካይነት ይበልጡን እንድናለን"* (ሮሜ 5፥8-11) ይላል። ጳውሎስ በኤፌሶን 2፥12-14 ላይ በክርስቶስ ኢየሱስ አማካኝነት ስለሚገኘው እርቅ፥ በጣም ግልጽ አድርጎ አስቀምጦታል። *"አሁን ግን እናንተ ከዚህ በፊት ርቃችሁ የነበራችሁት፥ በኢየሱስ ክርስቶስ ሆናችሁ በእርሱ ደም ቀርባችኋል። ሊያይቶን የነበረውን የጥል ግድግዳ ያፈረሰና አይሁዳውያንንና አሕዛብን አንድ ያደረገ ሰላማችን ክርስቶስ ነው"* ይላል። በክርስቶስ መስቀል የታረቅነው በሦስት አቅጣጫ ነው። ይኸውም፥

አንደኛ መስቀሉ ከሌሎች ሰዎች ጋር ያስታርቀናል። ከሰዎች ጋር ለይቶን የነበረው ግድግዳ በመስቀሉ አማካኝነት ይፈርሳል። የክርስቶስን ፍቅር በሕይወታችን መለማመድ ስንጀምር፥ ሁለተኛ፣ ከእግዚአብሔር ጋር፣ እንዲሁም ሦስተኛ ከራሳችንም ጋር የታረቅን እንሆናለን። በተጨማሪ የማስታረቅ ሥጦታን እንዲምሰጠን ጳውሎስ ይናገራል። *"ይህ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው፤ አሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ አዲስ ሆኖአል። ይህ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው፤ እርሱ በክርስቶስ አማካይነት ከራሱ ጋር አስታረቀን፤ የማስታረቅንም አገልግሎት ሰጠን"* ይላል (2 ቆሮ. 5፥18-19)። የክርስቶስ ፍቅር በሕይወታችን ሲፈስ፥ ከሌሎች ጋር የሚኖረን ጦርነት ያበቃል። የቤዛነት ውጤት ለእግዚአ

ብሔርና ለሌሎች ፍቅርን ይሰጣል። ክርስትና የእርቅ ሕይወት ነው። የእርቅ ውጤት ከእግዚአብሔር ጋር፥ ከራሳችንና ከሌሎች ሰዎች ጋር ሰላምን መፍጠር ነው።

በቅርቡ አንድ ክርስቲያን ወንድም "አለ" የተባለውን ነገር ሰምቼ፥ አንዳንዶቻችን ራሳችንን "ክርስቲያኖች" ብለን ብንጠራም፥ የክርስትና መንገድ በደንብ ያልገባን መሆናችንን አሳየኝ። በምክንያት ተጋጭተው ለሁለት ከተከፈለው ሕብረት ውስጥ፥ ከአንደኛው ወገን ያሉት፥ "ብንለያይም አንጣላ!" በማለት የእርቅ እጃቸውን ዘረጉ። በሌላው ወገን ካሉት መሪዎቹ መካከል አንዱ "ከእነርሱ ጋር ከመታረቅ በገመድ ታንቄ ብሞት ይሻለኛል" እንዳለ ሰምቼ፥ በመገረም "እውነትም ይህቺ ናት ክርስትና!" ብዬ አልኩ።

የመስቀሉ ኃይል በውስጣችን መራራ ሥር እንዳይበቅል እራሳችንን እንድንጠብቅ ይረዳናል። ኢየሱስ በመስቀል ላይ ተንጠልጥሎ በሚሰቃይበት ወቅት ለገረፉት፥ የሾህ አክሊል ለደፉበት፥ በጦር ጎኑን ለወጉት፥ ልብሱን ገፍፈው በልብሱ ዕጣ ለተጣጣሉበት፥ "ይሰቀል" ብለው ለጮኹት፥ በጥፊ ለመቱት፥ ምራቃቸውን ለተፉበት፥ *"የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው"* ሲል ጸለየላቸው። ይህን ዓይነቱ ፀሎት ከልብ የወጣ ሙሉ ይቅርታ ያለበት እውነተኛ የሆነ የልብ ጩኸት ነው። ይቅርታ መስጠት ከባድ ነው። ይሁን እንጂ፥ የመስቀሉ ኃይል ለበደሉን ይቅርታን እንድንሰጥ ያስችለናል። የመስቀሉ ትርጉም በደንብ የገባው እስጢፋኖስ እውነትን በመናገሩ ምክንያት በድንጋይ ለሚወግሩት ሰዎች ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሆኖ እንደ ጸለየው "የሚያደርጉትን አያውቁምን ይቅር በላቸው" ብሎ ጸለየ። እስጢፋኖስ በወቅቱ በድንጋይ ለሚወግሩት ይቅርት መስጠቱ ከሞት ባያድነውም፥ ልቡ ተፈትቶ እንደ ጌታው "የክብር ሞት" ሞተ።

በእምነታቸው ምክንያት በመከራ፣ በስደት፣ በልዩ ልዩ ፈተና ውስጥ ያለፉ፣ ስለ እምነታቸው ዋጋ የከፈሉ በሐዋርያት ዘመን የነበሩ አማኞች ብቻ ሳይሆኑ፣ በየዘመናቱ የእምነት አርበኞች መጥተው አልፈ

ቃል። የሚያልፉበት ፈተና፣ የሚቀምሱት የመከራ ጽዋ፣ የሚሰደዱበት የስደት ዓይነት የተለየ ይሁን እንጂ፣ በእኛም ዘመን እውነተኛ የሆኑ የእምነት አርበኞች አሉ። እንደ ጥንቱ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በዓለም ዙሪያ በአሁኑም ጊዜ እየተሰደደች ናት። እውነትን ይዞ እስከ ቆመች ድረስ፣ የወንጌሉን ቃል በእውነትና በግልጽ እስካወጀች ድረስ፣ እስከ ዓለም መጨረሻ ድረስ በስደት ውስጥ ታልፋለች። ዛሬም ስለ እምነታቸው በየዕለቱ ሕይወታቸውን አሳልፈው የሚሰጡ ብዙዎች አሉ። ያፈሰሱት ደም፣ የከፈሉት ዋጋ እንዲሁ ተሸፍኖ ወይም ተረስቶ የሚያልፍ ሳይሆን፣ አንድ ቀን በጌታ ፊት ቀርበው የሰማዕትነት ዘውድን እንደሚያስጣቸው ግልጽ ነው።

የእነዚህ ሰማዕታት ጩኸት ውስጣችንን እንዲቀሰቅስ፣ ድፍረት፣ እምነት፣ ቆራጥነትና እንዲሁም ለጌታቸው ያላቸው እውነተኛ ፍቅር እንደ ተላላፊ በሽታ እኛንም እንዲነካን፣ የእነርሱን ፈለግ ተከትለን ድርሻችንን እንድንፈጽም ኃይልን እንዲሰጠን የሁላችንም ጸሎት ይሁን። ከመ ጀመሪያው ሰማዕት ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ መጥተው ያለፉት የእምነት አርበኞች በሕይወታቸው ተወዳድረው፣ ከፍተኛ ዋጋ ከፍለው ያስተላለ ፉልንን ወንጌል፣ እኛም በምድራዊ ሀብት ሳንሸቃቅጠውና ማትረፍያ ሳናደርገው፣ እነርሱ የከፈሉትን ዓይነት ዋጋ ከፍለን ለሌሎች ማስተላለፍ እንድንችል እግዚአብሔር ለሁላችንም ጸጋውን ያብዛልን።

4. የመስቀሉ ኃይል የማይወደደውን መውደድ ያስችለናል

በመስቀሉ ኃይል አለ። ኢየሱስን የመስቀል ሞት እንዲሞት ያደረገው ለሰው ልጅ ካለው ብርቱ ፍቅር የተነሳ ነው። ለእኛ ያሳየው ፍቅር ምን ዓይነት እንደሆነ ሲገልጽ፣ *"ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመስጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም" አለ (ዮሐ. 15፡13)።* ሐዋርያ ዮሐንስ ደግሞ ክርስቶስ እንዴት እንደወደደን ሲገልጽ፣ *"እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቷልና፣ በዚህ ፍቅርን አውቀናል፤ እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል" አለ (1 ዮሐ. 3፡16)።*

የማፍቀር ኃይልንና ፈቃድን የሚሰጠን እግዚአብሔር ነው። መኖር ሲደክመንና ሲሰለቸን፣ በመከራ ውስጥ ስናልፍ፣ ስሜታችን ሲጎዳ ከምንጊዜውም የበለጠ የሚወደንን እንፈልጋለን እንጂ ሌላውን የምንወድበት አቅም አይኖረንም።

የማይወደደውን ለመውደድ የእኛን ፈቃድ ይጠይቃል። መፍቀድ ብቻ ሳይሆን ፍቅራችንንም በሥራ ለመግለጽ እርምጃ መውሰድ አለብን። ፍቅራችንን ለማይገባው ሰው ለመስጠት ውስጣችን "እምቢ!" ሲለን፣ ምንም ሳናስቀር እንድንሰጥ የሚያስችለን የመስቀሉ ኃይል ነው። የጎዱን፣ ያጠቁን፣ የገፉን፣ ስሜትችንን በጭቃ የለወሱትን፣ መውደድ በሰው ኃይል ስለማይቻል፣ እነርሱን የምንወድበት ኃይልን የምናገኘው የመስቀሉ ኃይል ሲገባን ነው። *"እግዚአብሔር ሆይ! 'እከሌን መውደድ አልችልም' ስንል፣ ነፍስህን እስከ መስጠት ድረስ የወደድከኝን ጌታ መውደድ አልቻልም፤ ለአንተ በቂ ፍቅር የለኝም" ማለታችን እንደሆነ የተገነዘብ*ነው አንመስልም።

እርሱ የፍቅር አምላክ ስለሆነ፣ ፍቅር የሚጀምረው በእግዚአብሔር ፍቅር ስንሞላ ነው። ይህ የእግዚአብሔር ፍቅር በሰው ሕይወት ውስጥ ሲፈስ፣ የሰውን ሕይወት ይለውጣል፣ የክርስትናን ባህሪ በውስጣችን ይቀርጻል። ፍቅር ከአምላክ ነው፤ ፍቅሩን የመቀበልና የመስጠት ችሎታ ሰጥቶናል። ፍቅር ብድራትን አይጠብቅም፤ የምንወደው ሰው መልሶ እንዲወደን፣ በጎ ያደረግንለት ሰው መልሶ በጎ እንዲያደርግልን መጠበቅ የሁላችንም ፍላጎት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ጠላቶቻችንን፣ ክፉ የሚያደርጉብንን እንድንወድ ሲያዘን ከእነርሱ ምንም በጎ ነገር ሳንጠብቅ ነው። ኢየሱስ *"እናንተ ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ መልካም ነገርም አድርጉላቸው፤ ብድራችን ይመለስልናል ብላችሁ ተስፋ ሳታደርጉ አበድሩ፤ ይህን ብታደርጉ ዋጋችሁ ትልቅ ይሆናል፤ የልዑል እግዚአብሔር ልጆችም ትሆናላችሁ፤ እርሱ ለውለታቢሶችና ለክፉዎች እንኳ ሳይቀር ቸር ነው። የሰማይ አባታችሁ መሐሪ እንደሆነ እናንተም እንዲሁ መሐሪዎች ሁኑ" ይለናል (ሉቃ. 6፡35-36)።*

5. የመስቀሉ ኃይል ልባችንን በርህራሄ ይሞላል

ኢየሱስ በሰማይና በምድር መካከል ተንጠልጥሎ፣ እጆቹና እግሮቹ በሚስማር ተጠርቅቀው፣ ጎኑ በጦር ተወግቶ፣ በጭንቀትና በስቃይ እያለ፣ ዐይኖቹን ከራሱ መከራ ላይ አንስቶ ሌሎቹን በርህራሄ ዐይን የማየት አቅም ነበረው። ከመስቀሉ ላይ ሆኖ ወደታች ሲመለከት፣ በሀዘን ልቧ የተሞደሸውን እናቱን አይቶ፣ ይወደው የነበረውን ዮሐንስን "እነሆ እናትህ..."፣ እንዲሁም እናቱን ወደ ዮሐንስ እያመለከተ፣ "...አንቺ ሴት እነሆ ልጅሽ" አላት። ኢየሱስ ይህን በተናገረበት ወቅት እያንዳንዱ የራሱ የሆነ ሀዘን፣ ፍርሃት፣ ጭንቀት እንደነበረው ያውቃል። ኢየሱስ በዚያ ወቅት ሊያስተላልፈው የሞከረው መልዕክት፣ እያንዳንዱ የራሱን ጭንቀትና ፍርሃትን ትቶ ስለሌላው እንዲያስብ ለማድረግ ነበር።

የክርስቶስ ተከታዮች በዚህ ወቅት አመለካከታቸው በአንድ አቅጣጫ ብቻ ነበር። ይኸውም ዓይናቸው ያረፈው በመስቀሉ ላይ በተንጠለጠለው ክርስቶስ ላይ ብቻ ነበር። ኢየሱስ ለማስተማር የፈለገው አምልኮታቸው የተሟላ እንዲሆን፣ ወደ ላይ ብቻ ሳይሆን ወደ ጎንም መመልከት እንዳለባቸው ነው። አማኞች ከአማላካቸው ጋር ድንቅ የሆነ ግንኙነት ሊኖራቸው ይችላል። ሲያመልኩ፣ ሲጸልዩ፣ ሲያገለግሉ፣ አሥራታቸውን ሲከፍሉ፣ ሌላ ነው። ነገር ግን አጠገባቸው ካለው ወንድማቸው (እህታቸው) ጋር ያላቸው ግንኙነት የተቀራረበ አይደለም። ስለ ወንድማቸው ልባቸው ርሁሩህ አይደለም። ኢየሱስ ከርህራሄው የተነሳ የራሱን መከራ ፈጽሞ ረሳ።

እርግጥ ነው እኔና እናንተ ርህራሄን ለብሰን አንወለድም። በተፈጥሯችን ግን ርሁሩህ እንድንሆን የሚያስችል ኃይል ሁላችንም አለን። በእግዚአብሔር አምሳል ስለተፈጠርን፣ ባህሪው በውስጣችን አለ። መስቀሉን በመሸከም ክርስቶስን የምንመስል ከሆነ፣ በርህራሄውም እንመስለዋለን። በርህራሄ ስንሞላ በጭንቀት፣ በችግርና በመከራ ውስጥ የሚያልፉትን ወንድሞቻችንና እህቶቻችንን በምላሳችን ብቻ ሳይሆን ተጨባጭ በሆነ መንገድ ለመርዳት እጆቻችንን ለመዘርጋት የሚያስችል ኃይል ይኖረናል። ስለ ወንድሞቻችን በጎ የሆነውን እንድናስብ፣ እንድ

ንጨነቅ፣ ለበጎ ሥራ እጆቻችንን እንድናነሳ ያደርገናል። መስቀሉን የመሸከም አቅም ሲኖረን፣ ርህራሄ ልናሳየው፣ ፍቅራችንን ልንሰጠው የምንችለው፣ በኑሮው የተጨነቀ፣ ውስጡ የቆሰለና የደማ ማን ነው?" በማለት ርህራሄ የምናሳየውን ሰው እንፈልጋለን።

8

ያለመስቀል ዘውድ የለም

"በእግዚአብሔር ታመን፤ በርታ! ተስፋ አትቁረጥ፤ በእግዚአብሔር ታመን" (መዝ. 27፥14)

"መስቀል አጋጥሞኝ አያውቅም…ለእኔ የክርስትና ሕይወት ቀላል ነው…" የሚል ክርስቲያን ቢኖር፣ ያ ሰው እውነተኛ ክርስቲያን መሆኑ ያጠራጥረናል። የሁላችንም መስቀል አንድ ዓይነትና እኩል አይደለም። እንደ አቅማችን ይለያያል። በበኩሌ ክርስትና ቀሎኝ አያውቅም። *"መንገዱ ጠባብ"* ሆኖ አግኝቼዋለሁ። ይሁን እንጂ፣ ከምንችለው በላይ በትከሻችን ላይ ጭኖ አይገድለንም። መንፈሳዊ ሞት የምንሞተው መስቀል በመሸከማችን ሳይሆን፣ መስቀል የሌለበት ሕይወት ለመኖር ስንሞክር ብቻ ነው። መስቀላችን ትልቅ ሆኖ ከተሰማን፣ በማጉረምረም ፈንታ *"ምን ያህል ቢታመንብኝ ነው?"* በማለት ደስ ሊለን ይገባል። ካሰብን ደግሞ እርሱ ያልሰጠንን መስቀል ተሸክመን ለመሄድ ብንሞክር፣ ያለአግባብ ራሳችንን እንጎዳለን እንጂ የበለጠ ሽልማት አያስገኝ ልንም።

1. መፍራት ያለብን መስቀል የሌለበትን ሕይወት መኖርን ነው

የመከራችንን ትክክለኛውን ምክንያት ብናውቅም ባናውቅም ከሚደርስብን መከራ፣ ችግርና ፈተና ውስጥ ጠቃሚ የሆነ ትምህርት እናገኝበታለን። ጳውሎስ በመከራ ውስጥ ስለሚገኘው ጥቅም ሲገልጽ፣ እንዲህ አለ፡-

❖ *"የምሕረት አባትና የመጽናናት ሁሉ አምላክ ለሆነውና እንዲሁም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ለሆነው አምላክ ምስጋና ይሁን። እኛ ከእግዚአብሔር በምናገኘው መጽናናት በመከራ ላይ ያሉትን ሁሉ ማጽናናት እንድንችል፣ እግዚአብሔር እኛን በመከራችን ሁሉ ያጽናናናል። የክርስቶስን መከራ በብዙት እንደመካፈላችን መጠን፣ እንዲሁም በክርስቶስ አማካይነት መጽናናትን በብዙት እናገኛለን። እኛ መከራ ስንቀበል እናንተ መጽናናትና ደኅንነት ታገኛላችሁ፤ እኛ ስንጽናና ደግሞ እናንተም እኛ የምንቀበለውን መከራ በትዕግሥት ተቀብላችሁ ትጽናናላችሁ"* ይላል (2 ቆሮ. 1፥3-6)።

እንዲሁም ሐዋርያው ጴጥሮስ በሕይወታችን ልዩ ልዩ መከራ እንዲደርስ እግዚአብሔር ለምን እንደሚፈቅድ ሲገልጽ፣

❖ *"ይህ ፈተና የደረሰባችሁ የእምነታችሁን እውነተኛነት ለማረጋገጥ ነው፤ የሚጠፋ ወርቅ እንኳ በእሳት ይፈተናል፤ ከወርቅ ይልቅ የከበረ እምነታችሁ እንደዚሁ መፈተን አለበት፤ ይህም የተፈተነ እምነታችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ምስጋናን፣ ክብርንና ውዳሴን ያስገኝላችኋል"* ይላል (1 ጴጥ. 1፥7)።

በሕይወቱ ውስጥ የሚያጋጥመውን አስቸጋሪ ሁኔታ ተቀብሎ ለዕድገቱ የሚጠቀምበት አማኝ የተባረከ ነው። ከበጎ ነገር ብቻ ሳይሆን ከክፉ ነገር ውስጥም ለመማር ፈቃደኛ የሆነ ሰው ከመከራው ብዙ ትምህርትን ያገኛል። አንዳንድ መከራ በሕይወታችን ሲደርስ፣ መጽ

ናኛ የሚሆነን ክፍል ከቃሉ ይሰጠናል። የተሀድሶ እንቅስቃሴ መሪ የነ በረው ማርቲን ሉተር፣

❖ *"በመከራ ውስጥ ባላልፍ ኖሮ ስለ እግዚአብሔር ቃል በቂ የሆነ መረዳት አይኖረኝም" ነበር አለ።*

እግዚአብሔር ሊያስተምረን የሚፈልገውን ነገር ጎልቶ እንዲ ታየንና የበለጠ እንዲጠቅመን ያደርግልናል። ወደ መንፈሳዊ ዕድገት የሚያደርሰን ዲሲፕሊን መደረት ብቻ ሳይሆን፣ ከቃሉ የምናገኘው ትምህርት ጭምር ነው። እግዚአብሔር እስራኤላውያንን፣

❖ *"አምላክህ እግዚአብሔር የሰጠህን ትእዛዝ ስለ መጠበቅህ በል ብህ ያለውን አሳብ ያውቅ ዘንድ አንተን ለመፈተን በዚህ በረሓ አርባ ዓመት ሙሉ በመከራ ውስጥ በማለፍ እንዴት እንደመራህ አስታውስ። በረሀብ እንድትሠቃይ አደረገህ ቀጥሎም አንተም ሆንህ የቀድሞ አባቶችህ የማታውቁትን መና አበላህ ይህንንም ማድረጉ ሰው ሕይወቱ ተጠብቆለት መኖር የሚችለው እግዚአብሔር በሚናገረው ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አለመሆኑን ሊያስተምርህ ነው። በእነ ዚህም አርባ ዓመታት ውስጥ ልብስህ አላለቀም፤ ከጉዞም የተነሣ እግርህ አላበጠም። አባት ልጆቹን በመገሠጽ እየቀጣ በሥነ ሥርዓት እንደሚያሠለጥን፣ አምላክህ እግዚአብሔርም አንተን እየገሠጸና እየቀጣ በሥነ ሥርዓት ያሠለጠነህ መሆኑን አስታውስ" ይላቸዋል* (ዘዳ. 8፡2-5)።

እግዚአብሔር በሕይወታችን መከራ እንዲደርስ ለምን እንደ ፈቀደ፣ ምክንያቱን ብናውቀውም ባናውቀውም፣ *"በመከራ ውስጥ እንድናልፍ የፈቀደው ጥሩ ምክንያት ቢኖረው ነው"* ብለን እምነን መቀበል አለብን። አልፎ አልፎ ምድራዊ አባት ልጆቹን የሚቀጣበት ጊዜ አለ። ይሁን እንጂ፣ የሚሰጣቸው ቅጣት ከእነርሱ አቅም ጋር ተመጣጣኝ የሆነውን ነው። ሰማያዊ አባታችን የሆነውም እግዚአብሔ

ርም ከአቅማችን በላይ መስቀል አያሸክመንም። *ከመስቀል ውጪ መኖር፣ ዲሲፕሊን የሌለው ሕይወት መኖር ነው።*

2. መስቀሉ የቅድስናው ተካፋዮች ያደርገናል

መስቀሉን ስንሸከም በመከራና በስቃይ ውስጥ እናልፋለን። እግ ዚአብሔር በዚህ ዓይነት ሕይወት ውስጥ እንድናልፍ የሚፈቅደው፣ የቅድስናው ተካፋዮች ሆነን እንድናድግ ስለሚፈልግ ነው። የሥጋ አባቶቻችን መልካም መስሎ እንደታያቸው እንደሚቀጡን ሁሉ እግዚ አብሔርም አልፎ አልፎ ይቀጣናል። የሚቀጣበት ምክንያት ምን እን ደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ሲገልጽ፣

- *"...እርሱ ግን የቅድስናው ተካፋዮች እንድንሆን ለጥቅማችን ይቀጣናል"* ይላል (ዕብ. 12፡10)።

"መከራና ስቃይ ከቅድስና ጋር ምን ግንኙነት አለው?" ብለን መጠየ ቃችን አይቀርም። በመከራ ውስጥ ስናልፍ፣

መከራ ከምንጊዜውም የበለጠ ኃጢአተኛው ተፈጥሯችን ምን ያህል የተበላሸ እንደሆነ አጉልቶ ያሳየናል። ሁሉ ነገር መልካም በሚ ሆንልን ጊዜ ግን በሕይወታችን ውስጥ ያለውን ኃጢአት እንደሚገ ባው አጥርተን ማየት አንችልም። መከራ ሲጫነን በሕይወታችን ያለው ኃጢአት ይታየንና ከእግዚአብሔር ምሕረትን እንድንጠይቅ ያደርገናል።

በመከራና በስቃይ ውስጥ በማለፍ እግዚአብሔር ዲሲፕሊን እንድንሆን የሚፈቅድበት ምክንያት ከእርሱ ጋር ያለን ግንኙነት ሥር የሰደደ እንዲሆን ነው። በመከራ ውስጥ በኃያሉ እግዚአብሔር ፊት ራሳችንን ዝቅ አድርገን ራሳችንን እንድናስገዛ፣ በጥበቡ እንድ ንታመን፣ በፍቅሩ እንድንጸናና ነው። ኢዮብ ምዕራፍ 42፡5 ላይ *"ከእ ስካሁን ስለ አንተ የማውቀው ሰዎች የነገሩኝን በመስማት ብቻ ነበር፤ አሁን ግን በዐይኖቼ አየሁህ"* እንዳለው እኛም እዚያ ደረጃ ላይ

ስንደርስ እንዲሁ እንላለን። እግዚአብሔርን በታሪኩ ማወቅ ብቻ ሳይሆን፣ ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት መፍጠር ያስችለናል።

በመከራችን ከእግዚአብሔር ጋር እውነተኛ የሆነ ሕብረት መፍጠር ያስችለናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ለፊልጵስዮስ አማኞች በጻፈው መልዕክቱ በመከራው ኢየሱስን መምሰል እንደሚመኝ ገልጿል (ፊልጵ. 3፥10)። *"ክርስቶስን ለማወቅ"* ሲል፣ ተራ ዕውቀት ሳይሆን እጅግ በጣም የተቀራረበ ግላዊ የሆነ ግንኙነት ማለቱ ነው። ብዙዎቻችን ክርስቶስን በብዙ መንገድ ልንመስለው እንመኛለን፤ በመከራው ግን ጳውሎስ እንደሚለው ለመምሰል አንዳንዶቻችን እርግጠኞች አይደለንም። ክርስቶስን በማወቅ ለማደግ ብንፈልግ ግን፣ የግድ በመከራው ልንመስለው ፈቃደኞች እንሆናለን። እንዲሁም የትንሣኤውን ኃይል ለማወቅ በሞቱ እርሱን መምሰል እንፈቅዳለን። ጳውሎስ የቀመሰው መከራ ስለ ወንጌል መሰደድ ብቻ ሳይሆን ሌሎች ብዙ መከራዎችን አይቷል። ክርስቶስ በመስቀሉ ላይ ካረፈበት ጊዜ ጀምሮ ብዙዎች መስቀላቸውን እንደሚገባው የተሸከሙ በዘመናት መጥተው እንዳለፉ በሰፊው ተመልክተናል። እኛም የእነርሱን አርአያ ተከትለን መስቀላችንን እንደሚገባው ተሸክመን ማለፍ አለብን።

ጌታ የሚወደውን የሚገስጽ ወይም የሚቀጣ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ይሄ እውነት ተግባራዊ ሲሆን የምናየው በመጀመሪያ ክፍለ ዘመን ውስጥ ይኖሩ በነበሩ አማኞች ሕይወት ውስጥ ብቻ ሳይሆን፣ በዚህ ዘመን ባለነው አማኞች ሕይወትም ጭምር ይታያል። ዲሲፕሊን ፍቅር ከሞላበት፣ ስለ ልጆቹ መንፈሳዊ ዕድገትና በጎነት ከሚያስብና ከሚጨነቅ አባት የሚመጣ እንደሆነ ግልጽ ነው። እግዚአብሔር ልጆቹን ዲሲፕሊን ከሚያደርግባቸው መሣሪያዎች መካከል አንደኛው፣ በመከራና በችግር ውስጥ እንዲያልፉ በመፍቀድ ነው። ይሄም በፍቅር የተሞላ መሆኑን፣ ፍቅሩንና ጥንቃቄውን እንጂ መጥላቱን የሚያመለክት አይደለም። የዕብራውያንን መልዕክት የጻፈው ሰው፣

- *"ልጄ ሆይ! የእግዚአብሔርን ተግሳጽ አታቃልል፤ በተግሣጹ ጊዜ ተስፋ አትቁረጥ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር የሚወድደውን ይገስጻል፤ እንደ ልጅ አድርጎ የሚያየውንም ይቀጣል"* ይላል (ዕብ. 12፥5-6)።

የፍቅሩ ምልክት ስለሆነ፣ የእግዚአብሔርን ተግሳጽ እንዳናቃልል፣ ሲቀጣንም ተስፋ እንዳንቆርጥ ጸሀፊው ይመክረናል። "አታቃልል" ሲል፣ ዋጋ የሌለው፣ የማይጠቅም አድርገህ አትመልከት ማለቱ ነው። መፍራት ያለብን ቅጣቱን ሳይሆን፣ በመከራችን ውስጥ የእግዚአብሔርን እጅ ማየት ሲያቅተን ነው። በልዩ ልዩ መከራ ውስጥ ስናልፍ፣ ከእግዚአብሔር የመጣ መሆኑን አምነን በመቀበል ፈንታ፣ እንዲሁ እንደ አጋጣሚ በእኛ ላይ የደረሰብን አድርገን ከተመለከትነው፣ ለጥቅማችን የመጣ መሆኑን መቀበል ያቅተናል። እንዲሁም የምናልፍበት የመከራ ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔር አሳብ ወይም ዓላማ ምን እንደሆነ ስለማንረዳ፣ በራሳችን ጥረት ከመከራችን መውጣት የምንችልበትን መንገድ ለማግኘት ብዙ ትግል ውስጥ እንገባለን።

በሕይወታችን የሚደርሱ አንዳንድ መከራውችና ችግሮች፣ እንዳጋጣሚ የሚፈጠሩ ሳይሆኑ የእግዚአብሔር የእጆቹ ሥራዎች እንደሆኑ ወይም ከእርሱ የሚመጡ መሆናቸውን መጽሐፍ ቅዱስ በተለያየ ሥፍራ ይናገራል።

- *"እስቲ የእግዚአብሔርን አሠራር አስተውል! እግዚአብሔር ያጣመመውን ሰው እንዴት ሊያቃናው ይችላል? ሁሉ ነገር በሠመረልህ ጊዜ ደስ ይበልህ፤ መከራም በሚመጣ ጊዜ ይህን አስታውስ፤ እግዚአብሔር ሁለቱንም ነገሮች ማለትም ደስታንና መከራን የሚልከበት ጊዜ ይኖራል፤ የትኛው ቀድሞ እንደሚመጣ ለማወቅ ግን ከቶ አትችልም"* (መክብብ 7፥13-14)።

አንዳንድ ክርስቲያኖች የፍቅር አምላክ የሆነው እግዚአብሔር ከላይ የሰማነውን መከራንና ችግርን ያመጣል ብለው ማመን የሚያቅ ታቸው አሉ። መቀበል ያቅታቸው እንጂ፣ መጽሐፍ ቅዱስ፣

- *ሁልጊዜ ተፈጻሚነት ማግኘት የሚችል እግዚአብሔር የፈቀ ደው ነገር ብቻ ነው፤ ምክንያቱም መልካምም ሆነ ክፉ ሁሉ ነገር የሚፈጸመው በእርሱ ትእዛዝ ነው"* ይላል (ሰቆቃው 3፥37-38)።

ስለዚህ በመከራና በችግር ውስጥ ስናልፍ፣ የእግዚአብሔር እጅ እንዳ ለበት ለይተን እንወቅ እንጂ፣ ቅጣቱን ችላ ብለን አንለፍ።

3. ኢየሱስ መስቀሉን አልሸሸም

ዓለም ከመፈጠሩ በፊት የታቀደው የእግዚአብሔር ዓላማ የሚፈ ጸምበት ጊዜ ሲደርስ፥ ኢየሱስ የሚጠብቀው ሞት እንደሆነ ቢያው ቅም፥ እንዲሁም ደቀ መዛሙርቱ "ተው አትሂድ! የሃይማኖት መሪ ዎች ይገድሉሃል" ብለው ቢያስጠነቅቁትም፥ ኢየሱስ ፊቱን ወደ ኢየሩ ሳሌም እንዳቀና መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ኢየሩሳሌምም የገባው ተደብቆ ሳይሆን፥ በብዙ ሕዝብ ታጅቦ በክብርና በዕልልታ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። *"ውርንጫውን ወደ ኢየሱስ አመጡት፥ ልብሶቻቸውንም በላዩ ጣል አድርገው ኢየሱስን በውርንጫው ላይ አስቀ መጡት። ሰዎችም እርሱ በሚሄድበት መንገድ ላይ ልብሶቻቸውን ያነ ጥፉ ነበር። በደብረ ዘይት ተራራ ቁልቁል ወደሚወስደው መንገድ በተ ቃረበ ጊዜ፥ ቁጥራቸው እጅግ ብዙ የሆነ ደቀ መዛሙርት፥ ስላዩት ታምራት ሁሉ ደስ እያላቸው ድምጻቸውን ከፍ በማድረግ እንዲህ እያሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ጀመር። በጌታ ስም የሚመጣው ንጉሥ በሰማይ ሰላም፥ በአርያምም ክብር ይሁን!"* ይሉ ነበር (የሉቃ. 19፥35-38)።

ጥንት ነብያት ሊያስተላልፉት የሚፈልጉትን መልዕክት ሕዝቡ መረዳት ሲያቅተው፥ ወይም ፈቃደኛ ሳይሆን ሲቀር፥ ድራማ የሚ መስል፥ የሕዝቡን ዓይንና ልብ መሳብ የሚችል አንዳንድ ለዓይን ጎልቶ የሚታዩ ነገሮችን ያደርጉ እንደነበረ ታሪክ ይመሰክራል። ለም ሳሌ፥ እግዚአብሔር በአንድ ወቅት ኤርምያስን አንድ ያልተለመደ ነገር እንዲያደርግ አዞት ነበር። ይኸውም፥

- *"ሄደህ ከተልባ እግር የተሠራ መቀነት ግዛ፤ ወገብህንም ታጠ ቅበት፤ ነገር ግን ውሃ አታስነካው አለኝ። ስለዚህ እግዚአ ብሔር እንዳዘዘኝ መቀነቱን ገዝቼ፤ ወገቤንም ታጠቅሁበት"* ይላል (ኤር. 13፥1-2)።
- እንዲሁም ሕዝቄልን *"አንተ በግራ ጎንህ ተኛ የእስራኤልም ቤት ኃጢአት በአንተ ላይ ይሁን፤ በዚህ ጎንህ በተኛህበት ቀን ቁጥር ኃጢአታቸውን ትሸከማለህ። እነርሱ ኃጢአት ባደረጉ ባቸው ዓመታት መጠን የቀን ቁጥር መድቤብሃለሁ። ስለዚህ 390 ቀን የእስራኤልን ቤት ኃጢአት ትሸከማለህ"* አለው (ሕዝ. 4፥4-5)።

ኤርምያስና ሕዝቄል እግዚአብሔር "አድርጉ" ያላቸውን ነገር በማድረግ ለሕዝቡ ሊያስተላልፍ የሚፈልገውን መልዕክት አስተላ ለፉ። ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም በአህያ ውርንጭላ ሲገባ፥ ልክ ከላይ እንዳየነው ኤርምያስና ሕዝቄል አልሰማ ያለውን ሕዝብ መልዕክቱ በግልጽ እንዲገባው እንዳደረጉት፥ ከእግዚአብሔር የተላከው መሲህ እርሱ እንደሆነ ለማሳየት ኢየሱስ በአህያ ውርንጭላ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲገባ ሆነ። በዚህ ዓይነት ኢየሱስ በአህያ ውርንጭላ ተቀምጦ ኢየሩሳሌም ሲገባ፥ ከብዙ ዓመት በፊት በነብዩ ዘካርያስ የተተነበየው ትንቢት በማያጠራጥር ሁኔታ እንደተፈጸመ፥ እውነ ተኛው መሲህ፥ በእግዚአብሔር የተቀባው ንጉሥ እርሱ መሆኑን ለሚ ቀበለው ሁሉ ገለጸ። ይሁን እንጂ፥ በሕይወታቸው በማንገስ ፈንታ በእንጨት ላይ አንጠለጠሉት።

ከላይ ባየነው ሁኔታ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም መግባቱ፣ እን ዲሁ ሳይታሰብበት ድንገት የሆነ ነገር ሳይሆን፣ አስቀድሞ የታቀደ መሆኑን እውቀናል። ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ በጨለማ፣ ተደብቆ፣ ማንም ሳያየው ሹልክ ብሎ ሳይሆን፣ ጉዘው ወደ መስቀል እንደ ሚያደርሰው እያወቀ በድፍረትና በቆራጥነትና በግልጽ እንደ ሄደ እናውቃለን። በዚህ ጊዜ *"የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ግን ኢየሱስን ይይዙት ዘንድ የት እንዳለ የሚያውቅ ሰው እንዲጠቁም ትእዛዝ ሰጥ ተው ነበር"* (የዮሐ. 11፥57)። ኢየሱስ በልቡ ፍርሃት ቢኖር ኖሮ፣ በካ ህናት አለቆች የሚፈለግ መሆኑን እያወቀ፣ ሹልክ ብሎ ወይም ተደ ብቆ እንጂ በሕዝብ ታጅቦ በግልጽ ኢየሩሳሌም አይገባም ነበር። ከገ ባም በኋላ ከማይታወቅበት ሥፍራ ተደብቆ መቆየት ይችል ነበር።

ነገር ግን ሕዝብ ሁሉ በሚያየው ሁኔታ፣ ትይንታዊ በሆነ መልክ በብዙ ሺ ሕዝብ ታጅቦ ኢየሩሳሌም ገባ። እርሱን ይዞ ለመጣ ዋጋ ይከፈለዋል ተብሎ ማስታወቂያ የወጣ መሆኑን እያወቀ፣ በግልጽ በአህያ ውርንጭላ ተቀምጦ ኢየሩሳሌም በድፍረት መግባቱ፣ ብዙዎ ቹን፣ ደቀ መዛሙርቱንም ሳይቀር ሳያስደንቃቸው እንዳልቀረ እንገም ታለን። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ኢየሩሳሌም ሲገባ፣ በነብዩ በዘካርያስ የተ ተነበየው ትንቢት ፍጻሜ አገኘ።

- *"አንቺ የጽዮን ልጅ ሆይ! እጅግ ደስ ይበልሽ፤ አንቺ የኢየሩ ሳሌም ልጅ ሆይ! እልል በዪ፤ እነሆ ጻድቁና አዳኙ ንጉሥሽ ትሁት ሆኖ በአህያ ላይ ተቀምጦ በአህያ ግልገል፣ በውርንጫ ይቱ ላይ ሆኖ ወደ አንቺ ይመጣል"* ይላል (ዘካ. 9፥9)።

በጥንት ዘመን ነገሥታት ለጦርነት ሲመጡ፣ ፈረስ እየጋለቡ ነው። ለሰላም ሲመጡ ግን በአህያ ላይ እየጋለቡ ነበር። ኢየሱስ ግን በአህያ ውርንጭላ ላይ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ፣ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ እጁን ዘርግቶ "አሁንስ እንደ ንጉሣችሁ አድርጋችሁ አትቀበሉኝምን?" በማለት የፍቅር ጥሪ ማሰማቱ ነበር። ይሁን እንጂ

የተቀበለው ሰው አልነበረም። እንዲያውም ይባስ ብለው በእንጨት ላይ አንጠልጥለው ገደሉት።

ኢየሱስ በአህያ ውርንጭላ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ ቁጥ ራቸው እጅግ በጣም ብዙ የሆኑ ሰዎች ድምጻቸውን ከፍ አድርገው *"በጌታ ስም የሚመጣው ንጉሥ፣ በሰማይ ሰላም፣ በአርያምም ክብር ይሁን"* እያሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ነበር። ሕዝቡ ኢየሱስን ሲያከ ብሩና ሲያመሰግኑ ያዩ የነበሩት ፈሪሳውያን ሁኔታው በጣም ስላበሳጫ ቸው ኢየሱስን *"መምህር ሆይ! ደቀ መዛሙርትህን ገሥጻቸው እንጂ አሉት"* (የሉቃ. 19፥39)። ኢየሱስም "እነርሱ ዝም ቢሉ፣ ድንጋዮች ይጮኻሉ" አላቸው። ፈሪሳውያን ኢየሱስን የሚያመሰግነውን ሕዝብ እያዩ በመደነቅ "ዓለም በሙሉ እየተከተለው እኮ ነው" አሉ። በዚያን ወቅት ፋሲካን ለማክበር በኢየሩሳሌም ቁጥሩ ከመቶ ሺ የማያንስ ሕዝብ በመሰብሰቡ፣ ለንጉሡ የሚገባውን ዙፋን ለመስጠት ዓለም ሁሉ የተሰበሰበ ይመስል ነበር። ይሁን እንጂ፣ የሚገባውን የንጉሥነት ዙፋ ኑን በመስጠት ፈንታ የሰጡት የመስቀልን ሞት ነበር።

ይህን ያህል ሕዝብ መሰብሰቡ የሚያስደንቅ አይደለም። በጎ ነገር ሲያደርግ ያዩት፣ ከእርሱ በጎ ነገር የተቀበሉት፣ ሊከተሉት የሚፈ ልጉ ቁጥራቸው ትንሽ አይደለም። ቢታንያ ውስጥ አልአዛርን ከሞት ሲያስነሳ ያዩትና ያደነቁት፣ ገሊላ ውስጥ በደምብ የሚያውቁት የገሊላ ሰዎች፣ በአምስት እንጀራና በሁለት ዓሣ ያጠገባቸው ቁጥራቸው ከአምስት ሺ የሚበልጥ ሕዝብ፣ ከእርሱ ፈውስን ያገኙ ዓይነ ሥውሮች፣ ደንቆሮዎችና ዲዳዎች፣ አንካሶችና ሽባዎች፣ እንዲሁም ሕጻናት ሳይቀሩ ሊያከብሩት እንደተገኙ እናምናለን። ኢየሱስ ይህን የመሰለ ታላቅ አቀባበል ይደረግለት እንጂ፣ ከአደጋ ነጻ አልነበረም። ይህን ያህል ሕዝብ ወደራሱ መሳቡ ያስደነገጣቸውና ያስፈራቸው የሃይማኖት መሪዎች ሊገድሉት ይፈልጉ ነበር። ለፋሲካ በዓል በኢየሩ ሳሌም የተሰበሰበው ሕዝብ፣ በኢየሱስ ምክንያት ሁከት ይነሳ ይሆናል በሚል ፍርሃት፣ ሮማውያን ወታደሮች ጸጥታውን ለመጠበቅ በሥፍ

ራው ተገኝተው ነበር። የሰላሙ አለቃ፥ የሁከት ምክንያት ይሆናል ተብሎ መታሰቡ በጣም ያሳዝናል።

ሮማውያን ጥንት በድል አድራጊነት ዋና ከተማቸው ሮም ሲገቡ የሚደረገው ሰልፍ ልዩ ነበር። የጦሩ መሪ ወይም ጄኔራል በወርቅ ሠረገላ፥ ግርማ ሞገስ ባላቸው ፈረሰኞች ታጅቦ ከፊት ለፊት ቀድሞ ይሄዳል። ከእርሱ በኋላ በሠራዊቱ ውስጥ ባለ ከፍተኛ ማዕረጎች ከጠላት የማረኳቸውን ሀብትና ንብረት ይዘው ያልፋሉ። በመጨረሻው ሕዝቡ እንዲያያቸው በጦርነት የማረኳቸው ሰዎች በሰንሰለት ታሥረው እንዲያልፉ ይደረጋል። ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ ግን ከላይ ባየነው ዓይነት ሁኔታ አልነበረም። እየጋለበ የገባው በፈረስ ሳይሆን በአህያ ውርንጭላ ላይ ተቀምጦ ነው። በጦርነት የማረከውን ምርኮ ለማሳየት ሳይሆን ራሱን ለመስቀል ሞት አሳልፎ ለመስጠት ነው። የታጀበው ከፍተኛ ማዕረግ ባላቸው ወታደሮች ሳይሆን በሽባዎችና በአንካሶች፥ በዓይነ ሥውሮች፥ በልጆች፥ ከገሊላና ከቢታንያ የመጡ ተራ ሰዎች እንደ ነበረ ተመልክተናል። ጸጥታ ለማስከበር በቦታው የተገኙት የሮም ወታደሮችና ባለሥልጣኖች ሕዝቡ "ሆሳዕና" እያለ የሚጮኹለትን ሰው ሲያዩ፥ የመጣው በወርቅ ሠረገላ ተቀምጦ፥ በሚያማምሩ ፈረሰኞችና ፈረሶች ታጅቦ ሳይሆን፥ በአህያ ውርንጭላ ተቀምጦ ነው። ያቺም የአህያ ውርንጭላ የራሱ ሳትሆን በተውሶ የተገኘች ነች። የፉከራ ድምጽ እያሰማ ሳይሆን እያለቀሰ በመሆኑ ናቁት። እርግጥ ነው ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ የገባው በታላቅ ክብር ነው። ይሁን እንጂ፥ ሮማውያን በጠበቁት ዓይነት ክብር አልነበረም። እንዲህ ዓይነቱ ምን ዓይነት ንጉሥ ነው? በማለት ብዙዎቹን እንዳጠያየቀ እርግጠኞች ነን።

ኢየሱስ በድል አድራጊነት ወደ ኢየሩሳሌም እንዴት እንደ ገባ አራቱም ወንጌሎች ታሪኩን ጽፈዋል። ብዙ ሰዎች በየመንገዱ ተሰልፈው ልብሳቸውን መንገድ ላይ እያነጠፉ በታላቅ ዕልልታ ተቀብለውታል። *"በጌታ ስም የሚመጣው ንጉሥ፥ በሰማይ ሰላም፥ በአርያምም ክብር ይሁን"* በማለት ዘምረውለታል። ኢየሱስን በዚህ ዓይነት የተቀበ

ለው ሕዝብ ትንሽ ቆይቶ በአንድ ድምጽ "ይሰቀል!" ብለው ሲጮሁበት ይሰማል። ምን ይሆን የሕዝቡን ሀሳብ በአንድ ጊዜ እንዲህ ያስለወጠው? ሕዝቡ ይሰቀል ብሎ በአንድ ድምጽ ሲጮኽ፥ ዓለም ሁሉ በእርሱ ላይ የሞት ፍርድ ለመፍረድ የተነሳ ይመስል ነበር። ለዚህ ነው ፈሪሳውያንና የሃይማኖት መሪዎች *"..አታዩም ዓለም ሁሉ ሲፈርድበት..."* ያሉት።

በዚያን ጊዜ "ፋሲካን" ለማክበር ከልዩ ልዩ አገር በብዙ መቶ ሺ የሚቆጠር ሕዝብ በኢየሩሳሌም ተሰብስቦ ነበር። የዓለም ንጉሥ የሆነው "ዙፋኑ ይገባኛል" ብሎ በኃይል ለመውሰድ የመጣ ይመስላል። ውስን አዕምሮ ላለን፥ ለእኔና ለእናንተ ሁኔታው ፈጽሞ አይገባም። ከሳምንት በፊት ልብሳቸውን እያወለቁ ያነጠፉለት፥ "ሆሳዕና" እያሉ የዘመሩለትን ሰው ዛሬ "ስቀለው!" ብለው መጮኻቸው ግራ ያጋባል። ያ የእነርሱ ባሕሪ ብቻ ሳይሆን፥ በዘመኑ ያለነው ሰዎችም ባሕሪ ነው። ዛሬ አድንቀን ነገ አሳንሰን እናወራለን። ዛሬ ስመን፥ ነገ እንነክሳለን። ዛሬ የአበባ ጉንጉን አስታቅፈን ነገ ድንጋይ እንወረውራለን። የሚገርመው እንዲህ ዓይነት ባሕሪ ያለን፥ ፍጹም የሚወደድ ባሕሪ የሌለን እኔና እናንተን መውደዱ ነው።

ስለ እምነታቸው ዋጋ የከፈሉትን ሰማዕታት ታሪክ ስንሰማ፣ ያየንባቸውን ድፍረትና ሙሉ መሰጠት ማድነቃችን አይቀርም። በሌላ በኩል ደግሞ *"በርሀራሄ የተሞላው አምላክ ክርስቲያኖች ይህን ያህል ሲሰቃዩና በመከራ ውስጥ ሲያልፉ እያየ እንዴት መጨከን ቻለ? የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንዳልነበረች ለማድረግ የሚታገሉትን፣ እንዲሁም አማኞችን ከምድር ገጽ ፈጽሞ ለማጥፋት ጥረት የሚያደርጉትን የቤተ ክርስቲያንና የክርስቶስ ጠላቶች የሆኑትን እግዚአብሔር ሳይበቀላቸው ለምን ዝም ይላል?"* የሚለው ጥያቄ በውስጣችን መፈጠሩ እንደማይቀር ግልጽ ነው። "ለምን?...ለምን?" የሚለውን ጥያቄ የምንጠይቅ እኛ ብቻ ሳንሆን፣ ጥንትም ቢሆን፣ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎችም እግዚአብሔርን ተመሳሳይ የሆነ ጥያቄ ጠይቀውታል። ከእነርሱ ውስጥ አንደኛው ኢዮብ ሲሆን፣

ሌላው ኤርምያስ ነው። ኤርምያስ በአካባቢው የሚፈጸመውን ክፉ ሥራ ከተመለከተ በኋላ፣

- *"እግዚአብሔር ሆይ! ክስ መሥርቼ ከአንተ ጋር ብከራከር፣ አንተ ሁልጊዜ እውነተኛ ሆነህ ትገኛለህ፤ ይሁን እንጂ ስለ ትክክለኛ ፍትሕ አንተን መጠየቅ አለብኝ፤ ክፉዎች የሚበለጽጉት ስለምንድን ነው? አታላዮችስ ሁሉ ነገር የሚሳካላቸው ስለምንድን ነው? ይልቁንም አንተ ስለተከልሃቸው ሥር ሰድደዋል፤ አድገውም ፍሬ ያፈራሉ፤ በአፋቸው ያከብሩሃል፤ ልባቸው ግን ከአንተ የራቀ ነው። እግዚአብሔር ሆይ! እኔን ግን ታውቀኛለህ፤ ምን እንደ ምሠራና ከልቤም እንደምወድህ ታያለህ..."* ይላል (ኤርም. 12፥1-3) አለ።

4. ከመስቀሉ በፊት ዘውድ ለመጫን ለሚፈልጉ ትምህርት ሰጠ

ለሚከዳው ጴጥሮስ፣ ለሚሸጠው ይሁዳ አስቀድሞ፣ በመከራው ወቅት ጥለውት ለሚሸሹት ደቀ መዛሙርቱ፣ ራሳቸውን አይተው እርምጃቸውን እንዲያስተካክሉ እስከ መጨረሻው ድረስ በቂ ጊዜና ዕድል ሰጥቷቸው፣ የመጨረሻውንም ዕራት አብሯቸው ቀርሶ ነበር።

- *"ሰዓቱ በደረሰ ጊዜ ኢየሱስ ከሐዋርያቱ ጋር በማእድ ተቀመጠ፤ እንዲህም አላቸው፤ መከራ ከመቀበሌ በፊት ይህን ፋሲካ አብሬያችሁ ለመብላት በጣም ስመኝ ነበር! እላችኋለሁ፤ በእግዚአብሔር መንግሥት የዚህ ትርጉም እስኪፈጸም ድረስ ይህን ፋሲካ ዳግመኛ አልበላም። ጽዋውን ተቀብሎ ካመሰገነ በኋላ እንዲህ አላቸው፤ እንካችሁ ሁላችሁ ከዚህ ተካፈሉ፤ እላችኋለሁና ከአሁን ጀምሮ የእግዚአብሔር መንግሥት እስከ ምትመጣ ድረስ ከዚህ ወይን ፍሬ አልጠጣም። እንጀራንም አንሥቶ አመስግኖ፣ ቈርሶም ሰጣቸውና ይህ ስለ እናንተ የሚሰጥ ሥጋዬ ነው፤ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት አለ"* (የሉቃ. 22፥16-19)።

በዚህ ዓይነት ኢየሱስ የመጨረሻውን እራት ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ከበላ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ በሕይወታቸው መለማመድ ያቃታቸውን አንድ ትልቅ ትምህርት ለማስተማር ተነሳ። ይኸውም *"ከእራት ተነሳ፤ መጎናጸፊያውን አስቀመጠ፤ ወገቡንም በፎጣ ታጠቀ። ከዚያም በመታጠቢያው ውሃ ጨምሮ የደቀ መዛሙርቱን እግር እያጠበ በታጠቀው ፎጣ ያብስ ነበር"* ይላል (የዮሐ. 13፥4-5)። የክብር እንግዳ የነበረው ኢየሱስ፣ የራሱን ደቀ መዛሙርት እግር ለማጠብ መነሳቱ፣ ብዙዎችን ሳያስደንቅ እንዳልቀረ እናምናለን። ንጉሥ የሆነው ጌታ እግር ለማጠብ መነሳቱ፣ ሰው ውስን በሆነው አዕምሮ ሊገምተው ከሚችለው በላይ ነው። በዚያን ዘመን እግር ማጠብ እንደ አነስተኛና ዝቅተኛ ተግባር ይገመት ስለነበረ ነው ጴጥሮስ ኢየሱስን *"የእኔን እግር አንተ አታጥብም"* ብሎ እምቢ ያለው። ኢየሱስ የደቀ መዛሙርቱን እግር ለማጠብ መነሳቱ፣ የሃይማኖት ሥርዓት ለመፈጸም ሳይሆን፣ ለደቀ መዛሙርቱ ከፍተኛ ትምህርት ለማስተላለፍ ፈልጎ ነው።

የኢየሱስን አስደናቂ ድርጊት ደቀ መዛሙርቱ ከማየታቸው በፊት በሁሉም አዕምሮ ውስጥ ይመላለስ የነበረው፣ በክርስቶስ መንግሥት ውስጥ ከፍተኛውን ደረጃ እንዴት እንደሚይዙ፣ ከያዙ በኋላም ለረጅም ጊዜ ይዘው የሚዘልቁበትን መንገድ ያስቡ ነበር። ነገር ግን እዚህ ላይ ከሁሉም በላይ የሆነው፣ መምህርና ጌታ የሆነው፣ ከነበረበት ከፍተኛ ደረጃ ተነስቶ ወደ ምድር ዝቅ ብሎ የተከታዮቹን እግር ማጠቡ ደቀ መዛሙርቱን ሁሉ ሳያስገርማቸው እንዳልቀረ እንገምታለን። በዚህ ተግባሩ ብቻ ኢየሱስ የዓለምን ሥርዓትና ደንብ ግልብጥብጡን እንዳወጣ እንገነዘባለን። የእርሱ ደንብ *"ከፍ ለማለት ዝቅ፣ ዝቅ ለማለት ከፍ ማለትን"* እንደሚጠይቅ አሳያቸው። ሁኔታው የተለመደ ስላልነበረ ደቀ መዛሙርቱን ሳያስደነግጣቸው አልቀረም። ኢየሱስ በተግባር ካሳያቸው በኋላ ደቀ መዛሙርቱን፣

- *"ያደረግሁላችሁን ታስተውላላችሁን? እናንተ መምህርና ጌታ ትሉኛላችሁ፤ ትክክል ነው፤ እንደምትሉኝ እንዲሁ ነኝና። እንግዲህ እኔ ጌታችሁና መምህራችሁ ሆኜ ላላሁ እግራችሁን ካጠብሁ፥ እናንተም እንደዚሁ እርስ በርሳችሁ እግራችሁን ልትተጣጠቡ ይገባችኋል። እኔ እንዳደረግላችሁ እናንተም እንደዚሁ እንድታደርጉ ምሳሌ ትቼላችኋለሁ"* አላቸው (የዮሐ. 13፥13-15)።

5. መስቀሉን እንድንሸከም ጸጋውን ያበዛልናል

ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ጌቴሴማኔ የሄዱት ሊገድሉት ከሚፈልጉት ሰዎች ለመሸሽ ወይም ለመደበቅ አልነበረም። በብዙ ሺ ሕዝብ ታጅቦ ወደ ኢየሩሳሌም የገባው፥ ዓለም ከመፈጠሩ በፊት የታቀደው የእግዚአብሔር ዓላማ በእርሱ ሕይወት የሚፈጸምበት የመጨረሻው ሰዓት የተቃረበ መሆኑን አውቆ ነው። ኢየሱስ ሞት እንደሚጠብቀው እያወቀ ወደ ኢየሩሳሌም የመጣው፥ ተገዶ ሳይሆን በራሱ ፈቃድ ነው። የሚጠብቀውን የመስቀል ሞት መታገስ የሚችልበትን ኃይል እንዲሰጠው፥ ከአባቱ ጋር በጸሎት ለማሳለፍ ከደቀ መዛሙርቱ መካከል ሦስቱን ይዞ ወደ ጌቴሴማኔ ሄደ። ደቀ መዛሙርቱ ግን በእንቅልፍ ስለተሸነፉ አብረውት በጸሎት ሊተጉ አልቻሉም። ኢየሱስ ግን የሚደርስበትን አስቀድሞ ያውቅ ስለ ነበረ፥ መንፈሱ በኃይል ይጨነቅበት ነበር።

ማቴዎስ፥ ኢየሱስ በወቅቱ የተሰማውን ስሜት ሲገልጽ፥ *"ይተክዝና ይጨነቅ ነበር"* (የማቴ. 26፥37) ይላል። እንዲሁም ማርቆስ ተመሳሳይ የሆነ ነገር ጽፏል። *"ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዝናለች..."* ይላል። ይህን ብሏቸው ለብቻው ለመጸለይ ትንሽ ራቅ ብሎ ሄደ። ደቀ መዛሙርቱን ትቷቸው የሄደው፥ እንዲተኙ ሳይሆን በጸሎት እንዲተጉ ካሳሰባቸው በኋላ ነው። ብዙ ጊዜ ኢየሱስ ለመጸለይ ብቻውን የሚሆንበት ጊዜ እንደነበረ እናስታውሳለን። ደቀ መዛሙርቱ በጀልባ

ሲሄዱ ማዕበል ኢጋጥሟቸው የተጨነቁት፥ ኢየሱስ ከእነርሱ ተለይቶ ለብቻው ለመጸለይ በቆየበት ወቅት እንደነበረ እናስታውሳለን። በጌቴሴማኔ ውስጥ ግን ብቻውን ሆኖ በመጸለይ ፈንታ፥ ደቀ መዛሙርቱ አብረውት እንዲቆዩና በጸሎት እንዲያግዙት ሲጠይቃቸው እናያለን። ሊጠጣው የተዘጋጀለት የመከራ ጽዋ በጣም ከባድ መሆኑን ስላወቀ፥ የደቀ መዛሙርቱን የጸሎት ድጋፍ ከምንጊዜውም የበለጠ ስለፈለገ ነው።

እኔና እናንተም ብቻችንን መሆን የማንፈልግበት፥ ከአጠገባችን ሰው እንዳይጠፋ የምንፈልግበት ጊዜ አለ። ይኸውም፥ በሕመም አልጋ ላይ ስንሆን፥ ለምሳሌ የቀዶ ጥገና ሕክምና ለመውሰድ ስንዘጋጅ፥ በዓለም የተወሰነልንን ጊዜ ጨርሰን ለመሄድ ጥቂት ቀናት እንደቀረን ስናውቅ፥ ወይም ያልጠበቅነው ነገር በሕይወታችን ደርሶ በታላቅ መከራ ውስጥ ስናልፍ፥ ቅርባችን ናቸው የምንላቸው ሰዎች አጠገባችን ሆነው እንዲያጽናኑንና እንዲያበረታቱን፥ ዕንባችንን እንዲያብሱልን እንፈልጋለን። የሚያዝኑልን፥ የሚያጽናኑንና፥ "አይዟችሁ!" የሚሉን ሰዎች እንፈልጋለን። ለብቻ ሆኖ መሰቃየት ከማንኛውም ክፉ ነገር የበለጠ የከፋ እንደሆነ ይታወቃል። ከየትኛውም ቅጣት የበለጠ አስከፊ የሚሆነው፥ እንዲቀጣ የተፈረደበትን ሰው አንድ ክፍል ውስጥ፥ ከሰው ሁሉ ተገልሎ ወይም ተዘግቶበት ለብቻው እንዲቀመጥ ሲደረግ ነው። ብቸኝነት በጣም ከባድ ነው። አዕምሮን ያስታል። የከፋ እንደሆነ ብቸኝነት ከሕይወት ይልቅ መሞትን ያስመርጣል። የክርስቶስን ስቃይ የበለጠ የከፋ እንዲሆን ካደረጉት ምክንያቶች መካከል አንደኛው በወቅቱ የተሰማው ብቸኝነት እንደነበረ ግልጽ ነው።

ኢየሱስ በጌቴሴማኔ የተሰማው ብቸኝነት ከላይ ከገለጽነው ሁኔታ የበለጠ የከፋ ነበር። ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስ ብቻውን እንዲታገል ትተውት ዕንቅልፋቸውን ተኙ። ስለ መከራውና ስለሚሰማው ጭንቀት ደቀ መዛሙርቱ ግድ የሌላቸው በመሆናቸው ምክንያት፥ ኢየሱስ ስሜቱ ምን ያህል እንደተጎዳና ብቸኝነት እንዴት እንደተሰማው ከመ

ናገር ወደ ኋላ አላለም። *"እናንተ ሰዎች፥ ከእኔ ጋር ለአንድ ሰዓት እንኳ መትጋት አቃታችሁን?"* (የማቴ. 26፥40) አላቸው። ኢየሱስ ለብቻው ከአባቱ ጋር ለመሆን ያልፈለገበት ጊዜ ቢኖር፣ ይሄ በጌቴሴማኔ በቆየበት ጊዜ ብቻ ነው። ኢየሱስ ከጭንቀቱ የተነሳ *"አባቴ ሆይ! ቢቻል ይህ ጽዋ ከእኔ ይለፍ፤ ነገር ግን እኔ እንደምፈልገው ሳይሆን አንተ እንደምትፈልገው ይሁን"* ብሎ ወደ አባቱ ጸለየ (የማቴ. 26፥39)። ኢየሱስ ይህን ጸሎት የጸለየው ዝም ብሎ ሳይሆን በትልቅ ጭንቀት ውስጥ ሆኖ ነው። *"እጅግ ተጨንቆም በብርቱ ይጸልይ ነበር፤ ላቡም እንደ ደም ነጠብጣብ ወደ ምድር ይፈስ ነበር"* ይላል (የሉቃ. 22፥44)። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ አብረውት እንዲሆኑ የፈለገበት ጊዜ ቢኖር፥ ይህን በመሰለ ጭንቀት ውስጥ በነበረበት ወቅት፥ በጌቴሴማኔ ብቻ ነው። ደቀ መዛሙርቱ ግን ከምንጊዜውም የበለጠ በሚፈልጋቸው ወቅት፥ ከሥጋ ድካም የተነሳ በጸሎት አብረውት ሊተጉ አልቻሉም። አጠገቡ ሆኖ እንደ ደም የሚንጠባጠበውን ላቡን ከፊቱ ላይ የሚጠርግለት ሰው አልነበረውም። መላእክቶች ተሰልፈው የሚያገለግሉት ጌታ ዛሬ አጠገቡ የሚቆም ሰው ማጣቱ እንዴት ያሳዝናል?

በጌቴሴማኔ ውስጥ ኢየሱስ ያን ያህል ከፍተኛ ጭንቀት እንዲሰማው ያደረገው ምክንያት ምን ይሆን? የሚደርስበትን ስቃይና ሞትን በማሰብና በመፍራት ይሆን? እዚህ ላይ ማወቅ ያለብን እውነት ቢኖር፥ ኢየሱስ "ፍጹም አምላክ" ብቻ ሳይሆን፥ "ፍጹም ሰውም" መሆኑን ነው። አምላክ ብቻ ቢሆን ኖሮ፥ መከራው ሊሰማው አይችልም ብለን እንደመድም ነበር። በጌቴሴማኔ ሲጨነቅ የምናየው፥ እንደ እኔና እንደ እናንተ ፍጹም ሰው ሆኖ ነው። ኢየሱስ የተጨነቀበት ሌላው ምክንያት በእግዚአብሔር የተተወ በመሆኑም ጭምር ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ ከሆነ ጽዋው ከእርሱ እንዲያልፍ ጠይቋል። ይሁን እንጂ፥ ክርስቶስ ከጸለያቸው ጸሎቶች ሁሉ መልስ ያላገኘበት ጊዜ ቢኖር፥ በየጌቴሴማኔ የጸለየው ጸሎት ነው።

የመከራ ጽዋውን ጠጣው እንጂ ሳይጠጣው አላለፈም። የኢየሱስን መከራ የበለጠ ከባድ ያደረገበት ምክንያት ዓለም ንቆ የተወው

በመሆኑ ሳይሆን፥ የራሱ የሆኑት ደቀ መዛሙርቱም ጥለውት መሸሻቸው ነው። በጌቴሴማኒ የጸሎት ትግል ውስጥ እያለ ደቀ መዛሙርቱ ብቻ ሳይሆኑ፥ እግዚአብሔርም ራሱ የተወው መስሎ የተሰማው ጊዜ ነበር። *"አባት ሆይ! ፈቃድህ ከሆነ ይሄ ጽዋ ከእኔ ይለፍ"* ብሎ እንደ ጸለየው ቢያልፍ ኖሮ የመስቀሉ ታሪክ ምን ይሆን ነበር? ከአባቱ ፈቃድ ውጪ ኢየሱስ የራሱ ፈቃድ እንዲፈጸም ቢፈልግ ኖሮ፥ በሺ የሚቆጠሩ መላእክት ከሰማይ ወርደው እርሱን በመደገፍ ይዋጉለት ነበር። ከሰማይ መላእክት መጥተው ቢዋጉለት፥ ያለምንም ትግል ሰይጣንን አንድ ጊዜ በኃይል በመውጋት ብቻ ድልን ያገኝ ነበር። ይህ ቢሆን ኖሮ ቤተ ክርስቲያንና እንዲሁም የቤተ ክርስቲያን ታሪክ አይኖርም ነበር። በጠቅላላው የሰው የደህንነት ታሪክ እዚያ ላይ ያበቃ ነበር። ኢየሱስ መስዋዕት መሆን አያስፈልገውም ነበር። የመስቀሉ ስቃይና ሞት ሕዝቡን የሚበኙበት የደህንነት መንገድ መሆኑ ይቀር ነበር።

የመስቀሉ ስቃይ፥ ጌታ የሚጠጣው መራራ ጽዋው የሚያስፈራና የሚያስደነግጥ ይሁን እንጂ፥ ኢየሱስ ወደ ዓለም የመጣበት ዋናው ምክንያት ሌላ ነገር ሳይሆን፥ ራሱን ስለ እኛ ሲል አሳልፎ ለመስጠት ነው። በመስቀል ላይ ተንጠልጥሎ የምናየው፥ "ጠላቶቹን የሚወድ፥ ጽድቁ ከፈሪሳውያን ጽድቅ የሚበልጥ፥ ኃብታም መሆን ሲችል ድህነትን የሚመርጥ፥ የለበሰውን ገፎ ለሌላው የሚሰጥ፥ ለሚያሰቃዩት የሚጸልይ" ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። መስቀሉ የእግዚአብሔር መንግሥት እንቅፋት ወይም መሰናክል ሳይሆን፥ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚያደርስ ነው። ኢየሱስ በጌቴሴማኔ ብዙ ከታገለና ከጸለየ በኋላ ራሱን ሙሉ በሙሉ ለአባቱ ፈቃድ አሳልፎ ሰጠ። የተወሰነው ጊዜ ሲደርስ፥ የተኙትን ደቀ መዛሙርት ከእንቅልፋቸው ቀስቅሶ፥ "የሰው ልጅ አሳልፎ የሚሰጥበት ጊዜ ደርሷል" ካላቸው በኋላ ሊገሉት ወደሚፈልጉት ሰዎች በድፍረትና በቆራጥነት አመራ።

6. በመስቀል መከራ ውስጥ እንድናልፍ ጌታ ለምን ይፈቅዳል?

መከራ ሁለት ዓይነት ውጤት አለው። ይኸውም፣ በአግባቡ የሚጠቀሙበት ከሆነ፣ መንፈስ ጠንካራ አድርጎ ይሠራቸዋል። በአግባቡ ካልተጠቀሙበት ግን ይሰብራቸዋል ወይም እንዳልነበረ አድርጎ ያጠፋቸዋል። *"ለምን ይሄ በእኔ ደረሰ?"* በማለት ውስጣቸው በቁጣ የተሞላ ይሆናል። ቁጣቸውም በሰው ላይ ብቻ ሳይሆን፣ በእግዚአብሔርም ላይ ይሆናል። *"ይሄን ዓይነት መከራ ሲደርስብኝ ለምን ዝም አልክ?"* በማለት ቦክስ ጨብጠው በእግዚአብሔር ላይ ክፉ ቃል መናገር ይጀምራሉ። አንዳንዶች መከራው ጠበቅ ሲልባቸው በእግዚአብሔር ላይ ያኮርፉና ከሕይወታቸው ሊያስወጡት ይሞክራሉ። ነብዩ ኤርምያስ ሕይወቱ በብዙ መከራ፣ ስደትና ጭንቀት የተሞላ ሰው እንደ ነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ኤርምያስ ከእግዚአብሔር ጋር ሙግት የገጠመው፣ *"እኔ ያንተን ጦርነት እየተዋጋሁ፣ ትዕዛዝህን እየፈጸምኩ ትርፌ ለቅሶና ዕንባ ብቻ የሆነው ለምንድን ነው?"* በማለት ነው። ምንጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር *"ለምን?"* ለሚለው ጥያቄያችን መልስ የመስጠት ግዴታ የለበትም። ሰው በኑሮ ሂደት ውስጥ እንዲረዳው ያደርጋል እንጂ፣ እግዚአብሔር የሚያደርገውን ነገር፣ ለምን እንደሚያደርግ ተፈጣሪ ለሆነው ሰው ገለጻ የመስጠት ግዴታ እንደሌለበት ብዙዎቻችን የተረዳነው አንመስልም። ኢዮብም ጠይቶ የሚፈልገውን ዓይነት መልስ አላገኘም። ይሁን እንጂ፣ በመከራ ውስጥ እንደሚገባው ታሽቶ ካለፈ በኋላ፣ *"ከቀድሞ ይልቅ አሁን ማንነትህን በትክክል አውቄአለሁ! ገብቶኛል! ተረድቻለሁ!"* እንዳለ እናስታውሳለን።

ከላይ የጠቀስናቸውን ሰማዕታት የሚዘገንና የሚያስደንቅ ታሪክ ስንሰማ፣ የተለያየ ጥያቄ በአዕምሯችን እንደሚመላለስ እርግጠኞች ነን። እግዚአብሔር የሕይወትን መንገድ ለምን ጠባብና አስቸጋሪ አደረገው? የክርስትና መንገድ የመስቀል ጉዞ ያለበት ለምን ሆነ? የእግዚአብሔር ወዳጆች በመከራ ውስጥ፣ በዕንባ ሸለቆ፣ በድቅድቅ ጨለማ ውስጥ ለምን ያልፋሉ? እርግጥ ነው! እነዚህን ለመሳሰሉ አንዳንድ ጥያቄዎቻችን መልስ

ልናገኝላቸው እንችላለን። ለአንዳንዶቹ ግን አጥጋቢ የሆነ መልስ የምናገኘው እንደ ጸሀይ ከሚያበራው ሰማያዊ ቤታችን ስንደርስ ብቻ ነው።

በመከራ፣ በፈተና፣ በዕንባ፣ ጨለማ በበዛበት ሕይወት፣ በስቃይና በመከራ ውስጥ ለምን እንደምናልፍ በከፊል የምናውቃቸውን መልሶች ከዚህ ቀጥሎ እንዘረዝራለን።

1ኛ፣ መከራ እግዚአብሔርን እንድናከብር ያስችለናል።

በአግባቡ ወይም በትክክል ከተጠቀምንበት መከራ እግዚአብሔርን እንድናከብር ያስችለናል። መከራ ባለአደራ መሆን ስለሆነ ልንቀበለው ይገባል። ለተለያዩ ነገሮች ባለአደራ መሆን ምን እንደሆነ ይገባናል። ለማስተማር አደራ የተጣለበት ሰው፣ ከእርሱ በላይ ለሆነ ሰው ተጠያቂነት አለው። የመዘመር ስጦታ ያለው፣ ስለ ስጦታው ተጠያቂነት አለበት። ገንዘብ ያለው፣ ገንዘቡን ለሰጠው ጌታ ባለአደራ ነው። ከእግዚአብሔር ለተሰጠን ማንኛውንም ዓይነት ስጦታ፣ ስጦታውን ለሰዎች ጥቅም፣ እግዚአብሔርን ለማክበር እንድናውለው ለሰጪው ተጠያቂዎች ነን። የመከራም ባለአደራነት አለ። መከራ በምንም ዓይነት ወደ እኛ ይምጣ፣ ከእግዚአብሔር እንደመጣ አድርገን ልንቀበለው፣ ልንሸከመው፣ በውስጡ ልናልፍ፣ ለስሙ ክብር ልናውለው ይገባል። ኢዮብ እግዚአብሔር በቅድስና ሕይወቱ ያደነቀው እንደ እሳት በሚያቃጥል ፈተና ውስጥ እንዳለፈ እናውቃለን።

አንድ ቀን ሰይጣን እግዚአብሔርን እንዲህ አለው። *"አንተ ቅድስናውን ያደነቅህለት፣ ያንተ ወዳጅ የሆነው ኢዮብ፣ ቅዱስ የሆነበት ምክንያት እንዲሁ ይመስልሃል? ሁሉን ነገር አሟልተህ ስለሰጠኸው ነው። አሁን ያለውን ሁሉ እንድወስድበት ብትፈቅድልኝ፣ ከአንተ ጋር መቆም እንደማይችል፣ ፍጹም እንደሚክድህ አሳይህ ነበር"* አለው። እግዚአብሔርም "እንዳትገድለው እንጂ የፈቀድከውን እንድታደርግበት ፈቅጄልሃለሁ" አለው። ሰይጣንም በተሰጠው ፈቃድ መሠረት የኢዮብን ሕይወት በልዩ ልዩ መከራ ማመስ ጀመረ። ይሁን እንጂ፣ ኢዮብ እግዚአብሔርን

በመከድ ፌንታ፣ "ዕራቁቴን ከእናቴ ማሕፀን ወጣሁ፤ ዕራቁቴንም እሄዳለሁ። እግዚአብሔር ሰጠ፣ እግዚአብሔር ነሣ፤ የእግዚአብሔር ስም ብሩክ ይሁን" አለ (ኢዮብ 1፡21)። የኢዮብ መከራ በዚህ ብቻ አላበቃም። ጤንነቱ ተወስዶ በታላቅ መከራ ውስጥ አለፈ። ያም ሆኖ ኢዮብ "ቢገድለኝም እንኳን በእርሱ እታመናለሁ" አለ። ከዚህ ሁሉ መከራና ስቃይ በኋላ ቀድሞ ከነበረው የበለጠ ሰጥቶ መልሶ አከበረው። ስለዚህ መከራን በትክክሉ ከተጠቀምንበት እግዚአብሔር በመከራችን ይከብራል። ወደ ሕይወታችን መከራ ሲመጣ እንዴት ማስተናገድ እንዳለብን ማወቅ አለብን። ምንም ዓይነት መከራ ቢሆን፣ በምንም ዓይነት ሁኔታ ይምጣ፣ ክርስቲያኖች የተሰጠንን መከራ በአግባቡ መያዝ ካልቻልን እግዚአብሔርን ልናከብረውና ልናስከብረው አንችልም።

2ኛ፣ መከራ እግዚአብሔር ጸጋውን የሚያሳይበት ምክንያት ይሆናል፥

መከራ፣ ድቅድቅ ጨለማ፣ ዕንባ በእግዚአብሔር ሰዎች ላይ ለምን ይደርሳል? እግዚአብሔር በአማኞች ሕይወት ውስጥ ጸጋውን ለመግለጽ ወይም ለማሳየት ዕድል ይሰጣል። ይህም ማለት ታላቅ የሆነውን ሥራ ለመሥራት በር ይከፍትለታል። የሕግ ሙያ ለመማር ብዙ ዓመት ትምህርት ቤት ያሳለፈ ወጣት፣ የተማረውን በሥራ ለመተርጎም በተለያየ ምክንያት የሚጋጩ ሰዎች ያስፈልጉታል። እንዲሁም በህክምና ሙያ ብዙ ዓመት ያጠፋው ወጣት ትምህርቱን በተግባር ላይ ለማዋል የታመሙ ሰዎች መኖር አለባቸው። ልክ እንደዚሁ እግዚአብሔርም ምሕረቱን፣ ቸርነቱን፣ ጸጋውን ለአማኞች ለማሳየት፣ አማኞች በመከራ፣ በስቃይና በዕንባ ውስጥ ማለፍ አለባቸው። ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ታላቅ ጸጋ ማየት ያስቻለው "የሥጋው መውጊያ እሾኽ" ስለ ተሰጠው ነው። ያ ለስጋው መውጊያ እንዲሆን የተሰጠው እሾህ፣ የእግዚአብሔርን ታላቅ ጸጋ እንዲያይበት ዕድል ሰጠው።

3ኛ፣ በመከራ ውስጥ ካለፍን፣ በመከራ ውስጥ የሚያልፉትን መርዳት እንድንችል የበለጠ ያዘጋጀናል።

ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔር ወዳጆች የሆኑ ሌሎችን መርዳት እንዲችሉ፣ በመከራ ውስጥ እንዲያልፉ በማድረግ አስቀድሞ ያሰለጥናቸዋል። በመከራ ውስጥ ከማለፍ የበለጠ ሌላ የተሻለ አስተማሪ አይኖርም። በሕይወታችን ከተማርናቸው ትምህርቶች ውስጥ ፈጽሞ የማንረሳቸው፣ በመከራ ውስጥ በማለፍ የተማርናቸው ትምህርቶች ናቸው። ጳውሎስ፣ *"እኛ ራሳችን ከእግዚአብሔር በተቀበልነው መጽናናት በመከራ ያሉትን ማጽናናት እንድንችል፣ እርሱ በመከራችን ሁሉ ያጽናናል"* ይላል (2 ቆሮ. 1፡4)። መከራ ውስጥ ያለውን ሰው፣ በመከራ ውስጥ ያሳለፈ ሰው ሊያጽናናው ከባድ ይሆንበታል። በመከራ ውስጥ ያለፈው ግን፣ *"አንተ ባለፍከበት ሕይወት አልፌአለሁ... የሚሰማህ ስሜት ይገባኛል"* ቢለው፣ ያ የተጎዳ ሰው፣ ያንን ሰው መቀበል ይቀለዋል። በዓለም ውስጥ ያለው ትልቁ በረከት የሚመጣው በጣም ጥልቅ ከሆነ ሀዘን፣ ፈተናና ዕንባ ውስጥ ነው። ወደ መንግሥተ ሰማይም እንኳን መግባት የሚቻለው በመስቀሉ መንገድ ብቻ ነው። ከክርስቶስ መስቀል ውጪ ወደ አብ የሚያደርስ ሌላ መንገድ የለም።

4ኛ፣ መከራ፣ ገጸ ባሕሪያችንን ይሠራል፥

መከራ፣ ፈተና፣ ዕንባ በአማኞች ሕይወት ውስጥ የሚደርስበት ሌላው ምክንያት ገጸ ባሕሪያችንን ለመሥራት ነው። ገጸ ባሕሪያችን እንዲገነባ ከባድ ይሁን እንጂ፣ በዲስፕሊን ውስጥ ማለፍ አለብን። እግዚአብሔር ስለ ውጪያዊ ሕይወታችን ሳይሆን፣ ስለ ውስጣዊ ሕይወታችን ያስባል። እንዲያስተምረን፣ እንዲያነጻን፣ የምንስማማ እንዲያደርገን፣ እግዚአብሔር በእርሱ ፊት እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት እንድንሆን፣ አሁንም አሁንም፣ እግዚአብሔር በሚያሳልፈን ዲሲፕሊን ውስጥ ማለፍ አለብን። በመከራ ውስጥ ማለፍ ያለውን መልካም ነገር

የተረዳው ዳዊት፣ *"ሥርዓትህን እማር ዘንድ በመከራ ውስጥ ማለፌ መልካም ሆነልኝ"*አለ (መዝ. 119፡71)።

5ኛ፣ መከራ በእግዚአብሔር እንድንታመን ያበረታታናል፥

መከራ ሲመጣብን ምን ማድረግ አለብን? ኢሳያስ 50፡10 ላይ *"ከእናንተ እግዚአብሔርን የሚፈራ፣ የባሪያውንም ቃል የሚሰማ ማን ነው? ያ ሰው በጨለማ የሚሄድ ከሆነና ብርሃንም ከሌለው፣ በእግዚአብሔር ይታመን፤ በአምላኩም ይደገፍ"* ይላል። አንዳንዶቻችን አልፎ አልፎ በታላቅ መከራ ውስጥ ማለፋችን አይቀርም። በዚያን ጊዜ በሚያስተማምነው ጌታ በመታመን በእርሱ እንጽና።

በአሁኑ ዘመን በአንዳንድ ክርስቲያኖች አካባቢ፣ መንፈሳዊ ሕይወት የማያቋርጥ ደስታ፣ ሰላምና ምድራዊ ብልጽግና የሞላበት ሕይወት ብቻ እንደሆነ አድርገው ያምናሉ። ደህንነትን ሲያገኙና በመንፈስ ቅዱስ ሲሞሉ፣ ከችግርና ከመከራ ሁሉ ወዲያው ነጻ እንደሚሆኑ ያስባሉ። አንዳንዶቹ እንዲያውም ከዚያ አልፈው አማኝ ሆኖ በተአምር የተሞላ ሕይወት ከሌለው በእምነቱ የሳተ መሆን አለበት ብለው ያምናሉ። በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ማለት ሁልጊዜ ደስታ፣ ሁልጊዜ መዝናናት፣ ከመከራና ከመስቀል ሕይወት ነጻ የሆነ፣ ሁልጊዜ ፈንጠዝያ ብቻ የሞላበት ነው ብለው ያስባሉ። ማንም መታመም የለበትም፤ ከታመመ ግን ወዲያ መፈወስ አለበት፤ ገንዘብ ቢያስፈልገው፣ ሰማይ ተከፍቶ የሚያስፈልገውን ያህል እግዚአብሔር ያዘንብለታል ብለው ያምናሉ። በብልጽግና ሕይወት ካልኖረ ግን፣ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ልክ ስላልሆነ ነው ወይም አንድ ነገር ቢጎድለው ነው ይላሉ። እርግጥ ነው እግዚአብሔር ቸርነቱንና በተአምር የተሞላ አምላክ መሆኑን ለማሳየት አንዳንድ ጊዜ ለብዙዎች በሰፊው የሚሰጥበት ጊዜ አለ። ይሁን እንጂ፣ የክርስትና ሕይወት ሁል ጊዜ ደስታ፣ የተትረፈረፈ ሕይወት ብቻ ሳይሆን መከራና ስቃይም እንዳለበት መረዳት ያስፈልጋል።

ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን ሐዋርያው ጳውሎስ ነው። ስለ ወንጌሉ ሲል፣ ይሆናል ብሎ ማመን ወይም መገመት አስቸጋሪ እስከሚሆንብን ድረስ በብዙ መከራና ስቃይ ውስጥ እንዳለፈ እናውቃለን። እኔና እናንተ ምንም ዓይነት ወንጀል ሳንሠራ ቆዳችንና ሥጋችንን በጭቆ በሚገባ ጅራፍ አንዴ ብንገረፍ፣ ሥጋዊው አካላችንን ብቻ ሳይሆን ስሜታችንን ጭምር እስከ መጨረሻው ድረስ ሰንካላ አድርጎ እንደሚያስቀረን እንገምታለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን አንዴ ብቻ ሳይሆን አምስት ጊዜ፣ በእያንዳንዱ ወቅት 39 ጅራፍ በሰውነቱ ላይ ሲያርፍ፣ ከላይ ያለውን ቆዳውን ብቻ ሳይሆን ሥጋውን እንደበጣጠሰው እርግጠኞች ነን። መከራውና ስቃዩ ያ ብቻ አይደለም። በሮማውያን ባለሥልጣናት ሦስት ጊዜ የጀርባው አጥንት እስኪሰባበር ድረስ በዱላ ተደብድቧል። አንድ ጊዜ በልስጥራ ከተማ ውስጥ እርሱን ለማጥቃት በተሰበሰበ ሕዝብ ተከብቦ፣ በድንጋይ ከወገሩት በኋላ መሬት ለመሬት እየጎተቱ ሞቷል ብለው ጥለውት ሄደዋል። ለመሆኑ በድንጋይ መደብደብ (መወገር) በእኛ ላይ ቢደርስ፣ ምን ያህሉን ታግሰን ማለፍ እንችል ይሆን? ስቃዩን በመፍራት የሚወረወርብን አንዱ ትልቅ ድንጋይ ራሳችን ላይ አርፎ በአንድ ጊዜ ከመከራችን እንዲገላግለን መጸለያችን አይቀርም። ጸሎታችን መልስ ሳያገኝ ቀርቶ በድንጋይ ተቀጥቅጠን ቀስ በቀስ ብንሞት እንዴት ከባድ ይሆንብን ነበር! ሐዋርያው ጳውሎስ ከባድ ወንጀል ፈጽሞ ሳይሆን ክርስቲያን በመሆኑ፣ የምሥራቹን ቃል በመስበኩ ብቻ፣ በብዙ መከራና ስቃይ ውስጥ እንዳለፈ እናውቃለን። ገላትያ 6፡17 ላይ ሐዋርያነቱን በሚጠራጠሩ አንዳንድ ሰዎች ተቆጥቶ *"እኔ የኢየሱስን ምልክት በሥጋዬ ተሸክሜ አለሁና ከእንግዲህ ወዲህ ማንም አያስቸግረኝ"* ለምን እንዳለ ይገባናል።

ለጥቂት ወራት ታስረው የወጡ ሰዎች፣ እስራት ምን እንደሆነ፣ በአንድ ጠባብ ክፍል ውስጥ ለብቻ መቆየት በስሜትና በአዕምሮ ላይ ምን ያህል ከፍተኛ ጉዳት እንደሚያስከትል ከልምምዳቸው ይመሰክራሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን በእምነቱ ምክንያት በተለያየ ጊዜ በሮማውያን ወህኒ ቤቶች ብዙ ጊዜ አሳልፏል። እነዚህ ጳውሎስ ያሳለፈባቸው ወህኒ ቤቶች በዘመኑ የወህኒ ቤት ሁኔታዎች ጋር ስናስተያየው በጣም የሚዘ

ገንን ነበር። እንደ በረዶ የሚቀዘቅዝ፣ ንጽህና የሌለው፣ የጤና ቀውስ የሚያመጣ ነበር። እጅና እግርን በሰንሰለት ታስሮ ለረጅም ጊዜ መቆየት ምን ያህል ከባድ እንደሆነ መገመት አያስቸግረንም። ጳውሎስ ራሱን "የክርስቶስ እስረኛ የሆንኩ" ብሎ ሲጠራ፣ በመበሳጨትና ተስፋ በመቁረጥ ሳይሆን፣ እንደ ታላቅ ክብር በመቁጠር ነበር። ከዚህ ሁሉ በላይ ጳውሎስ ተፈጥሮ በሚያመጣው አደጋ ብዙ የተሰቃየ ሰው ነበር። ያ ብቻ ሳይሆን በሚያሳፍር በሽታ ውስጥ ያልፍ እንደ ነበር እናውቃለን። አንዳንድ የመ ጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን ጳውሎስ "የስጋዬ መውጊያ እሾህ ተሰጠኝ" ያለውን፣ አንድ ዓይነት የዓይን ህመም፣ እንዲሁም የሚጥል በሽታ ሳይኖ ርበት አይቀርም ብለው የሚገምቱ አሉ። በተጨማሪ በሜዲትራንያን ባሕር ሦስት ጊዜ ያህል የመርከብ መገልበጥ አደጋ ደርሶበታል። ወንጌ ልን ከቦታ ወደ ቦታ እየተዘዋወረ ሲሰብክ በመንገዱ ላይ በሰውም ሆነ በተፈጥሮ ምክንያት በብዙ ጉዳት ውስጥ አልፏል። ያለውን ለመንጠቅ ብቻ ሳይሆን ሕይወቱንም ጭምር ሊያጠፉ የሚያደፍጡ ወንበዴዎች በሚንዝቡት ስፍራ ሁሉ ያጋጥሙት ነበር።

7. መስቀላችንን እስከ መጨረሻው እንሸከም ይሆን?

እንዲህ ዓይነቱን ጌታ አሳልፎ መስጠት፥ እንዲህ ዓይነቱን ጌታ መካድና መሸሽ እንዴት ያሳዝናል? *"እርሱም ገና እየተነጋገረ ሳለ፥ ብዙ ሰዎች መጡ፤ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ የተባለውም ሰው ይመራቸው ነበር፤ ሊስመውም ወደ ኢየሱስ ተጠጋ። ኢየሱስ ግን ይሁዳ ሆይ! የሰውን ልጅ በመሳም አሳልፈህ ትሰጠዋለህን አለው"* (የሉቃ. 22፥47-48)። ይሁዳ ፍጹም ተወዳዳሪ የሌለው ከሀዲ ነው። ከእግዚአብሔር ሕብረት ወጥቶ ከሰይጣን ጋር የተባበረ ሰው ነው። ይሁዳ ከሕይወቱ እግዚአብሔርን በማስወጣቱ፥ በሰይጣን ቁጥጥር ውስጥ በመዋሉ፥ ክርስቶስን ለጠላቶቹ አሳልፎ ለመስጠት ተነሳ። ለመ ጨረሻው እራት እንደተሰበሰቡ ኢየሱስ አንድ አስደንጋጭ የሆነ ንግ ግር ተናገረ። በመንፈሱ ታውኮ *"እውነት እላችኋለሁ፤ ከእናንተ አንዱ*

እኔን አሳልፎ ይሰጣል ሲል በግልጽ ተናገረ" (የዮሐ. 13፥21)። ይህን ሲል ይሁዳም እዚያው ስለ ነበር ሰምቷል። "ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጣል" ሲል፥ ሌሎች ደቀ መዛሙርቱ እንደጠየቁት ይሁ ዳም "እኔ እሆን?" ብሎ ጠይቋል። ደቀ መዛሙርት ይህንን ሲሉ በራሳ ቸው ላይ እምነት እንዳልነበራቸው ያሳያል። ኢየሱስ ይህን ዓይነቱን አስደንጋጭ ነገር ከተናገረ ከጥቂት ጊዜ በኋላ፥ ይሁዳ አስቆሮቱ ከመካ ከላቸው ቀስ ብሎ ወጥቶ ሄደ። ይሁዳ ቀስ ብሎ ሲወጣ፥ ጌታን አሳ ልፎ የሚሰጠው ይሁዳ ነው ብሎ የተጠራጠረ ሰው ከመካከላቸው አል ነበረም። በወቅቱ ገንዘብ ያዥ ስለነበረ ምናልባት ለድሆች አንዳንድ ነገር ለመግዛት የሄደ ሳይመስላቸው እንዳልቀረ እንገምታለን። የይሁዳ ዓላማ ግን ያ አልነበረም።

በዚያን ዘመን ወላጆች ለልጆቻቸው ስም ሲያወጡ፥ "ይሁዳ" የሚለውን ስም መስጠት የተለመደ ነበር። ይሁዳ አስቆሮቱ ጌታውን አሳልፎ ከሰጠ በኋላ ግን፥ ማንም ወላጅ ልጁን "ይሁዳ" ወይም ከሀዲ ብሎ መጥራት አይፈልግም። ይሁዳ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር መሆን የቻለው፥ እውነተኛ ማንነቱ ሳይታወቅ ሾልኮ በመግባት ሳይሆን፥ ኢየ ሱስ ራሱ ሌሎችን ደቀ መዛሙርቱ እንዲሆኑ እንደጠራቸው፥ እርሱም በዚያው ዓይነት መንገድ የተጠራ ነው። ገንዘብ ያዥ መሆን የቻለ ውም ዝም ብሎ ሳይሆን፥ ሌሎች በእርሱ ላይ ከፍተኛ እምነት ስለነበ ራቸው እንደሆነ ግልጽ ነው። በመጨረሻውም እራት ላይ የተቀመ ጠው በክብር ቦታ፥ ይኸውም ከክርስቶስ አጠገብ እንደነበረ እናው ቃለን። ይሁዳ ኢየሱስን አሳልፎ ለመስጠት እንዲመቸው በመካከ ላቸው ተደብቆ የገባ ሰው አልነበረም። እንግዲያውስ ይሁዳ የእግዚአ ብሔርን ልጅ እንዴት አሳልፎ መስጠት ቻለ? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። እዚህ ላይ መርሳት የሌለብን ነገር ቢኖር፥ የከዳው ይሁዳ አስቆሮቱ ብቻ አለመሆኑን ነው። የተቀሩት ደቀ መዛሙርቱ በመከ ራው ጊዜ፥ ከኢየሱስ አጠገብ መገኘት በሚገባቸው ጊዜ ጥለውት የሸሹ መሆናቸውን፥ እንዲሁም ለክርስቶስ በጣም ቅርብ የነበረው ጴጥ

ሮስም "የምትሉትን ሰው በፍጹም አላውቀውም" ብሎ የካደው መሆኑን እናውቃለን።

ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ሦስት ዓመት ትኩል አብሯቸው በቆየበት ዘመን፥ በምን ዓይነት ሁኔታ እንደሚሞት፥ ከሞት በሦስተኛው ቀን እንዴት እንደሚነሳ የነገራቸውን፥ እንዴት ሊረሱት ቻሉ? ረስተውት ካልሆነ ደግሞ እንዴት ማመን አቃታቸው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። የይሁዳ አስቆሮቱ ጌታውን መካድ ከሌሎቹ የተለየ ይሁን እንጂ፥ ይህን ያህል ከእነርሱ ክህደት በጣም የራቀ አልነበረም። አንዳንዶቹ የገንዘብ ፍቅር ያሰከረው እንደሆነ አድርገው ያቀርቡታል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን "ሰይጣን ገባበት" ነው የሚለው። በይሁዳ ሕይወት ውስጥ "ሰይጣን የገባበት" ያለፈቃዱ እንዲሁ ሳይሆን፥ ሰይጣንን ወደ ልቡ ለማስገባትና ለማስተናገድ ፈቃደኛ በመሆኑ ነው። ኢየሱስ የሚመሠርተው የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ ዙፋን የሚያስጠጋ ብቻ ሳይሆን ወደ መስቀል የሚያደርስም መሆኑን ደቀ መዛሙርቱ እየተረዱ ሲመጡ፥ ኢየሱስን እየሸሹት ሄዱ። ኢየሱስን በመክዳት የታወቀው "ይሁዳ" ይሁን እንጂ፥ ኢየሱስን በመካድ የመጀመሪያውም ሆነ የመጨረሻው አይደለም። ክርስቲያኖች በተሰደዱባቸው ጊዜያት በታሪክ ውስጥ ጎልቶ የሚታየው ስለ እምነታቸው ሲሉ በቆራጥነት ራሳቸውን ለሞት አሳልፈው ስለሰጡት ሰዎች ነው። ይሁን እንጂ፥ ከሞት ለማምለጥ ሲሉ እምነታቸውን የካዱም መኖራቸውን መዘንጋት የለብንም። ሁላችንም እንደ ይሁዳ አስቆሮቱ፥ እንደ ጴጥሮስና እንደተቀሩት ደቀ መዛሙርት ጌታችንን የመክዳት ዝንባሌ እንዳለን መዘንጋት የለብንም። ምን ያህል ጊዜ ጌታችንን በልባችን፥ በምንኖረው ኑሮና በምንሰጠው አገልግሎት ሸሽተን እንደኖርን፥ እንደ ካዳነው እኛ ብንዘነጋ የተከዳው ጌታ አይዘነጋውም። በጸጋው እየደገገመ ዕድል ባይሰጠን ኖሮ፥ እንደ ይሁዳ አስቆሮቱ ገና ድሮ ጠፍተን በቀረን ነበር።

የኢየሱስ ነገር ብዙዎችን የሚያስደንቀው ለከዱት ሰዎች እንኳን ፍቅሩ የማይለወጥ መሆኑ ነው። ይሁዳ አስቆሮቱ ኢየሱስን ሊገድሉ

የሚፈልጉትን ሰዎች እየመራ ሲመጣ፥ "ወዳጄ" ብሎ እንደጠራው እናውቃለን። ሌሎችም ደቀ መዛሙርት ጥለውት የሸሹ ቢሆኑም፥ ለእነርሱ የነበረው ፍቅር አልተለወጠም። የራሱ ሕዝብ በስቅላት እንዲቀጣ ለሮማውያን አሳልፈው ቢሰጡትም፥ "ስቀሉት! ስቀሉት!" እያሉ ቢጮኹም፥ ከፍቅሩ የተነሳ ራቁቱን በሰማይና በምድር መካከል በተንጠለጠለበት ወቅት፥ *"አባት ሆይ! የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው"* ብሎ ጸለየላቸው። በክርስቶስ መስቀል አካባቢ፥ ወይም በመስቀሉ ታሪክ ውስጥ ጎልተው የሚታዩት ይሁዳ አስቆሮቱና ጴጥሮስ ናቸው። ሁለቱም ከክርስቶስ ደቀ መዛሙርት መካከል ከፍተኛ ደረጃ የነበራቸው ነበሩ። ሁለቱም ጌታ ያደርጋቸውን ተአምራት በቅርብ ሆነው አይተዋል። ሁለቱም በፍርሃት፥ በድንጋጤና በተስፋ መቁረጥ ውስጥ አልፈዋል። የክርስቶስ ሁኔታ እየከፋ ሲመጣ፥ ሁለቱም ጌታቸውን ካዱት። ሁለቱም ጌታቸውን በመካዳቸው ከልባቸው አዝነዋል።

ጴጥሮስና ይሁዳ በብዙ ነገር ይመሳሰሉ እንጂ የሚለዩበት አንድ ትልቅ ነገር ነበር። ይኸውም፥ ይሁዳ አስቆሮቱ በወሰደው እርምጃ፥ ጌታውን በመካዱና አሳልፎ በመስጠቱ በጣም ቢያዝንም፥ ሀዘኑ ንስሀ ወደ መግባት አላመጣውም። "ላደረግሁት በደል ይገባኛል" ብሎ በራሱ ላይ ስለ ፈረደ፥ ራሱን በገመድ አንጠልጥሎ ገደለ። በታሪክ ውስጥ ዓለም የማይረሳው፥ ተወዳዳሪ የሌለው ከሃዲ ሆነ። ኢየሱስ ሊሰጠው የሚችለውን ይቅርታ መቀበል እምቢ ብሎ ሞተ። ጴጥሮስ ግን፥ ጌታውን በመካዱ አዝኗል፤ ተዋርዷል፤ ነገር ግን የክርስቶስን የጸጋና የይቅርታ መልዕክት ልቡን ከፍቶ በመቀበሉ፥ ይቅርታን አገኘ። ከኢየሱስ ምሕረትና ይቅርታን የተቀበለ ጴጥሮስ፥ በኢየሩሳሌም ውስጥ በነበረው ከፍተኛ የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ዘመን፥ የብዙዎች መዳን ምክንያት ሆነ። ጴጥሮስ በጸጸትና በዕንባ ሸለቆ ውስጥ ካለፈ በኋላ፥ እስከ መጨረሻው ድረስ ለጌታው ታማኝ ሆኖ እንደ ቆመ፥ ጌታው የቀመሰውን ዓይነት የሞት ጽዋ እስኪቀምስ ድረስ፥ ከጌታው አጠገብ አንድም ጊዜ ቢሆን ወደ ኋላ ዞር አላለም። ያገኘውን ሁለተኛ ዕድል እንደሚገባው ተጠቀመበት።

የታወቀው የስኮትላንዱ ጆርጅ ማትሰን በተስፋ መቁረጥ ውስጥ ሊገኝ ስለሚችለው ድል ሲናገር እንዲህ አለ።

"ነፍሴ ሆይ! ደክሞሽ፣ ከሰውነት ውጪ ሆነሽ በደረትሽ የተዘረርሽበትን ቦታ አላይም አትበይ። በሕይወታቸው ዕድሳት ያገኙበት ቦታ ምን ዓይነት ቦታ እንደነበረ እንዲናገሩ ወደዚህ ዓለም መጥተው ያለፉትን ታላላቅ ሰዎችን ጠይቂ! እውነተኛ ልምምዳቸው፣ እኔ ያለፍኩበትን ዓይነት ምቾት የሌለበት ሥፍራ መሆኑን ይነግሩሻል።

- አብርሃምን ብትጠይቂው፣ "የመስዋዕት በግ እግዚአብሔር ያዘጋጃል" ያለበት ሞሪያ ተራራ ላይ እንደሆነ ይነግርሻል።
- ዮሴፍን ብትጠይቂው ያለበደሉ የታሠረበት ጨለማ ቤት መሆኑንን ይነግርሻል።
- ሙሴን ብትጠይቂው፣ የበግ ጠባቂ ሆኖ በየሜዳው የሮጠበት ጊዜ መሆኑን ይነግርሻል።
- ሩትን ብትጠይቂያት፣ ከጥዋት እስከ ማታ በእርሻዎች ውስጥ በመቃረም የደከመችበት ጊዜ መሆኑ ትነግርሻለች።
- ዳዊትን ብትጠይቂው አብዛኛው መዝሙሮች የሌሊት ዝማሬዎች እንደሆኑ ይነግርሻል።
- ኢዮብን ብትጠይቂው፣ እግዚአብሔር በዐውሎ ነፋስ ውስጥ ሆኖ መልስ እንደሰጠው ይነግርሻል።
- ጴጥሮስን ብትጠይቂው፣ በገሊላ ባሕር ራሱን ዝቅ አድርጎ በሰጠበት ጊዜ መሆኑን ይነግርሻል።
- ዮሐንስን ብትጠይቂው፣ ለብቻው በጳጥሞስ ደሴት የነበረበት ጊዜ እንደሆነ ይነግርሻል።

- ጳውሎስን ብትጠይቂው፣ ታላቅ የመንፈስ ሥራ በሕይወቱ የጀመረው በደማስቆስ መንገድ በኃይለኛ ብርሃን ተመትቶ ማየት ባልቻለበት ወቅት መሆኑን ይነግርሻል።
- የሰውን ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስን ብትጠይቂው፣ በጌቴሴማኔ የደም ላብ እያላበው "ፈቃድህ ከሆነ ይህን ጽዋ ልጠጣው" ብሎ በቃተተበት ጊዜ እንደሆነ ይነግርሻል።

ስለዚህ ነፍሴ ሆይ! የአበባ ጉንጉንሽ በጌቴሴማኔ ነው። በብቸኝነትሽ ሰዓት ትከብሪአለሽ። በጭንቀትሽ ጊዜ ደስ ይልሻል። ዝማሬ ከውስጥሽ ፈንቅሎ የሚወጣው ምድረ በዳነት በሚሰማሽ ጊዜ ነው" አለ።

አደጋ፣ ጨለማ፣ መሸነፍ፣ ሞት ከፊታችን ሲሆን፥ ወደ ጌታ የምናሰማው የተስፋ መቁረጥ ጩኸት፣ እንደሚያድነን፣ ሕይወታችንን በብርሃንና በድል እንደሚሞላን እንወቅ።"

በመታዘዝ ውስጥ መስቀል አለ (ማጠቃለያ ሃሳብ)

"ሥጋን ከመግደል አልፈው ነፍስን መግደል የማይችሉትን ሰዎች አትፍሩ..."
(ማቴ. 10፡28)

ሕይወታችንን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ካስረከብን፣ ያለማወላወልና ያለማመንታት ለፈቃዱ ራሳችንን ካስገዛን፣ ያልጠበቅነውን ዓይነት ዋጋ ሊያስከፍለን ይችላል። ታዛዥነታችን እውነተኛና ከምንም ነገር ጋር የተያያዘ ካልሆነ፣ *"ምንም ዓይነት ዋጋ ቢያስከፍለኝም ለመክፈል ፈቃደኛ ነኝ"* ካልን፣ መታዘዛችን በመስቀል ሕይወት ውስጥ ሊያሳልፈን ይችላል። ለዚህ ነው *"በመታዘዝ ውስጥ ሁልጊዜ መስቀል አለ"* የሚባለው። ራስን ለእግዚአብሔር ማስረከብ ማለት የግል ምኞትን መተው ብቻ ሳይሆን፣ እስከ ሞት ድረስ ራስን አሳልፎ መስጠትን የሚጠይቅ ነው። አንዳንዶቻችን ስለ ክርስቶስ ስንል የመስቀል ሞትን እንቀምስም ይሆናል። ይሁን እንጂ፣ የእግዚአብሔርን ዓላማና ፈቃድ ለመፈጸም አስፈላጊ ከሆነ፣ ሕይወታችንን እንኳን አሳልፈን እስከ መስጠት ድረስ ሊያደርሰን ይችላል። ከፍተኛ ዋጋ የሚያስከፍለን ቢሆንም እንኳን በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ከመሆን የተሻለ ሌላ በጎና አስተማማኝ የሆነ ስፍራ በዓለም ላይ የለም። ይሁዳ ኢየሱስን አሳልፎ ከመስጠቱ በፊት፣ ኢየሱስ በጌቴሴማኔ የአትክልት ሥፍራ ውስጥ ሆኖ ሲጸልይ፣ የደም ላብ ያላበው፣ እግዚአብሔር አብን *"እንደ ፈቃድህ ይሁን"* ሲል፣ የሚያስከፍለውን ዋጋ፣ የሚቀምሰውን የመስቀል ሞት አስቀድሞ ስላወቀ ነው።

በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መኖር ሰላምና ደስታ ያለበት ቢሆንም፣ ዋጋ ሳያስከፍል እንዲሁ የሚገኝ አለመሆኑን ማወቅ አለብን። እንደ ዲትሪች ባንሆፈር አነጋገር *"ኢየሱስ የጠራን፣ በሕይወታችን ተወራርደን እንድንሞትለት ነው።"* በዘመናት ብዙዎች የተሰጣቸውን መስቀል በታማኝነትና በቆራጥነት የተሸከሙት፣ ብድራታቸውን ትኩር ብለው በመመልከታቸው ነው። አስቴር የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም ከፍተኛ ዋጋ ሊያስከፍላት እንደሚችል ብታውቅም፣ ራሷን መስዋዕት አድርጋ ለመስጠት ዝግጁ ነበረች። ለዚህ ነው *"...በሕግ የተከለከለ ቢሆንም ደፍሬ ወደ ንጉሡ ዘንድ እገባለሁ፤ ይህን በማድረጌ ብሞትም ልሙት" ያለችው (አስቴር 4፡16)።* በዚህ መጽሐፉ ውስጥ ታሪካቸውን እንዳነበብነው፣ በእምነታቸው ጸንተው በመቆማቸው ሁሉም በተለያየ መንገድ የሞትን ጽዋ ቀምሰው ያለፉ ናቸው። እነዚህ ሰማዕታት ስደትን፣ መከራንና እንዲሁም በመጨረሻ ሞትን የቀመሱት በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ለመኖር ምርጫቸውን ያደረጉ በመሆናቸው ነው።

እንዳንድ የዘመኑ ክርስቲያኖች ስለ እምነታችን ዋጋ ለመክፈል ፈሪዎች የሆንነው ለምን ይሆን? የክርስትና ሕይወት መስቀል የሌለበት፣ ሳቅና ፈንጠዝያ ብቻ የሞላበት፣ የምንፈልገውን ሁሉ የምናገኝበት መስሎ እንዲታየን የሆነበት ምክንያት ምን ይሆን? የምቾት ኑሯችን ገጸ-ባሕሪያችንን ደካማ አድርጎት ይሆን? በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ያየናቸው የእምነት አርበኞች የቀመሱትን መከራና መራራ የሞት ጽዋ ስንመለከት፣ የክርስትና እምነት ምንም ዓይነት ዋጋ የማያስከፍል፣ ርካሽ ሃይማኖት እንዳልሆነ እናረጋግጣለን። ክርስትናን ያለምርጫችን ተገደን የተቀበልነው እምነት አይሁን እንጂ፣ የአመንነው አጥብቀን ለመያዝ፣ መንፈሳዊ ጉዟችንን በመልካም ለመጨረስ፣ ከፍተኛ ዋጋ እንደሚያስከፍለን ማወቅ አለብን።

ያለመስቀል ክርስትና ስለሌለ፣ ከመስቀል ሸሽተን መኖር አንችልም። ከሁሉም የበለጠ የሚያሳዝነው ግን፣ አንዳንዶች "በመታዘዝ ውስጥ መስቀል እንዳለ" ባለማወቅ፣ ከመከራና ከችግር ነጻ ሆኖ መኖርን፣ እንደ በረከት አድርገው የሚቆጥሩ መኖራቸው ነው። በድፍረትና በቆራጥነት

ሕይወታቸውን የመሩትን፣ ስለ እምነታቸው ከፍተኛ ዋጋ የከፈሉትን የእምነት አርበኞች ምሳሌ እንዲሆኑን የዕብራውያንን መጽሐፍ የጻፈው ሰው ታሪካቸውን በዝርዝር ጽፎታል። *"...የተሰማቸውን ተስፋ አገኙ፣ የአንበሶችን አፍ ዘጉ፣ የእሳትን ኃይል አጠፉ፣ ከሰይፍ ስለት አመለጡ፣ ከደካማነት ወደ ብርቱነት ተለወጡ፣ በጦርነት ኃይለኞች ሆኑ፣ የውራሪ ጠላትን ወታደሮች አባረሩ፣ ...ሌሎችም የበለጠ ትንሣኤ ለማግኘት አስበው ልዩ ልዩ ሥቃይ ተቀበሉ፣ ከእስራት ነፃ መሆንንም እምቢ አሉ። ሌሎች መዘበቻ ሆነው ተገረፉ፣ ሌሎች በእግር ብረት ታስረው ወደ ወህኒ ቤት ተጣሉ፣ በድንጋይ ተወገሩ፣ በመጋዝ ተሰነጠቁ፣ በሰይፍ ተገደሉ፣ የበግና የፍየል ቆዳ ለብሰው ተንከራተቱ፣ ድኾችና ስደተኞች ሆነው ተንገላቱ፣ በበረሓ፣ በተራራ፣ በምድር ውስጥ ባሉ ዋሻዎችና ፈፋዎች ዞሩ..." (ዕብ. 11፥33-38) ይላል።*

እነዚህን በመከራ ውስጥ ያለፉትን፣ መጽሐፍ ቅዱስ ያደነቃቸውን ታላላቅ የእምነት አርበኞችን የዘመኑ *"የብልጽግና ወንጌል አስተማሪዎች"*፣ *"በመከራ ውስጥ ያለፉት እምነት ስለሌላቸው ነው"* በማለት እንደ ደካማ ክርስቲያኖች አድርገው እንደሚቆጥሯቸው እርግጠኞች ነን። እነዚህ መስቀል የሌለበት የክርስትና ሕይወት ለመኖር የሚሞክሩ፣ እግዚአብሔርን የሚያከብሩት ኃያል አምላክ በመሆኑ ሳይሆን፣ "አገኘን፣ ሆንልን" በሚሉት ምድራዊ ነገር ላይ ተመሥርተው ነው። የሚፈልጉትን ምድራዊ ነገር ካላገኙ፣ እግዚአብሔርን ያልሆነውን እንደ ሆነ አድርገው ይስሉታል። ለዚህ ነው መስቀል የሌለበትን የክርስትና ሕይወት እንደ በረከት የሚቆጥሩት።

መስቀል መሸከም በጥንት ዘመን ለነበሩት አማኞች ብቻ እንደሆነ፣ በአሁኑ ዘመን ያለነውን ክርስቲያኖች የማይመለከተን አድርገው የሚያስቡ ክርስቲያኖች እንዳሉ የታወቀ ነው። ስለ እምነታቸው የታረዱ ሰማዕታት ታሪክ የሚዘገንናቸው፣ ፈጽሞ መስማት የማይፈልጉ ናቸው። እርግጥ ነው ሁላችንም በተመሳሳይ መከራና ስደት ውስጥ ላናልፍ እንችላለን። ይሁን እንጂ፣ ያለመስቀል ደቀ መዝሙር መሆን ስለማንችል፣ ሁላችንም የራሳችን የሆነ መስቀል አለን። ቢሆንም እግዚአብሔር

ልንሸከመው የማንችለው፣ ከአቅማችን በላይ የሆነ መስቀል እንደማያሸክመን ማወቅ አለብን። ከባድ እንኳን ቢሆን፣ ለመሸከም የሚያስችለንን ጸጋ አብሮ የሚሰጠን መሆኑን መዘንጋት የለብንም።

ኢየሱስ *"የገዛ ራሱን መስቀል ተሸክሞ የማይከተለኝ ሰው የእኔ ሊሆን አይገባውም" (ማቴ. 10፥38)* ይላል። የራሳችን መስቀል ካለን፣ ኢየሱስ ምን እንድናደርግ ነው የጠየቀን? መስቀላችንን እንድንጎትተው ሳይሆን፣ እንድንሸከመው ነው። መስቀላችን ከጌታ የተሰጠን እንጂ፣ እኛ ራሳችን የምንፈጥረው፣ ወይም እኛ መርጠን የምንሸከመው አይደለም። መስቀላችንን መሸከም ያለብን በደስታ እንጂ፣ በእልህ ወይም እየተነጫነጭንና እያጉረመረምን አይደለም። በፍርሃት ሳይሆን በድፍረት ተሞልተን የምንሸከመው ነው። መስቀላችንን የምንሸከመው ለዘላለም ሳይሆን ለተወሰነ ጊዜ ብቻ ስለሆነ፣ በትዕግሥት እስከ መጨረሻው ልንሸከመው ይገባል። መስቀላችን በሰው እጅ የተሠራ ተራ መስቀል ሳይሆን፣ የተቀደሰ ሸክም፣ ከክርስቶስ ጋር የሚያቀራርበንና የሚያያይዘን ሸክም ነው።

መስቀሉን እንድንሸከም ጌታችን ያዘዘን ለምን ይሆን?

መስቀሉን ሳንሸከም ደቀ መዝሙር መሆን ስለማንችል፣

የክርስቶስ ፍቅር ግድ ስለሚለን፣

እርሱ ራሱ ስለተሸከመው፣

የምንሸከምበትን ጸጋ ስለሚሰጠን፣

መስቀሉን ሳንሸከም አክሊል ልናገኝ ስለማንችል ነው።

ክርስቶስ *"መስቀል ተሸክማችሁ በዚህ ሂዱ!"* ሲለን ብቻችንን፣ እርሱ ባልሄደበት፣ እርሱ ባልተራመደበት መንገድ እንድንሄድ አይደለም። በመንገዳችን ላይ እግሮቻችንን የሚያቆስል ነገር ቢያጋጥመን፣ ከእኛ በፊት የኢየሱስንም እግሮች ያቆሰሉና ያደሙ መሆናቸውን እንዘንጋ።

- አልፎ አልፎ መንገዳችን ጨለማ ቢሆንብን፣ ኢየሱስም ከዚያ በከፋ ጨለማ ውስጥ አልፏል።
- በመንገዳችን ላይ ከፍተኛ ውጊያ ቢያጋጥመን፣ ኢየሱስም በዚያ ትግል ውስጥ አልፏል።
- መስቀሉን ለመሸከም ከባድ ቢሆንብን፣ እርሱ ከተሸከመው መስቀል ጋር ስናስተያየው፣ እኛ የተሸከምነው መስቀል ቀላል እንደሆነ እንረዳለን።
- መንገዱ ከባድና በጣም አስቸጋሪ ቢሆንብን፣ ከክርስቶስ ጋር እስካገናኘን ድረስ እንወደዋለን እንጂ አንጠላውም።
- ኢየሱስን መከተል ማለት ከእርሱ ጋር ሕብረት መፍጠር ነው። ኢየሱስ "የገዛ ራሱን መስቀል ተሸክሞ የማይከተለኝ ሰው የእኔ ሊሆን አይገባውም" ስላለ፣ ያለመስቀል የእርሱ መሆን አንችልም። ከእርሱ ጋር ሕብረት በመፍጠር የሚገኘው ደስታ በቃላት ልንገልጸው ከምንችለው በላይ ነው። ክርስቶስ መስቀሉን እንድንሸከም ሲጠራን፣ "የፍቅሬ ተካፋይ ሁኑ" ማለቱ እንደሆነ እንወቅ።

ጌታ ሆይ! መስቀልህን ተሸክመን እንድንከተልህ እርዳን። አሜን!

ዋቢ ጽሁፎች

Bibliography

Bauman, Harold E. From the Mennonite Pulpit, Herald Press, Scottdale, PA. 1965.

Bonhoeffer, Dietrich. The Cost of Discipleship, The Macmillan co. New York c1959.

King, Marie Gentert Ed. Foxes Book of Martyrs, A Jove Book, New York, NY 1968.

Ogilvie, Lloyd John. Conversation with God, Harvest House Publishers, Eugene, Oregon, 1992.

Philips, Keiths. The Making of a Disciple, Fleming H. Revell Co., Old Tappan, New Jersey, c1960.

Smith, Gerald B. ed. Men Who Met God, Christian Publications, Camp Hill, PA, 1986.

Theodore W. Engstrom, Theodore W. ed. Great Sermon by Great American Preachers, Zondervan Publishing House, Grand Rapids, MI.

Unknown Christian. How to Live the Victories Life, Zondervan Publishing House, Gran Rapids, Michigan.

Warren, Kay. Say Yes to God, Zondorvan, Grand Rapids, Michigan, 2007.